

Consell Municipal – Actes

ACTA Consell Municipal, sessió de 22 de febrer de 2019.

A la Sala del Plenari Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia vint-i-dos de febrer de dos mil dinou, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. Alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. Tinents d'Alcaldia, Gerardo Pisarello Prados, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. Regidors i les Imes. Sres. Regidores, Agustí Colom Cabau, Gala Pin Ferrando, Laura Pérez Castaño, Mercedes Vidal Lago, Josep Ma. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Jaume Ciurana i Llevadot, Sònia Recasens i Alsina, Teresa M. Fandos i Payà, Jordi Martí i Galbis, Mercè Homs i Molist, Francina Vila i Valls, Raimond Blasi i Navarro, Irma Rognoni i Viader, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltran, Koldo Blanco Uzquiano, Jordi Coronas i Martorell, Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Gemma Sendra i Planas, Jaume Collboni Cuadrado, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Xavier Mulleras Vinzia, Alberto Villagrasa Gil, Sra. Maria Rovira i Torrens, Eulàlia Reguant i Cura, Pere Casas Zarzuela, i els Srs. Gerard Ardanuy i Mata, i Juan José Puigcorbé i Benaiges assistits pel secretari general, Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores i cinc minuts.

Es donen per llegides les actes de la sessió ordinària i extraordinàries celebrades el 25 de gener de 2019, l'esborrany de les quals ha estat tramès a tots els membres del Consistori; i s'aproven.

PART INFORMATIVA

S'incorpora a la sessió la Sra. M. Assumpció Vilà Planas, síndica de Greuges de Barcelona, als efectes de la presentació de l'informe de la Sindicatura de Greuges de Barcelona 2018.

Informe de la Sindicatura de Greuges de Barcelona 2018.

La Sra. alcaldessa dóna la benvinguda a la síndica de Greuges de Barcelona, Assumpció Vilà, que acudeix al Plenari del Consell Municipal a presentar el seu informe anual, i també saluda els síndics i síndiques de Catalunya que els acompanyen.

La Sra. Vilà saluda els membres del consistori i al Secretari General i a la resta d'assistents a la sessió plenària.

Comença la seva intervenció fent referència a què avui se celebra el Dia europeu de la igualtat salarial entre homes i dones, i que desitja que signifiqui un dels reptes cabdals

d'aquest segle. Posa de manifest que existeix una igualtat formal, fins i tot als convenis de les empreses, tanmateix les estadístiques els fan baixar del pedestal de la llei i la normativa formal per mostrar la desigualtat real en els sous; una desigualtat que ofèn els sentits, l'ètica i la intel·ligència quan retrata la desigualtat general entre les dones i els homes, en detriment de les dones.

Constata que aquest Ajuntament està compromès en l'eradicació de la violència masclista, cosa que la ciutat valora i agraeix, com ho fa ella mateixa. Per tant, entén que és senzill i natural copsar la relació íntima que té l'apoderament de les dones des del seu treball, ja sigui de cura a la família, a les empreses o a les fàbriques.

Assenyala que la Sindicatura, que va desenvolupar una formació específica de gènere, vol sostenir el programa de la visió de gènere. En aquest sentit, indica que aplica una mirada amb ulleres liles als drets humans en totes les seves intervencions per un millor compromís i servei equitatiu a les dones, cosa que contribueix a la bona convivència igualitària entre les dones i els homes.

Justifica aquesta reflexió en veu alta perquè la igualtat salarial, la lluita per l'eradicació de la violència masclista, de les agressions sexuals i de les violacions, formen part d'un sentiment que es converteix en un clam d'igualtat i llibertat.

Recorda que presenta aquest informe anual d'activitat de la Sindicatura de Greuges de Barcelona de l'any 2018 per mandat de la Carta Municipal, que estableix que presenti cada any al Consell Municipal Plenari un informe sobre la seva actuació en defensa dels drets fonamentals i les llibertats públiques.

Diu que se sent molt satisfeta perquè la Sindicatura de Greuges de Barcelona avança i es consolida en aquest tercer mandat des de la seva creació, l'any 2005; i perquè executa la seva tasca gràcies al treball seriós i compromès d'un equip professional del qual se n'enorgulleix.

Remarca que aquest és el catorzè informe de la Sindicatura, el novè que ella presenta, i agraeix profundament la confiança atorgada tant per la ciutadania i per aquest consistori a la síndica i a la Sindicatura, que s'ha mantingut aquests nou anys amb tres governs diferents, demostrant sempre que és una institució independent i objectiva.

Recorda que el text complet de l'informe anual ha estat facilitat a tots els grups polítics municipals prèviament i que han tingut ocasió de comentar-lo, i ara toca posar-lo en comú, per la qual cosa fa una síntesi dels aspectes que considera que cal destacar.

En primer lloc, es refereix a l'habitatge, i comença amb la irrupció dels pisos rusc, que de manera clandestina han iniciat la seva activitat i ja hi ha les primeres persones que viuen en aquests infrahabitatges, que no compleixen els requisits mínims per viure en condicions dignes. Diu que són coneixedors de l'oposició frontal que ha exercit el consistori actual respecte d'aquesta activitat, i l'insta a continuar treballant per acabar amb l'existència d'aquests infrahabitatges. Adverteix, però, que cal pensar una alternativa viable per aquelles persones que hi viuen, que tenen la necessitat d'accedir a un habitatge i que es troben en una situació de vulnerabilitat.

Posa de manifest que, novament, l'accés a l'habitatge a la ciutat és un dels aspectes que més preocupen a la ciutadania, que tant si és de compra com de lloguer s'ha convertit en una missió impossible, no únicament a la ciutat de Barcelona sinó també en bona part dels municipis del voltant, mentre que el fenomen de la gentrificació resulta pernicios per exclouent del veïnatge més vulnerable i el que està al llindar de la pobresa.

Malgrat ser l'accés a l'habitatge un objectiu prioritari de l'acció del Govern municipal, confirma que hi ha un dèficit històric a la ciutat d'habitatge adreçat a polítiques socials i, per tant, destaca la necessitat de situar Barcelona al nivell de les grans ciutats europees en normatives i en parc suficient de sol urbà i habitatge social.

Conclou, tanmateix, que aquests esforços es preveuen insuficients per tal d'aconseguir l'objectiu de solidaritat urbana, que s'estableix a la Llei de dret a l'habitatge, de disposar d'un parc mínim del 15% d'habitatges principals destinats a polítiques socials a Barcelona abans de l'any 2027. Adverteix que no han de renunciar a aquest objectiu i que novament s'ha de recordar a les administracions competents, també a la Generalitat de Catalunya, la qual ha de participar pressupostàriament de manera adequada mitjançant el Consorci de l'Habitatge de Barcelona.

Assenyala que els desnonaments s'han mantingut el 2018, i s'han obert 614 expedients nous a la Mesa d'emergències, per la qual cosa l'espera d'assignació d'un habitatge d'emergència ha augmentat considerablement, i ha estat motiu de queixa reiterada a la Sindicatura, atès que no es disposa de suficients habitatges en el fons de lloguer social. Actualment, segons les dades que facilita el Consorci d'Habitatge de Barcelona, a finals del 2018 hi havia 442 expedients valorats positivament a l'espera d'assignació d'habitatge. En aquest sentit, remarca que una recomanació reiterada de la Sindicatura ha estat la necessitat de nodrir suficientment el fons de lloguer social per donar resposta a les situacions d'emergència i a situacions de vulnerabilitat social i econòmica.

Precisa, també, que el 2018 novament s'han adreçat a la Sindicatura persones afectades per la compra executada pels fons inversors de l'edifici on resideixen; així, el canvi de propietari posa en risc la seva continuïtat com a residents en l'immoble o els deixa en una situació de desprotecció. Per tant, manifesta que la seva institució considera de vital importància promoure la reforma necessària de la legislació d'arrendaments urbans per tal de controlar i limitar el preu del lloguer, de manera que sigui proporcional i ajustat al conjunt variat de situacions socials, ja que l'habitatge es un dret fonamental.

Seguidament, i entrant en un altre capítol de coses, posa de manifest que després d'analitzar i supervisar diverses queixes relacionades amb la contractació de serveis del sector funerari, s'ha constatat la manca de claredat en la facturació. Assenyala que, d'una banda, detecten que Cementiris de Barcelona SA no informa suficientment sobre quins són els serveis de prestació obligatòria, als quals se'ls aplica una taxa, i dels serveis que són de recepció voluntària, als quals correspon un preu privat. Indica que aquest fet genera confusió entre les persones que contracten aquests serveis. I afegeix que en l'ordenança fiscal tampoc no queda clara quina és l'estructura de costos de les taxes.

D'altra banda, diu que continuen rebent queixes sobre pràctiques abusives en la contractació de serveis a les empreses funeràries de la ciutat.

Recorda que la Sindicatura de Greuges ja va alertar l'any 2015 sobre l'elevat cost dels serveis funeraris a Barcelona, de manera que té el convenciment que cal un operador municipal en el mercat funerari que amb els seus preus fomenti un servei públic assequible, mentre contribueix a regular el mercat.

Assenyala que, en aquest sentit, van recomanar a l'Ajuntament, entre altres mesures, que s'instés a les empreses del sector funerari a adherir-se a arbitratge en consum com a prestadores d'un servei essencial, i que s'apliquessin mesures que permetessin l'entrada de nous operadors en el mercat funerari.

Afegeix que també han comprovat incidències en la prestació de serveis funeraris per part de Cementiris de Barcelona, societat amb capital 100% municipal i pertanyent al conglomerat d'empreses municipals de Barcelona de Serveis Municipals, SA (BSM). Fa avinent que l'estudi d'algunes queixes els ha portat a supervisar pràctiques en matèria de càlcul de costos, facturació i informació dels serveis de recepció obligatòria i voluntària de cementiris que consideren manifestament millorables.

Precisa que les taxes estan subjectes a unes regles específiques en la formació dels seus imports, que han de prendre com a referència el preu de mercat; amb l'objectiu de garantir que això es compleix, la llei determina que la fixació del preu s'adopti a la vista del preceptiu informe tecnicoeconòmic que necessàriament ha d'acompanyar a tota ordenança fiscal, i que ha de facilitar la comprensió del perquè s'aplica un cost determinat a un servei públic. Per aquest motiu, demana a l'Ajuntament que s'asseguri que l'informe tecnicoeconòmic que acompanya les taxes de cementiris sigui complet i que es faci públic en seu electrònica per tal de garantir la transparència de la informació.

Continua la seva intervenció fent referència a una queixa de tres entitats de la ciutat, que van traslladar-los la seva inquietud pel resultat del Plenari del Consell Municipal del dia 10 d'abril de 2018, que va comportar la denegació de la celebració de les consultes ciutadanes. Consideraven que no s'havia acomplert amb l'article 74.3 de les Normes de participació ciutadana, el qual estableix que el Consell Municipal només pot denegar la celebració de la consulta si no s'adequa a l'ordenament jurídic. Per tant, valoraven que es tractava d'una denegació indeguda que vulnerava els drets de les 41.000 persones que de manera formal van sol·licitar per escrit la celebració de les consultes seguint estrictament l'ordenament aprovat i, a més, invalidava el futur de noves consultes d'iniciativa ciutadana.

Precisa que la sessió plenària extraordinària incloïa a l'ordre del dia la proposta d'acord per a l'aprovació de la celebració de dues consultes d'iniciativa ciutadana; i que el motiu de la incorporació d'aquest punt era l'indicat a l'article 74.3 del Reglament de participació ciutadana de l'Ajuntament de Barcelona, d'acord amb el qual, quan la consulta provingui d'una iniciativa ciutadana que hagi recollit les signatures vàlides suficients, el Consell Municipal només pot denegar, per majoria simple, la seva celebració si no s'adequa a l'ordenament jurídic. Afegeix que, prèviament, la direcció de Serveis Jurídics havia emès un informe sobre la proposta d'acord del Consell Municipal d'aprovació d'una consulta ciutadana múltiple.

Afegeix que, en la mateixa línia, el secretari general de l'Ajuntament va elaborar un informe en què s'informava favorablement sobre la proposta de sotmetre a la consideració del Ple l'adopció dels acords d'aprovar les consultes d'iniciativa ciutadana i d'iniciativa municipal. I

amb posterioritat a aquests informes, es va celebrar la sessió extraordinària en què es van rebutjar les propostes d'acord per aprovar les consultes proposades.

Addueix que els informes esmentats, de caràcter tècnic i amb la solvència necessària, haurien de poder ser el patró per als diferents grups polítics a l'hora de posicionar-se per aprovar o denegar una consulta ciutadana. Comenta que, després d'analitzar detalladament el debat que va tenir lloc en el decurs de la sessió extraordinària, es constata que els raonaments expressats per les diferents formacions polítiques que van votar en contra eren fonamentalment de caràcter polític i no jurídic.

Diu que, finalment, van concloure que l'actuació de l'Ajuntament no havia estat prou eficaç per garantir el dret de participació, i van estimar la queixa, recomanant al consistori que es promogués la conservació de les actuacions validades, especialment pel que feia a les signatures recollides. En aquesta línia, el dia 26 d'octubre de 2018, el tema es va tornar a plantejar en el Plenari del Consell Municipal, en aquesta ocasió sent aprovat.

Pel que als drets de la infància, explica que el 2018 han rebut nombroses queixes relacionades amb la denegació del Fons extraordinari per ajuts puntuals d'urgència social per a les famílies amb fills i filles menors de 16 anys, fet pel qual la Sindicatura ha obert una actuació d'ofici. Concreta que en aquest moment s'està treballant en les conclusions, tant de les queixes particulars com de l'expedient d'ofici. No obstant això, avança algunes de les consideracions de caràcter general. Indica que bona part de les queixes rebudes es motivaven en la manca de valoració social acreditativa de la situació de necessitat, per a la qual s'ha de tenir expedient obert de seguiment en algun centre de serveis socials de la ciutat abans del 31 de desembre del 2017; i tot i que des de la primera edició d'aquest fons, l'any 2015, és requisit imprescindible la valoració social, no és fins al 2018 quan s'introdueix la necessitat del seguiment. Per tant, assenyala que això significa que moltes famílies que havien disposat del fons en edicions anteriors, i que s'adreçaven als serveis socials de forma puntual precisament perquè disposaven del fons i podien assumir de forma autònoma les necessitats dels seus fills i filles, ara ja no tindrien accés a l'ajut. Apunta que a partir de dades facilitades per l'Institut Municipal de Serveis socials, s'observa que s'han denegat per aquest motiu 9.473 sol·licituds, xifra que representa un 32,89% del total. A més, la dotació econòmica aprovada pel fons va disminuir de 17.590.000 euros el 2017 a 16.500.000 euros per l'any 2018.

Reconeix que és cert, però, que aquests ajuts no tenen la condició de prestacions garantides, d'acord amb el que preveu l'article 24.4 de la Llei 12/2007 de serveis socials i, per tant, no poden ser exigides com a dret subjectiu, cal tenir en compte que la seva finalitat és pal·liar la situació de vulnerabilitat de les famílies amb infants i/o adolescents entre 0 i 16 anys.

Observa que d'acord amb aquesta finalitat, i tenint en compte el que estableix l'article 5.1 de la Llei 14/2010 dels drets i les oportunitats en la infància i adolescència, quan diu que l'interès superior de l'infant o l'adolescent ha de ser el principi inspirador i fonamentador de les actuacions públiques, la reducció del pressupost en aquest fons i la constatació de la quantitat de denegacions, hauria d'haver comportat la previsió d'altres mecanismes per a garantir la cobertura de necessitats bàsiques d'aquestes persones menors d'edat que en resulten afectades i que segueixen tenint les mateixes necessitats.

Alerta que per tenir cura dels drets de la infància haurien de confrontar-se amb la xacra de l'abús sexual infantil, que encara està en una situació molt opaca, entre les parets familiars, de les escoles o de centres de lleure, però no per això deixa de ser menys real ni ignominiosa. Per tant, confirma que calen protocols, metodologia i índexs per guarir aquestes pústules que pertorben la sana convivència.

Comenta, igualment, que durant el 2018 la ciutat ha assistit a una important arribada de persones menors d'edat no acompanyades (MENA), una situació que ha desbordat les administracions públiques. Posa de manifest que l'abordatge des de múltiples vessants efectuat per l'ajuntament de Barcelona, així com l'increment de recursos que ha disposat i coordinat per intervenir des dels diferents àmbits necessaris, respon a allò que preveu la legislació en aquesta matèria; tanmateix, assegura que continuen trobant moltes persones menors d'edat sense l'atenció necessària, fet que indica que hi ha una intensa tasca a desenvolupar, tot i que aquesta responsabilitat no l'hauria d'assumir només aquesta administració.

Confirma que l'arribada a la ciutat de persones –especialment quan aquestes són menors d'edat– que hi arriben fugint de situacions desesperades i amb l'objectiu de trobar un lloc millor, requereix el treball coordinat i intens de les diferents administracions amb competències en matèria d'immigració i protecció de la infància i l'adolescència. En aquest sentit, demana a l'Ajuntament que segueixi perseverant en fer possible aquesta col·laboració entre administracions, d'acord amb l'interès superior de l'infant i l'adolescent que preveu la normativa.

En matèria de transport públic, indica que és un servei essencial per a la ciutadania, que en fa ús diàriament; i concreta que es van fer més de 500 milions de viatges durant l'any 2018, entre autobús i metro. I afegeix que la T-Mobilitat, concebuda com la base d'un nou sistema d'ús del transport públic, havia de substituir de manera gradual la diversitat de títols de transport amb una nova targeta unipersonal. Precisa que, entre altres avantatges, aquest títol permetria calcular el preu del transport públic de manera personalitzada, és a dir, cada usuari pagaria en funció de les seves rutines de transport, dels quilòmetres recorreguts i de la freqüència amb què fes servir el transport públic. Explica que s'havia previst que a la tardor del 2017 es faria una prova pilot a l'L9 del metro, i que un any després hauria començat la implantació, que a la tardor de 2019 s'iniciaria el desplegament a tot el país. Posteriorment, van anunciar que les proves es realitzarien a finals de l'any 2018 però un nou endarreriment preveu que caldrà esperar fins a l'any 2021.

Addueix que, més enllà del canvi de model tarifari, aquest fet té transcendència perquè significa mantenir les circumstàncies que motiven queixes sobre les condicions d'ús dels títols de transport, entre les quals la impossibilitat d'obtenir duplicats, o de recuperar l'import corresponent als títols de transport d'ús personal en cas de pèrdua o sostracció, que són una constant en les queixes rebudes a la Sindicatura.

Comenta que segons les informacions de l'ATM, els canvis que hauria d'introduir la T-Mobilitat donarien resposta a aquestes problemàtiques, ja que la nova targeta de recàrrega en suport plàstic i d'ús personal, incorporaria un xip que hauria de permetre la seva anul·lació o el control del saldo existent, així com també dificultaria la manipulació i falsificació del títol.

Tanmateix, mentre no s'implementi aquesta targeta, reitera la demana a l'administració que cerqui mesures provisionals de resposta.

Afegeix, encara en el capítol del transport públic, que el 26 de novembre de 2018, va finalitzar el desplegament de la nova xarxa ortogonal d'autobús, i que ha comportat la supressió i/o substitució d'algunes línies, de manera que avança que la Sindicatura de Greuges de Barcelona estarà pendent de la possible afectació que la nova xarxa pugui tenir entre la ciutadania.

Entrant en el terreny de l'accessibilitat, destaca que malgrat que Barcelona és una de les ciutats del món amb una millor accessibilitat, la Sindicatura continua rebent queixes que reflecteixen problemàtiques quotidianes al respecte.

Comenta que l'estudi del servei "Porta a Porta" ha palesat la preocupació de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat pel dèficit de taxis adaptats que pateix la ciutat. I assenjala que aquest fet esdevé un incompliment legal d'allò que estableix l'article 8 del Reial Decret 1544/2007 perquè els ajuntaments adoptin mesures per fomentar que, com a mínim, un 5% del total de les llicències de taxi correspongessin a vehicles adaptats.

Afegeix que segons dades facilitades pel mateix institut del setembre de 2018, l'àrea metropolitana de Barcelona només disposa de 91 taxis adaptats d'un total de 10.521 llicències, xifra que representa el 0,86% de la flota, molt lluny del percentatge mínim legalment establert.

Indica que en l'informe també es reflecteix que durant el 2018 han estat diverses les queixes rebudes pel mal funcionament o la manca de reparació de les avaries d'escales mecàniques públiques; i aquesta situació, mantinguda en el temps, ha provocat que moltes persones no hagin pogut sortir del seu domicili per fer les compres ordinàries o per desplaçar-se a rebre atenció mèdica. Fa avinent que la Sindicatura ha decidit iniciar una actuació d'ofici per tal de supervisar quina és l'actuació municipal davant aquesta situació i quin és el fet que motiva la no reparació dins d'un termini de temps prudencial.

Pel que fa a la hisenda municipal, diu que han copsat que la ciutadania té la percepció que l'administració municipal és especialment diligent i ràpida a l'hora de cobrar els tributs meritats. Per aquest motiu, resulta més difícil d'explicar el fet que l'administració és injustificadament lenta i morosa a l'hora de tornar al contribuent aquells imports que ha pagat de forma indeguda i que té dret que li siguin retornats.

Confirma que segons es desprèn de les queixes tramitades, els terminis transcorreguts entre la formalització de les peticions de devolució i l'abonament efectiu han oscil·lat entre els 15 mesos i els dos anys i mig. Tot i que com ja van deixar constància en l'anterior informe, l'Institut Municipal d'Hisenda ha posat en marxa un pla de treball per corregir aquesta situació, que ja comença a donar resultats.

Assenjala que continuen mantenint reunions periòdiques per coordinar-se amb la gerència de l'Institut a fi d'esclarir dubtes i conèixer millor el funcionament dels procediments.

Fa referència, seguidament, al temps de resposta i accés de la Sindicatura a la informació municipal. En aquest sentit, recorda l'obligació de col·laborar dels òrgans municipals requerits en el termini establert per la normativa de la Sindicatura de Greuges de Barcelona.

Així, comenta que informe rere informe han posat de manifest la lentitud de resposta municipal, que sovint pot equivaldre a manca de col·laboració. Precisa que les normes de funcionament de la Sindicatura de Greuges, aprovades per l'Ajuntament, fixen en quinze dies el temps de resposta a les peticions d'informació formulades per la síndica.

Concreta que durant el 2018 l'oficina de la síndica de Greuges ha rebut un total de 427 respostes a peticions d'informació necessàries per poder tramitar les queixes; i d'aquest total, una és la resposta a una petició formulada l'any 2015, 11 a peticions corresponents a l'any 2016, 88 de l'any 2017 i la resta a l'any 2018.

Assenyala que la mitjana de temps de resposta els anys 2017 i 2018 ha estat de 98,6 dies, òbviament, molt per sobre dels quinze dies que fixa la normativa, que s'ha constatat un termini molt poc realista.

Reitera que, tot i això, quan el retard en la resposta és excessiu i sovint no justificat, a la pràctica ho consideren una manca de col·laboració; i comporta que la síndica no pot complir la funció de defensa dels drets de la ciutadania encomanada pel Plenari del Consell Municipal. Demana, per tant, més celeritat en l'execució i la tramitació de les respostes per part de tots els òrgans municipals; i diu que també és absolutament necessari que les respostes donades siguin completes, efectives i responguin clarament les peticions de la Sindicatura.

Com a màxima representant de la Sindicatura reclama a l'Ajuntament, com ja ha fet en reiterades ocasions, més recursos per poder complir amb la tasca encomanada. Observa que aquests recursos tenen a veure amb un fàcil accés a la informació municipal sobre actuacions en marxa.

Concreta que, ara com ara, les eines a disposició de la Sindicatura per obtenir informació són les dades que puguin subministrar els òrgans municipals supervisats en resposta a les peticions de la síndica i, d'altra banda, l'accés a la informació municipal mitjançant els portals de transparència, en situació d'igualtat amb el conjunt de la ciutadania.

Manifesta que tenen el convenciment que la possibilitat d'accedir a algunes d'aquestes eines milloraria la gestió de la seva funció; l'accés no seria amb caràcter universal, és a dir, a la totalitat de les dades disponibles, sinó únicament aquelles que tinguessin a veure amb les queixes en tramitació. I comenta que, el juny del 2018, la Sindicatura de Greuges va adreçar-se a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades per demanar-li opinió en aquesta matèria. Assenyala que la resposta ha estat que un accés a la informació d'expedients concrets i determinats podria, certament, contribuir a una tramitació i resolució més àgil de les queixes que ha de resoldre la síndica i és una possibilitat que no entra en contradicció amb la comunicació de dades.

En conseqüència, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades no considera inconvenient que la Sindicatura de Greuges pugui tenir accés informàtic a la tramitació dels procediments concrets que són objecte de la seva supervisió.

Diu que resten a l'espera que l'Ajuntament es manifesti en relació a les mesures concretes que implementarà per fer possible aquest accés en els termes que estableix el dictamen de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades; i aprofita per reiterar la petició de reunió amb el servei jurídic de l'Ajuntament per tal de valorar el dictamen de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Finalment, diu que considera convenient acabar aquesta intervenció demanant als membres del consistori que s'estudiïn propostes de millora a partir de les experiències a les quals s'ha referit.

Considera que les 100 recomanacions que la Sindicatura posa damunt la taula han de ser valorades pel govern municipal, i ho han de ser perquè han sorgit de l'objectivitat, la ponderació, el coneixement profund de l'administració i el desig d'avançar cap a la plenitud dels drets de la ciutadania.

Afirma que no estalviarà esforços per atendre totes les queixes, però assenyala que l'Ajuntament ha de creure en la Sindicatura quan emet una recomanació de revisió.

Manifesta que encara cal un protocol més clar de resposta a les recomanacions generals i a les resolucions de les queixes; i diu que fer un seguiment d'aquestes propostes els ajudaria a millorar el servei a la ciutadania.

Reclama, doncs, una resposta àgil, raonada i completa quan sol·liciten informació, ja només així aconseguiran que la ciutadania senti que els seus drets han estat respectats.

Per acabar, agraeix la tasca i la col·laboració del personal municipal que respon les seves demandes. Expressa un agraïment molt especial al seu equip, que amb la seva professionalitat, fidelitat i responsabilitat fa possible que la ciutadania se senti escoltada i acompanyada quan arriba preocupada a la Sindicatura.

Igualment, agraeix la presència de Pilar Malla, que ha estat per a ella un model a seguir; dels síndics i síndiques locals de Catalunya i de l'Adjunt General del Síndic de Catalunya, així com a les persones que segueixen aquest ple des de casa.

I expressa un agraïment especial a qui ha estat durant 14 anys adjunt a la síndica, Marino Villa, que va estar cinc anys amb Pilar i vuit amb ella; li dóna les gràcies per la seva fidelitat, pel seu compromís, la seva professionalitat en les recomanacions, i per la seva dedicació i bona feina al servei de la defensa de la ciutadania.

El Sr. Puigcorbé expressa el seu agraïment a la síndica i al seu equip per la bona feina feta en benefici de la ciutadania de Barcelona, especialment d'aquells que, malauradament, viuen en les pitjors condicions humanes i materials; una preocupació que es manifesta de manera clara i explícita en l'informe que els ha presentat la Sra. Vilà.

En segon lloc, dóna tot el suport a la Sindicatura a fi que sempre pugui disposar de recursos econòmics i, sobretot, de recursos humans creixents que són del tot necessaris per desenvolupar una de les feines més properes al ciutadà i un dels mecanismes de control directe d'aquest consistori.

I remarca que, tal com demana la síndica, cal instar l'administració municipal i els Districtes a col·laborar amb la Sindicatura d'una manera molt més estreta i amb més diligència que no pas ara pel que fa al temps de resposta de les peticions formulades.

Entrant breument en el contingut de les queixes ciutadanes, comença per la més universal i alarmant de totes, que és la contaminació de l'aire que respiren. Constata que pal·liar aquesta emergència ambiental significa aplicar polítiques serioses i radicals al trànsit de vehicles, reforçar el transport públic, les rodalies i crear polítiques de compensació energètica i mediambiental en una conurbació urbana de gairebé cinc milions d'habitants que compta, a més, amb un port i aeroport que cremen cada dia milions de tones de carburant generant uns índexs de diòxid de nitrogen alarmants.

Expressa, seguidament, una preocupació ciutadana no considerada, malgrat saber que tots envelliran i traspassaran al barri del que mai no es torna. Constata la baixíssima ràtio i el dèficit de places residencials per a la gent gran, i els problemes encara no resolts pel que fa a l'atenció domiciliària, i la cada cop més privativa possibilitat d'unes exèquies dignes, atesos els preus no assumibles per bona part de la població dels serveis funeraris; als quals han d'afegir denúncies de pràctiques abusives.

El Sr. Ardanuy, en primer lloc, agraeix a la síndica i al seu equip la bona feina que desenvolupen, amb els recursos disponibles, al servei de la transparència i dels drets de la ciutadania de Barcelona.

Centrant-se en el contingut de l'informe, comparteix la introducció que ha fet el Sr. Puigcorbó, ja que considera que la qualitat ambiental és l'àmbit en què els drets de la ciutadania s'han de treballar més a fons els propers anys, i afegeix en aquest àmbit la contaminació acústica, que també està vinculada amb la convivència i amb el civisme.

Entén que aquests són aspectes que l'Ajuntament ha de tenir molt presents en la seva acció de servei a la ciutadania, i ha de disposar de mecanismes per corregir praxis i estratègies que cal anar adaptant a les noves realitats que van sorgint.

Esmenta, també, els drets vinculats a l'educació i a l'habitatge que generen un seguit de situacions no desitjables; i en el cas concret de l'habitatge es refereix les vinculades als preus del lloguer, a l'ocupació d'habitatges per necessitats socials. Hi afegeix els drets dels infants, i que la síndica apunta en el seu informe la necessitat imperiosa que hi hagi una estratègia conjunta de ciutat per reduir a zero el risc dels infants i joves de la ciutat.

Constata que tots els que ha esmentat són drets de ciutadania, als quals aquest ajuntament ha de respondre amb pressupostos i, també, amb pactes polítics d'ampli espectre. En aquest sentit, posa de manifest la necessitat que la Sindicatura continuï fent la seva feina, i que sigui reforçada amb els recursos necessaris, ja que és la veu i el termòmetre de la ciutadania.

Afegeix que els reptes emergents dels propers anys cal que aquest ajuntament els afronti amb una visió de modernitat i que els abordi amb decisió.

La Sra. Rovira saluda a la síndica, i assenyala que el seu grup s'ha llegit amb atenció el seu informe, que repassa alguna de les problemàtiques de la ciutat que fa anys que arriben al Plenari de la seva mà.

Remarca, igualment, que hi ha moltes qüestions que afecten persones que ni tan sols les arriben a denunciar i, per tant, alerta que han de tenir en compte que a més de les dades que es desprenen de l'informe de la síndica, queden fora les referents a les persones que no accedeixen a aquest servei. Per tant, fan una crida a l'ampliació dels mecanismes per donar a conèixer la Sindicatura de Greuges i de les seves funcions.

Seguidament, apunta alguns aspectes continguts en l'informe i que consideren de més rellevància. Comenta, doncs, que farà un breu repàs, en primer lloc, l'habitatge, i també els cossos de seguretat i la situació dels venedors ambulants; també, la situació dels equipaments públics, i els serveis públics.

Quant a l'habitatge, assenyala que l'informe posa en evidència la necessitat de polítiques valentes en aquesta matèria, ja que a dia d'avui, i malgrat que s'ha incrementat la despesa social per poder garantir el dret a l'habitatge, la situació d'emergència continua sent una realitat per a molts veïns i veïnes. En aquest sentit, indica que el problema fonamental per analitzar la situació és que el parc d'habitatge de la ciutat està en mans privades; en aquest sentit, diu que l'Ajuntament i les altres administracions competents haurien de fer un esforç per recuperar-lo i posar-lo a disposició del conjunt de la ciutadania que el necessiti. Entenen, doncs, que les empreses privades no poden ser les responsables de gestionar un dret com aquest, per la qual cosa consideren que haver creat un operador publicoprivat va en contra d'aquesta política que, a parer seu, hauria de fer l'Ajuntament, que hauria d'exercir un control públic del parc d'habitatge de la ciutat. Així, posa en relleu que tenien notícia aquesta mateixa setmana que els pisos de protecció oficial, en la construcció dels quals intervenen les operadores privades, estan establint uns preus per unitat familiar difícilment assumibles per a les persones que realment necessiten aquesta mena d'habitatge. És a dir, entén que s'està fent saber a aquestes persones que són massa pobres fins i tot per accedir a habitatges de protecció i assequibles. Afegeix que, a banda d'això, el barem per accedir-hi és el salari per unitat familiar, amb la qual cosa es promou una manera d'organitzar-se en funció de la família tradicional, del model heteropatriarcal de família nuclear, i que des de l'àrea de feminismes aquest ajuntament intenta obrir.

Valoren que això significa una contradicció, i entenen que l'Ajuntament hauria de tenir una presència molt més clara en aquest sentit amb una perspectiva de política pública amb la voluntat d'esdevenir referencial, i que, juntament amb les altres administracions, tingui molt més pes en matèria d'habitatge. En aquesta línia, recorda que el seu grup ha expressat en diverses ocasions la necessitat d'expropiar els habitatges buits de la ciutat; assenyala que, en aquest sentit, la Carta Municipal els dóna marge per treballar en els límits legals a fi de poder-ho fer i, per tant, demanen d'explorar aquestes vies d'expropiació. Igualment, demanen que es reverteixi la situació que els ha dut fins a la situació actual i que és el model de ciutat, basat en la connivència publicoprivada del sector turístic i l'administració per tal de desenvolupar les polítiques públiques que acaben beneficiant els privats arran dels processos de gentrificació i d'explotació a cost zero de la ciutat, amb conseqüències per a la ciutadania, per a les condicions laborals, i també per al medi ambient amb l'augment de les situacions de contaminació atmosfèrica.

Afirma que no és admissible que l'Ajuntament hagi acordat una nova terminal de creuers al port si realment és cert que aposta per un altre model turístic; altrament, posa en relleu que

el seu grup aposta per un model de decreixement turístic i, per aquest motiu, consideren que es tracta d'una contradicció evident, atès que la major contaminació de la ciutat prové d'aquests creuers.

Indica que una altra qüestió important que volen palesar és la dels venedors ambulants; en aquest sentit, en l'informe de la síndica s'aposta per la creació d'un espai per a aquests venedors a fi de garantir els drets d'aquestes persones mentre l'administració no troba solucions per garantir els seus drets realment, que són vulnerats dia sí dia també. Per això, el seu grup torna a posar damunt la taula la proposta de generar un espai perquè aquestes persones puguin desenvolupar la seva tasca.

Aprofita aquesta ocasió, també, per expressar la solidaritat amb les treballadores que han estat denunciades pel grup del PP per fer la seva feina, per vetllar pels drets dels venedors ambulants que sobreviuen a la ciutat; així com per denunciar la situació de vulneració de drets que fa aquest ajuntament. Explica, en aquest sentit, que ahir mateix van ser presents quan es va produir una actuació policial per part de la unitat antiavalots de la guàrdia urbana, teòricament dissolta, que criminalitzava uns venedors ambulants que eren al passeig de Gràcia, emprant l'ús de la força amb porres extensibles i agressions verbals envers aquestes persones.

Per tant, diu que es posa en qüestió si Barcelona és una ciutat de drets o no, si s'ha dissolt la unitat antiavalots de la guàrdia urbana o no, i diu que voldrien saber clarament quina és l'aposta del govern al respecte, ja que depèn de amb qui parlen els diu una cosa o una altra.

Finalment, aborda la situació del centre educatiu Entença, i consideren inadmissible que després de tres anys de la seva creació no tinguin encara una ubicació definitiva, i per això exigeixen al govern municipal que s'acordi l'emplaçament definitiu d'aquesta escola abans que finalitzi el mandat, ja sigui al mercat del Ninot o bé al recinte de la Model que és la ubicació que inicialment tenia aquesta escola. Assegura que no entenen que ara es descarti la ubicació on està actualment aquesta escola, atenent a un criteri de precaució perquè hi ha una estació elèctrica sota l'espai, però, a canvi, sí que s'hi pot estar de manera provisional, malgrat saber que aquesta provisionalitat durarà fins a set anys.

Per tant, reitera la demanda que es resolgui la situació en què es troben molts equipaments municipals i l'escola Entença en concret.

El Sr. Fernández Díaz agraeix a la síndica la presentació del seu informe anual, un agraïment que fa extensiu als seus col·laboradors i, particularment, a l'adjunt de la síndica, Marino Villa, que va deixar de prestar el seu servei a la Sindicatura fa poques setmanes, alhora que també expressa el seu reconeixement a qui fou la primer síndica de Barcelona, Pilar Malla, i saluda els síndics i síndiques locals de Catalunya presents en aquesta sessió.

Destaca de l'informe de la síndica que el primer que es constata és que el termòmetre de la queixa de Barcelona es continua enfilant d'ençà que la Sra. Colau és alcaldessa, i que aquest increment es concreta en un 163% pel que fa a l'accessibilitat i mobilitat personal, o en l'àmbit mediambiental, que s'incrementa més d'un 275%. Igualment, assenyala que hi ha districtes on sobta l'increment del nombre de queixes, com és el cas d'Horta-Guinardó, on creixen un 48% o un 19% a Nou Barris.

Observa que si se sintetitza el contingut d'aquest informe, d'una banda, fa un radiografia de la ciutat i de les demandes de la ciutadania i les respostes que hi dona aquest ajuntament. D'altra banda, però, no deixa de ser un balanç de l'acció de l'actual govern.

Concreta que en aspectes com l'habitatge, l'informe evidencia que es continua retrocedint pel que a les promeses de la Sra. Colau quan era activista; així, es constata l'increment dels preus dels lloguers, continua havent-hi desnonaments, augmenten les queixes veïnals per les molèsties causades per les ocupacions irregulars d'habitatges, i s'eleven fins a un 70% les renúncies i desistiments d'adjudicatariis d'habitatges públics, mentre que els darrers anys ha aparegut amb força la problemàtica dels narcopisos, que ja no es concentren al Raval sinó que s'estenen a altres barris de la ciutat.

Conclou que el balanç que poden fer en matèria d'habitatge és, d'entrada, que s'ha produït una gran retallada dels vuit mil habitatges promesos inicialment en campanya electoral, als tres mil dos-cents inclosos en el Pla d'Habitatge, i la realitat que és només hi ha vuit-cents habitatges socials finalitzats. Per tant, diu que això els fa concloure que l'Ajuntament no està posant tots els mitjans al seu abast per a la construcció d'habitatge social a Barcelona, atès que disposa de més de cent solars públics buits, que signifiquen un potencial de més de sis mil habitatges socials, i no només no ho fa sinó que després de trenta-sis anys governant IC, ara en la coalició de govern, el parc públic d'habitatge de lloguer social tan sols és de l'1,7% del parc total.

Posa en relleu, també, les dificultats per a les famílies més vulnerables, i en aquest sentit destaca que el nombre de famílies que estan pendents d'adjudicació d'un habitatge d'emergència social ha passat, en només de tres anys, de 15 famílies a 466.

Continua la seva intervenció centrant-se en el capítol de la seguretat i la convivència, en el qual coincideixen amb la síndica que cal revisar i aprovar un nou conveni marc en matèria de seguretat pública i policial entre la Generalitat i l'Ajuntament, atès que l'actual és del 2005; igualment, assenyala que també fa falta, malgrat que estiguin a les acaballes del mandat, modificar el reglament de segona activitat de la guàrdia urbana.

En matèria de drets, destaca, entre més, l'incompliment lingüístic, ja que aquest ajuntament continua sense utilitzar les dues llengües oficials de forma habitual i en situació d'igualtat, i reclama que aquesta administració sigui bilingüe en català i en castellà a fi que la ciutadania decideixi amb llibertat amb quin idioma es relaciona amb l'Ajuntament. Afegeix que també afecta que el passotisme del govern municipal sigui cada vegada més actiu pel que fa al silenci per resposta, que no contesti en temps i forma denúncies i reclamacions ciutadanes, i als grups municipals, o que no consulti a la ciutadania, per exemple, quan promou els canvis de nom dels carrers, cosa a què és molt aficionat.

Quant a l'àmbit econòmic, lamenta que en l'informe de la síndica no es reflecteixin prou i les demandes de promotors i propietaris afectats per decisions municipals que els causen perjudicis econòmics, com ara la moratòria hotelera, el PEUAT, o altres moratòries com, per exemple, de llicències. En aquest sentit, posa com a exemple que el cas de l'hotel Pràctic podria costar a aquest ajuntament quaranta-un milions d'euros per la denegació de la llicència sol·licitada el 2015, però que en definitiva recaurà en tota la ciutadania, ja que serà en detriment de la prestació de serveis i altres actuacions.

Afirma que comparteixen amb la síndica la recomanació relativa a Cementiris de Barcelona a fi que es revisin les factures i els desglossament dels conceptes; remarca que en aquest cas cal més transparència, i afegeix que també més humanitat, ja que si viure a Barcelona és car, morir-s'hi encara ho és més. I recorda que Cementiris de Barcelona té, any rere any, beneficis de 2 milions d'euros, de manera que hauria de fer una rebaixa substancial en el capítol de taxes i preus públics.

Referint-se a l'educació, a fi que les rendes mitjanes no es vegin perjudicades per la nova tarifació social, entenen que cal reclamar a la Generalitat els 42 milions d'euros de deute, corresponent al període 2012-2017, amb les escoles bressol; i lamenta que encara el 43% de les peticions de plaça continuïn sense ser ateses.

Afegeix que són inacceptables unes llistes d'espera de més de dos anys per obtenir una plaça pública de residència per a persones grans.

En conseqüència, reclamen el compliment íntegre del Pla d'equipaments socials en favor de la gent gran i les persones discapacitades, que fa més de deu anys que es va aprovar i encara resta un cinquanta per cent per executar.

Finalment, considera vergonyós que no es cobreixin les places per a persones sense llar, que n'hi ha comptabilitzades nou-centes a Barcelona; així com també confirma que no han estat capaços d'aprovar un Pla d'accessibilitat per a persones amb discapacitat 2018-2026, tal com confirma el fet que continuen les queixes. I, tal com consta en l'informe, denuncia que únicament el 5% dels taxis són adaptats.

Per acabar, novament agraeix a la síndica la tasca que desenvolupa i li demana que perseveri en la seva funció, que no perdi el to i l'empenta que sempre ha mantingut al capdavant de la Sindicatura, malgrat els canvis de govern.

La Sra. Andrés saluda, en començar la seva intervenció, als síndics i a les síndiques locals de Catalunya que els acompanyen, també a la Sra. Pilar Malla, al Sr. Marino Villa i a la futura adjunta.

Agraeix la presentació d'aquest informe anual, que no és només de gestió sinó que posa de manifest una voluntat clara i decidida de la Sindicatura d'exercir la seva funció amb transparència i fer-la pública.

Confirma que el seu grup comparteix amb la síndica la sensibilitat que demostren tant ella com el seu equip pel que fa a les situacions de vulnerabilitat resultant de la crisi econòmica i de l'actual situació. Igualment, diu que també subscriuen la necessitat de lluitar decididament per resoldre, o si més no pal·liar, aquestes situacions de vulnerabilitat.

Per aquesta raó, s'afegeixen a l'exigència que les institucions públiques treballin fermament per l'objectiu que tenen encomanat, que és, en primera instància, millorar la vida de les persones. En aquest sentit, fa una valoració del que està succeint actualment en el cas de la Generalitat i l'ajuntament de Barcelona, i és que ambdues institucions estan molt lluny d'assolir aquest objectiu. Precisa que en el cas de la Generalitat rau en què, ara com ara, té un altre projecte respecte al model de país, i deixa de banda les persones; i en el cas del

govern municipal, perquè està més pendent i preocupat pel que succeeix a l'altra banda de la plaça de Sant Jaume, que no per allò que passa als carrers de Barcelona.

Entrant a fer una breu valoració del contingut de l'informe, afirma, en primer lloc, que el seu grup comparteix les mancances que posa de manifest en relació al dret fonamental de l'habitatge. Precisa que la síndica assenyala que hi ha un màxim històric de persones sol·licitants d'habitatge protegit -38.722-, i també de sol·licitants a la mesa d'emergència social -422-; per tant, en aquesta qüestió no valen les declaracions sinó que allò que cal és fer més habitatge de lloguer social, i evitar l'existència de pisos buits.

Afegeix respecte a aquesta qüestió el fet dels retards en el real·lotjament de persones afectades per projectes urbanístics, tal com s'ha denunciat en diverses ocasions tant en comissió com al Plenari; en aquest sentit, els grups polítics han hagut de defensar una actuació que hauria de fer d'ofici el govern de la ciutat en el moment de posar en marxa operacions urbanístiques.

Igualment, fa notar que el govern municipal els està acostumant a una gestió urbanística i planificació dels usos urbanístics molt diferent al que històricament s'havia fet a la ciutat, comptant sempre amb la participació real i efectiva de la ciutadania i amb consens i diàleg, mentre que ara només hi ha enfrontaments de veïnats, plataformes i associacions amb l'administració, per la mala gestió del govern quant a les operacions urbanístiques.

Diu que els alarma l'increment de les queixes en matèria de medi ambient, 525 el 2018, mentre que van ser-ne 139 l'any anterior. Assenyala que la síndica diu que aquestes queixes responen fonamentalment a la contaminació acústica, i es pregunta quines mesures s'han establert per pal·liar-ho; i també les de tinença d'animals de companyia; on són les mesures per gestionar d'una manera adequada l'espai públic i el civisme dels propietaris de gossos.

Per tant, reclamen al govern que es posi a treballar en aquestes qüestions i no consideri que la construcció d'àrees canines són l'única solució, atès que tan sols confronten interessos de la ciutadania.

En matèria de transport públic, comenta que han portat a diversos plens de Districte els impactes que ha tingut la implantació de la darrera fase de la xarxa ortogonal de bus, els canvis de les parades, especialment de les línies H10, 55 i 39, que han generat un nombre molt elevat de queixes, i que consideren que el govern hauria d'haver-ho resolt amb diàleg i efectivitat.

Assenyala que volen parlar de l'accessibilitat, atès que Barcelona sempre s'ha destacat per ser una ciutat accessible des d'una perspectiva universal; en aquesta qüestió, remarca que la síndica reconeix que la distància de les parades i el nombre de transbordaments de la xarxa ortogonal afecta negativament les persones amb mobilitat reduïda i a les persones grans, i per aquest motiu volen posar de manifest que cal una resolució urgent d'aquesta situació.

Diu que un capítol a part mereixen les escales mecàniques, el mal funcionament de les quals entorpeix la vida quotidiana de moltes persones; i remarca que és gravíssim el cas del Carmel, on fa mesos que moltes escales mecàniques no funcionen, i que ha provocat que el CAP del Carmel hagi d'augmentar d'un 25% les visites domiciliàries perquè les persones

grans no es poden desplaçar. Consta que una situació semblant es dona a Ciutat Meridiana, un altre barri de muntanya, on fa tres mesos que no funciona bona part de les escales. En aquest sentit consideren que hi ha deixadesa per part del govern i despreocupació per les persones.

Afegeix que se sumen a la preocupació per la renda 0-16, que ha deixat fora nou mil famílies, i ha decrementat el pressupost en 3 milions d'euros. I s'afegeixen, també, a les demandes de la síndica de poder disposar dels recursos necessaris per gestionar i defensar els interessos i els drets de la ciutadania. En aquest sentit, confirma que avui porten una Declaració Institucional en aquesta sessió en favor dels drets fonamentals i la declaració universal, i la síndica demana empara en aquest Plenari per disposar dels recursos necessaris per defensar-los. I diu que esperen que el govern municipal en prengui bona nota.

Afegeix que cal treballar per elaborar un reglament de la Sindicatura de Greuges de Barcelona, i perquè la síndica pugui accedir a les residències de persones grans, a fi que també pugui defensar els seus drets.

La Sra. Benedí agraeix en nom del grup d'ERC a la síndica i a tot el seu equip la feina que fan i la presentació d'aquest informe anual; igualment, saluda els síndics i les síndiques locals que els acompanyen, l'adjunt a la síndica Marino Villa, que fa molt poc que ha deixat la seva tasca a la Sindicatura, i també a la nova adjunta.

Constata que l'informe correspon a un any que va arrencar amb la vigència del 155, i que s'ha tancat amb nou presos i preses polítiques i set persones exiliades; per tant, l'informe es contextualitza en un any convuls i complex i amb situacions inèdites.

Expressa en nom del seu grup la tristesa, que de ben segur comparteixen amb part dels regidors i regidores d'aquesta cambra, per la injustícia que estan patint els presos i les preses polítiques, que aquests dies estan sent jutjats, un judici que mai no s'hauria d'haver celebrat. I constata que és en aquests moments que fan trontollar la democràcia que les llibertats i els drets més fonamentals que la ciutadania de Barcelona ha de mantenir-se ferma en l'esperit reivindicatiu que la caracteritza.

Entrant en el contingut de l'informe, assenjala que és significatiu que moltes de les recomanacions de la síndica es repeteixin any rere any. En aquest cas, indica que la síndica ha volgut destacar, entre més, dues de les queixes més nombroses rebudes a la Sindicatura, l'habitatge i els serveis funeraris. I considera una llàstima que, malgrat la sensibilitat que havia mostrat el govern de la ciutat en aquestes dues qüestions, no hagi pogut resoldre cap de les dues al llarg del mandat.

Comenta que l'any 2015 la síndica ja va alertar sobre l'elevat cost dels serveis funeraris a Barcelona, i pel que fa al 2018 ha ressaltat que no queda suficientment clara l'estructura de costos dels serveis, quins són els serveis obligatoris i quins els que tenen caràcter voluntari; afegeix que també ha comprovat irregularitats en la prestació de serveis per part de Cementiris de Barcelona SA, una societat amb capital cent per cent municipal, i que ha considerat manifestament millorables, i atès que és una societat pública entén que no hi hauria d'haver problema per resoldre les situacions que s'apunten en l'informe.

En un altre capítol de coses fa referència a què els desnonaments per motius econòmics han augmentat a noves cotes històriques, arribant a ser de deu a dotze diaris, i amb un increment exponencial dels desnonaments oberts; i el fet que més de quatre-centes persones estan esperant un habitatge de la mesa d'emergències.

Pel que fa al dret a l'habitatge, posa en relleu tots els aspectes socials vinculats que afecten la vida diària de la ciutadania; dels qui no arriben a final de mes i pateixen per la possibilitat de quedar-se al carrer. Confirma que avui dia el 19% de ciutadans i ciutadanes de Barcelona viu per sota del llindar de la pobresa, i malauradament perduren les diferències entre barris. Fa avinent que les emergències socials dels barris amb major vulnerabilitat han generat una forta pressió assistencial en el sistema de serveis socials, especialment en els centres de serveis socials bàsics, i que malgrat la professionalitat dels seus treballadors i treballadores, han provocat insatisfacció manifesta per part d'algunes persones usuàries i, també, de la mateixa plantilla.

En matèria de salut pública diu que els preocupa que l'Ajuntament no assumeixi les seves responsabilitats quan el personal pateix afectacions de salut provocades per aspectes ambientals o arquitectònics, o no s'estableix un protocol d'actuació enfront de les infraccions de la llei del tabac en un local de concurrència pública; pregunta a qui correspon el control d'aquestes situacions, si és a l'Agència de Salut Pública, a llicències i inspeccions dels Districtes o a la guàrdia urbana, i considera que convindria que quedés clar a qui s'han d'adreçar.

Afegeix que cal més coordinació entre l'Agència de Salut Pública i la regidoria de Drets Socials per abordar els casos de síndrome de Diògenes, sobretot quan això suposa un motiu d'angoixa per al veïnat.

Seguidament, posa en valor que Barcelona sempre ha estat una ciutat d'acollida, inclusiva i cohesionada, i per aquest motiu entenen la diversitat com una oportunitat per incrementar la riquesa cultural en una ciutat cada dia més cosmopolita. En aquest sentit, remarca que la ciutat té dos grans reptes que s'han d'afrontar des de la gestió pública; d'una banda, la garantia dels drets de llibertat cultural i, d'altra banda, el manteniment de la cohesió social, que no seran possibles si no se supera la discriminació envers les dones. Precisa que Barcelona pateix un 25% de bretxa salarial entre homes i dones, i el 66% de les feines temporals també les estan assumint les dones. Remarca que aquesta situació s'inscriu en el terreny de les violències masclistes, ja que la violència econòmica ho és.

Assenyala que la cohesió social també ha de garantir els drets dels infants, i en aquest cas la síndica feia referència a la renda 0-16.

Afegeix que les persones amb problemes de mobilitat, amb diversitat funcional i les persones grans també són les grans oblidades de la ciutat i, en aquest sentit, les queixes que rep la síndica novament van dirigides a la manca de reparació de les avaries en escales mecàniques públiques, i que suposen una situació mantinguda en el temps que ha provocat que moltes persones no hagin pogut sortir del seu domicili per fer les tasques ordinàries o desplaçar-se per rebre atenció mèdica; una situació a la qual també se sumen les queixes pel dèficit de taxis adaptats.

Continua la seva intervenció posant en relleu que una ciutat amable té cura de la contaminació acústica, que fa mediació en els conflictes socials generats pel soroll, i que controla les accions incíviques pel que fa a la tinença d'animals de companyia.

Destaca que són una constant en tots els informes de la síndica les denúncies per mal comportament per part dels agents de la guàrdia urbana, i remarca la proposta del seu grup d'implantació de càmeres unipersonals que fa un parell de setmanes es va posar en funcionament. Igualment, subratlla la importància de la prevenció i de la mediació.

Lamenta, però, que malgrat les recomanacions reiterades de la síndica no s'actuï per impedir que la dificultat per transitar en moltes zones de la ciutat pels entrebancs que suposen els vetlladors i les activitats econòmiques del gremi de la restauració, pels expositors de floristeries i fruiteries, per l'estacionament de motos i bicicletes a les voreres, també els carrils bici en les voreres, i l'increment de l'ús de vehicles de mobilitat personal.

Remarca que la feina bàsica de la síndica és posar sobre la taula les problemàtiques de la ciutadania perquè l'Ajuntament les abordi i les corregeixi, però com deia al principi, no ha estat així durant aquest mandat, i fins i tot es palesa una manca de col·laboració i de lentitud per emetre algunes de les resolucions; precisa que segons la normativa, aquest ajuntament té quinze dies per respondre qualsevol petició d'informació de la Sindicatura de Greuges, però durant els anys 2017 i 2018 la mitjana va ser de 98,5 dies. En aquest sentit, la síndica ha destacat el cas d'un requeriment d'informació que es va presentar el 3 de maig de 2017, relacionat amb la contaminació acústica al districte de Sant Andreu, la resposta al qual va arribar el novembre del 2018.

Conclou que, malauradament, aquest informe denota el poc interès del govern per totes les recomanacions que li ha fet la síndica al llarg del mandat.

La Sra. Mejías saluda a la síndica i li agraeix, també al seu equip l'equip, la feina esmerçada en l'elaboració d'aquest informe; igualment, dóna la benvinguda als síndics i a les síndiques que avui els acompanyen, i expressa el reconeixement per la feina que durant tants anys ha desenvolupat Marino Villa com a adjunt a la síndica, un reconeixement que fa extensiu a Pilar Malla, la primera síndica que va tenir la ciutat.

Posa en relleu que l'informe que anualment elabora la Sindicatura és un reflex del funcionament dels serveis de la ciutat, de l'administració local, i fa una diagnosi dels principals problemes que pateixen els veïns de Barcelona. En aquest sentit, fa notar que en l'informe apareix una dada que li sembla molt important, i que és que la síndica és el referent no només per als residents a la ciutat, sinó també per a les persones no residents.

Del contingut de l'informe, destaca alguns aspectes que considera dels més significatius; en primer lloc, el fet que torna ha haver-hi denúncies per les pràctiques abusives de les empreses de serveis funeraris, i que el govern municipal no ha sabut entomar ni trobar-hi una solució, ja que es constata que continua sent una de les principals queixes que arriben a la Sindicatura. Fa avinent que en aquesta sessió s'havia proposat el debat d'una alternativa amb un projecte que ha estat fallit perquè no s'ha pogut consensuar, però que potser hauria estat la solució per a les reiterades queixes en aquesta matèria; i que, a més, impliquen manca de transparència i de sensibilitat.

Tanmateix, valora que el fil conductor de l'informe se centra principalment en l'habitatge, ja que s'hi confirma que la Sindicatura ha rebut un gran nombre de queixes –110– que posen de manifest que l'objectiu principal del govern municipal que era facilitar l'accés a l'habitatge ha estat un fracàs rotund.

Diu que és encertat afirmar que Barcelona té un dèficit històric d'habitatge, i que intentar posar-se al dia en aquest àmbit requereix un sobreesforç pressupostari i de voluntat política, i que no han vist en el govern de la ciutat. Considera que totes les promeses electorals que es van fer, ara es constata que s'han incomplert, ja que l'accés a l'habitatge suposa una gran dificultat per a bona part de la ciutadania, i no només per la manca d'oferta, sinó també per la lentitud en la construcció del parc d'habitatge públic, i la manca d'eficàcia del govern per atendre la demanda de les persones en situació de vulnerabilitat.

Confirma que en l'informe es reflecteix una de les dades que el seu grup ha repetit en moltes ocasions en aquesta cambrà, i és que hi ha un total de 442 expedients oberts de persones que esperen un habitatge d'emergència social; i també destaca que l'informe s'apunta la llarga espera a què se sotmet aquesta persones per donar-los resposta, i s'hi concreta que aquesta espera arriba en alguns casos a més d'un any perquè els serveis municipals emetin una resolució estimatòria.

Entén que això palesa el fracàs de l'acció del govern municipal pel que fa a les polítiques d'habitatge, que en el seu programa electoral prometia la construcció de quatre mil habitatges, i que a tres mesos d'acabar el mandat amb prou feines en són vuit-cents.

Fa notar que en l'informe es vincula aquesta situació amb altres queixes que han arribat a la Sindicatura durant el 2018, pel fet de no poder disposar d'un parc d'habitatge suficient i que no es resolguin amb rapidesa els casos d'emergència social, cosa que aboca moltes persones a dormir al carrer, i aquests problemes també han contribuït a la proliferació d'assentaments irregulars, on viuen no només persones en situació de vulnerabilitat sinó també menors, sense que s'hagi dut a terme cap acció efectiva per part d'aquest ajuntament per donar una alternativa.

Afegeix que la dificultat d'accés a l'habitatge també ha provocat ocupació il·legal, en alguns casos per persones vulnerables, emparades per determinades organitzacions; però aquest fenomen perjudica els propietaris, ha generat problemes de convivència i ha generat conflictes veïnals; i denuncia que aquest suport de determinades organitzacions a l'ocupació il·legal, que han trobat en aquesta pràctica una font de manipulació de determinats col·lectius de persones en situació de vulnerabilitat. Assenyala que davant d'això, el govern municipal també ha demostrat una actitud profundament passiva, i ha deixat que la usurpació d'habitatges es convertís en una pràctica que gaudeix d'immunitat.

Constata que aquesta permissivitat ha generat un greu conflicte de convivència sobretot al barri del Raval, reflectit en l'informe, amb el fenomen dels narcopisos i el tràfic d'estupefaents, que ha provocat una greu degradació del barri i de la convivència veïnal, que realment significa la seva expulsió del barri on han viscut tota la vida.

Assenyala que també es denuncia que Barcelona és una ciutat insegura, fins al punt que la ciutadania ho considera com el principal problema, i diu que hauria estat interessant saber el

nombre de queixes que ha rebut la Sindicatura quant a aquest aspecte concret, i la valoració dels veïns respecte a l'atenció municipal que reben en el cas dels narcopisos.

Posa de manifest que l'informe es fa ressò de moltes més queixes en matèria de medi ambient, contaminació acústica, neteja, recollida de residus que posen de manifest deficiències en la prestació de serveis bàsics. I afegeix que els ha sorprès molt el gran nombre de queixes relatives al transport públic, vinculades al desplegament de la xarxa ortogonal de bus, la renovació de títols de transport, i un nou incompliment del govern municipal pel que fa T-Mobilitat i la T16.

Tanmateix, diu que els sobta que en l'informe no es reflecteixi cap queixa sobre les situacions de conflictivitat i delictes que s'han produït amb grups de grafeters, i a la manca de reacció per part de TMB.

El Sr. Martí s'afegeix en nom del grup Demòcrata a la benvinguda als síndics i síndiques locals de Catalunya, a l'equip de la Sindicatura i a la síndica, també a la Sra. Malla, primera síndica que va ser de Barcelona, i agraeix que un any més es porti aquest informe al Plenari del Consell Municipal. I aprofita per reivindicar la feina i el paper d'aquesta institució municipal que és la Sindicatura de Greuges, no sempre prou coneguda.

Afegeix que també agraeixen els esforços de la Sindicatura per sortir al carrer, per visitar entitats, anar als barris i aproximar la seva feina a la ciutadania.

Assenyala que la Sindicatura ha de col·laborar amb les diferents instàncies municipals, però també ha de ser crítica amb el govern de la ciutat quan aquest no fa els deures, o no garanteix suficientment l'exercici dels drets de la ciutadania; en aquest sentit, constata que en l'informe corresponent al 2018 es denuncia la manca de col·laboració de l'Ajuntament, un fet que consideren greu, tenint en compte que el govern municipal sempre s'ha proclamat defensor de les classes populars i, especialment, de les persones més vulnerables.

Posa de manifest que, com han denunciat durant tot el mandat, existeix un clar divorci entre el discurs i la pràctica del govern. Indica que en l'informe es denuncia la lentitud de la resposta municipal, i conclou que aquesta lentitud equival, sovint, a manca de col·laboració. Així, confirma que la mitjana de resposta a la Sindicatura per part de l'Ajuntament és de gairebé noranta-nou dies, cosa que implica la paradoxa que la Sindicatura no pot complir amb la defensa dels drets de la ciutadania que li encomana el Plenari del Consell Municipal.

Destaca que un any més la síndica reclama més recursos al govern municipal i, novament, ha rebut una resposta negativa; li nega l'accés a l'aplicatiu Autoritas, al·legant els termes de l'Agència Catalana de Protecció de Dades.

Diu que el seu grup se suma a la denuncia dels problemes, cronificats, amb què es troben moltes persones que esperen l'assignació d'un habitatge d'emergència; remarca que parlen de quatre-centes persones, a les quals cal donar una resposta urgent. Afegeix que tampoc no es dona resposta a les necessitats d'habitatge social.

Recorda, en aquest sentit, que l'accés a l'habitatge va ser el principal reclam electoral de Barcelona en Comú, i transcorregut el mandat evidencia un altre fracàs de les polítiques del govern pel que fa a la millora de l'accés a l'habitatge, i també al manteniment de l'habitatge.

Constata que el govern també surt malparat en aquest informe en l'àmbit de l'urbanisme, que ha generat queixes per anomalies en la tramitació d'expedients d'obres en finques catalogades en el patrimoni arquitectònic; i amb retards en l'execució de planejaments que comporten el real·lotjament de persones afectades. En aquest sentit, posa com a exemple el retard injustificable en el real·lotjament de famílies del camí de la Cadena, en l'àmbit de Can Batlló.

En el capítol de medi ambient subratlla la degradació de les condicions de vida de la ciutadania, sobretot les queixes provocades pel soroll, especialment el nocturn, unes dades que coincideixen amb les que recentment els va facilitar el mateix govern quant al seguiment de l'aplicació de l'ordenança de civisme. Assenyala que la síndica denuncia que molts barcelonins viuen un malson causat pel soroll, també causat per la recollida nocturna de residus voluminosos. En aquest sentit s'afegeixen a la petició de la síndica pel que fa la realització de mesurament sonomètric en horari nocturn.

En aquest mateix capítol, destaca les queixes referides a la manca de desplegament de l'ordenança de protecció i tinença d'animals quant al pèssim manteniment de les àrees d'esbarjo de gossos, i a la manca de zones d'ús compartit (ZUC).

Afegeix, en un altre capítol de coses, que es mantenen les queixes pel que fa al desplegament de la xarxa ortogonal de bus, així com per a l'obtenció dels duplicats de la T16.

Entrant en l'àmbit de la seguretat, celebra que el govern hagi posat en marxa la prova pilot d'instal·lació de càmeres unipersonals en la uniformació de la guàrdia urbana. I se suma a la denúncia de la síndica en relació a la proliferació de narcopisos al Raval, que s'estén a altres barris.

Destaca, també, les recomanacions de la síndica, no recollides pel govern, en relació a la necessària millora del reglament de la segona activitat de la guàrdia urbana.

També es refereix a les queixes i recomanacions pel que fa als serveis funeraris; i fa avinent que a més de les queixes per l'actuació dels serveis funeraris arran de l'esfondrament d'un bloc de nínxols al cementiri de Montjuïc s'hi sumen les queixes pels costos excessius dels serveis funeraris o les irregularitats en els casos que han tingut com a subjectes persones sense recursos.

Assenyala que en aquest sentit la solució que volen tots és la rebaixa dels preus funeraris, i que al seu parer no hauria de passar exclusivament per la creació d'un operador públic, que és una opció possible i legítima, però no l'única, i confirma que hi ha altres vies per explorar.

Recorda, però, que el govern de la ciutat disposa de seients en el consell d'administració dels serveis funeraris per poder tractar determinats assumptes.

Seguidament, avalua com una situació poc desitjable el malestar que hi ha entre els equips professionals dels centres de serveis socials, i que la síndica recull en el seu informe. Constata que aquests equips estan desbordats i no reben l'atenció que caldria per part del govern.

En un altre àmbit, subscriuen la recomanació de la síndica al govern perquè estudiï la manera de minimitzar els efectes de la venda ambulants il·legal, sense criminalitzar les víctimes d'aquesta explotació.

Fa referència, tot seguit, a l'impacte causat per la nova tarifació social de les escoles bressol municipals, i que la síndica es fa ressò de la queixa presentada per la plataforma de famílies afectades de més de trenta del centenar d'escoles bressol municipals que hi ha a la ciutat, i que es veuen greument perjudicades, especialment les rendes mitjanes, per l'augment de preus.

Finalment, denuncia en l'àmbit de la salut, que es incomprensible que hi hagi descoordinació encara, d'ençà de l'aprovació el 2010 de la llei del tabac, entre l'Agència de Salut Pública de Barcelona i la de Catalunya quant a les inspeccions a fi de fer complir aquesta llei en benefici de la salut pública.

Conclou, en definitiva, que aquest informe retrata el conjunt de queixes pel mal funcionament de molts serveis municipals, i que no deixa en massa bon lloc un govern que havia promès acabar amb les injustícies i les desigualtats a la ciutat.

El Sr. Pisarello també dona la benvinguda a la síndica, i agraeix l'exposició del seu informe anual; i també saluda al seu equip i als síndics i síndiques locals de Catalunya.

Valora positivament la tasca de fiscalització que fa la síndica, i assegura que el seu grup mai no ha cregut en la il·lusió del poder bo; consideren que el poder pot ser una eina per servir al bé comú, però tot poder, sobretot els poders concentrats, sempre poden significar una amenaça per a les llibertats i els drets de la ciutadania i, per tant, han de ser controlats. Així, destaca que això se sol aplicar als poders municipals, però alerta que també s'ha d'aplicar als macropoders, els grans poders d'Estat i, sobretot, als poders de mercat, que moltes vegades actuen a l'ombra i que no són escollits, que sovint disposen d'altaveus mediàtics molt forts.

En conseqüència, considera de summa importància la tasca que fa la Sindicatura, ja que incideix en allò que fan els poders públics, però també en les mancances dels poders privats. Defineix la Sindicatura com un contrapoder constructiu, que en ocasions reconeix allò que es fa bé, malgrat que sempre els recorda que es pot fer més i que es pot fer millor.

Assegura que al govern de la ciutat li preocupen molts dels assumptes que palesa l'informe, entre els quals el sensellarisme, l'habitatge, el transport públic, la contaminació, la situació dels MENA; i diu que han de fer autocrítica perquè, de ben segur, en tots aquests temes ho poden fer millor.

Tanmateix, apunta, com reconeix la mateixa síndica, que no tots aquests assumptes són de competència municipal, i que exigeixen implicació d'altres administracions. Afirmar que és justament per això que el govern va incidir en el seu moment en la importància de disposar de pressupostos que reforcessin els municipals a Barcelona i a la resta de ciutats de Catalunya. I justifica que per aquest motiu van dir que els semblava un error incomprensible i greu que el PdeCat i, sobretot, ERC no donessin suport als pressupostos de l'Estat, al·legant la situació d'excepcionalitat política i judicial, i que també lamenten determinats sectors de l'independentisme, que no entenen de quina manera el bloqueig d'aquests pressupostos

podria haver millorat la situació injusta i dolorosa de les persones que estan a la presó o a l'exili. Altrament, són conscients que aquest bloqueig ha comportat un perjudici molt clar per a la gent més vulnerable de la ciutat, les Pime, els sector de la recerca i al conjunt d'ajuntaments del país, molts dels quals estan governats precisament pels partits que els han bloquejat.

Afegeix que, des d'aquest punt de vista, els va semblar decebedor i trist que un candidat a l'alcaldia de Barcelona per un partit que porta en el seu nom la paraula esquerra, hagi declarat que parlar de pressupostos és parlar de política petita. És a dir, que 2.200 milions d'euros de caiguda pressupostària de la Generalitat, 40 milions menys per al transport públic, o que l'ajuntament de Barcelona deixi d'ingressar 90 milions d'euros de la participació en els ingressos de l'Estat no és, precisament, política petita. Així, fa avinent que tot allò que planteja la síndica en matèria de MENA, de seguretat, la manca de mossos d'esquadra, o polítiques d'habitatge també depèn d'aquesta política pressupostària.

Remarca que la conseqüència de tot això serà que, novament, l'Ajuntament haurà de continuar fent-se càrrec i cobrint necessitats de la ciutadania que competencialment corresponen a la Generalitat; i precisa que la xifra és de 278 milions d'euros segons un informe recent publicat al diari Expansión.

Posa en valor que malgrat tot això, aquest ajuntament no ha llençat la tovallola, i són conscients que resten moltes coses per fer, tal com diu la síndica en el seu informe, i per això s'han centrat en fer una política d'ingressos i despeses el més redistributiva possible, i poder dir que, malgrat tot, aquests quatre anys s'han convertit en l'ajuntament de l'Estat que més ha incrementat la inversió social.

Assenyala que hi ha dos aspectes en què la síndica incideix, i que el govern considera importants, com són l'habitatge i els serveis funeraris.

Quant a l'habitatge, afirma que comparteixen la preocupació i l'anàlisi que fa, i reconeixen que el problema ve de lluny a Barcelona, i també a Catalunya i a l'Espanya, i que obeeix a moltes raons, però segurament i sobretot a l'enorme pes que el partit immobiliari, financer, especulatiu ha tingut en l'economia, i que explica que mai s'hagi superat l'1% del parc d'habitatge públic de lloguer, o que la crisi iniciada el 2008 hagi tingut un component fonamentalment financer.

Diu que malgrat tot, el govern municipal ha fet un esforç inèdit en matèria de promoció de l'habitatge públic de lloguer, que ha estat reconegut pel Banc Europeu d'Inversions, pel Banc de Desenvolupament Europeu del Consell Europeu; s'ha creat un operador d'habitatge d'abast metropolità; o la imposició de multes als bancs per tinença de pisos buits que no cedeixen.

Apunta que per fer front a l'emergència habitacional, la primera cosa és la regulació dels preus dels lloguers. Diu que, per això, vol aprofitar la intervenció per fer una apel·lació directa al grup municipal del PSC perquè, efectivament, van arribar a un acord amb el govern del PSOE per tal que s'ampliés el termini dels contractes de lloguer, però, sobretot, perquè es reconegués la capacitat de les ciutats per limitar les pujades abusives dels preus; i remarca que els causants d'aquests increments abusius són fonamentalment les entitats bancàries, els

fons voltor, Blackstone o Goldman Sachs, i avisa al partit Socialista que haurà de decidir de quina banda està, si de la gent comuna o dels grans lobbies.

En aquest sentit, constata que quan s'ha de defensar el dret a l'aigua s'ha de plantar cara a Agbar, a Endesa o Gas Natural quan es defensa el dret a l'energia, i el mateix quan es tracta d'habitatge. I afirma que el mateix passa quan parlen de serveis funeraris; en aquest sentit, constata que des de fa anys l'informe de la síndica recull nombrosíssimes queixes pels abusos en les tarifes funeràries; i posa com a exemple el cas d'una persona amb pocs recursos que va rebre una factura de més d'onze mil euros, que és només un de molts casos semblants. Per tant, no es cansa de demanar que s'apliquin mesures que permetin entrar nous operadors en el mercat funerari.

En aquest sentit, manifesta que, al seu parer, el PSC es va equivocar privatitzant els serveis funeraris de Barcelona, que va permetre que el 70% del mercat funerari de la ciutat hagi acabat a mans d'un fons de pensions nord-americà que és el propietari de Mémora.

Confirma que ara hi poden posar solucions, i la síndica està marcant el camí, i tenen l'oportunitat de revertir l'error que es va cometre; i remarca que el PSC té un paper clau per fer-ho votant a favor d'un expedient que es va fer quan estava al govern, i el Sr. Collboni era president de BSM; només que cal que compleixi la promesa que va fer en sortir del govern quan va afirmar que estenien la mà a la funerària pública; i la regidora Andrés va assegurar que continuarien treballant perquè l'empresa sigui viable. En aquest sentit, convida a escoltar el 80% de la ciutadania, i el 85% de l'electorat del PSC, que considera que aquesta és una mesura fonamental perquè l'apel·latiu socialista que duu el nom seu partit no estigui buit de contingut.

Per acabar, reitera l'agraïment del govern a la síndica per l'informe, i confirma que prenen nota de les seves recomanacions i crítiques, i es comprometen, com diu Pacte Internacional dels Drets Humans a fer el màxim esforç fins al màxim de recursos disponibles per complir totes les recomanacions que es fan en l'informe.

La Sra. Vilà observa que per motiu de temps no té temps de respondre el gran nombre de qüestions que han sorgit en les intervencions dels grups municipals, i com sempre fa els convida a fer una reunió posterior.

Diu, per tant, que només li resta agrair l'atenció que li han prestat.

La Sra. alcaldessa agraeix personalment a la síndica la seva tasca i la de tot el seu equip, i reconeix la gran feina que hi ha darrere d'aquest informe, i l'atenció que presta la Sindicatura a moltes persones que hi arriben en situació límit, a les quals presten acompanyament.

Valora que el consens que s'ha expressat en l'agraïment a la tasca de la síndica, i la necessitat de la tasca de fiscalització que fa la Sindicatura; i posa en relleu i agraeix especialment que aquesta fiscalització s'expressi de forma constructiva, ja que els reptes que tenen al davant són col·lectius si volen que la ciutat millori en molts aspectes, més enllà que siguin estrictament competència municipal o no.

Remarca i posa en valor que l'informe anual de la Sindicatura els posa davant d'un mirall, i demostra que els problemes, conflictes, dificultats o millores que han d'acarar per a la ciutat

se'ls poden plantejar des d'una perspectiva partidista o, altrament, i com proposa la Sindicatura, com a coresponsabilitats envers la ciutat.

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. Decret de l'Alcaldia, de 25 de gener de 2019, que crea el Grup de Treball per a la revisió del Reglament Orgànic Municipal, determina la seva composició i li assigna funcions.

2. Decret de l'Alcaldia, de 25 de gener de 2019, que delega diverses atribucions del Gerent d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat en el Gerent adjunt de Medi Ambient i Serveis Urbans, el Gerent adjunt de Mobilitat i Infraestructures, la Gerent adjunta d'Urbanisme i la Directora de Recursos i Control de Gestió.

3. Decret de l'Alcaldia, de 25 de gener de 2019, que delega en la Gerència de Recursos la facultat de resoldre les peticions del personal municipal que reclama l'abonament de la indemnització fixada en un procediment penal, tramitat per delictes de lesions patides en acte de servei, prèvia declaració d'insolvència de la persona condemnada.

4. Decret de l'Alcaldia, de 25 de gener de 2019, que designa la Sra. Ma. Dolores López Fernández com a vocal del Ple del Consorci per a la Normalització Lingüística.

5. Decret de l'Alcaldia, d'1 de febrer de 2019, que modifica els Decrets de l'Alcaldia de 19 de juny de 2015 i de 3 de març de 2016 en els què s'estableixen delegacions en matèria de gestió i administració de personal.

6. Decret de l'Alcaldia, de 5 de febrer de 2019, que designa les persones funcionàries de carrera d'aquest Ajuntament, destinades a la Tresoreria Municipal i que s'inclouen en la següent relació, per tal que, prèvia obtenció del certificat X.509.V3 de la Fàbrica Nacional de Moneda y Timbre-Real Casa de la Moneda, puguin, cadascuna d'elles per si soles, efectuar la presentació telemàtica de les declaracions o comunicacions a què estigui obligada aquesta Corporació Municipal.

- Sra. Inmaculada Turu Santigosa

- Sra. Rosa Mª Gironès Vallès

7. Decret de l'Alcaldia, de 5 de febrer de 2019, que assigna, de conformitat amb allò disposat a l'article 75.5 de de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases del Règim Local i a l'article 11.2 ROM, a la Ima. Sra. Gemma Sendra i Planas el règim de dedicació exclusiva, amb les retribucions establertes a l'acord del Plenari del Consell Municipal del 14 de juliol de 2015 per als Regidors/es Presidents/es d'una Comissió del Consell Municipal, i efectes des del dia 1 de febrer de 2019.

8. Decret de l'Alcaldia, de 5 de febrer de 2019, que nomena la Sra. Ester Santiago Lozano membre de la Comissió per a la Facilitació de l'Activitat Econòmica de la Generalitat de Catalunya i del seu Consell Assessor en representació de l'Ajuntament de Barcelona, i en substitució de la Sra. Sara Berbel Sánchez.

9. Decret de l'Alcaldia, de 5 de febrer de 2019, que nomena el Sr. Lorenzo Sena González membre del Consell Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi en substitució de la Sra. Paula Kuffer Dinerstein, amb efectes 11 de febrer de 2019.

10. Decret de l'Alcaldia, de 7 de febrer de 2019, que designa membre del Consell Ciutat i Comerç, en representació de les Entitats de Comerç, el Sr. German Cid Juncosa, representant de l'Associació Catalana de l'Empresa Familiar del Retail (Comertia), en substitució del Sr. Joan Carles Calbet.

11. Decret de l'Alcaldia, de 7 de febrer de 2019, que esmena l'error material de transcripció dels noms dels membres del Comitè d'Ètica que consten en el Decret d'Alcaldia, de 17 de maig de 2018, en el sentit que on diu Sra. Dolors Feliu Torrent ha de dir Sra. Maria Dolors Feliu Torrent i on diu Sr. Joan Josep Moreso Mateos ha de dir Sr. Josep Joan Moreso Mateos; i nomena el Sr. Antoni Bosch Carrera com a membre del Comitè d'Ètica de l'Ajuntament de Barcelona, en substitució de la Sra. Teresa Freixas Sanjuán per renúncia d'aquesta última formalitzada en data 31 de desembre de 2018.

12. Decret de l'Alcaldia, de 14 de febrer de 2019, que designa la Sra. Montserrat Escoda Mallorques membre del Consell d'Administració de l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona, en substitució del Sr. Antoni Fernández Pérez.

b) Mesures de govern

c) Informes

PART DECISÒRIA / EXECUTIVA

a) Ratificacions

b) Propostes d'acord

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

1. (DPPF-04 OOFF2018) Resoldre les al·legacions presentades durant el termini d'informació pública de la modificació per a l'exercici de 2018 i successius de les Ordenances fiscals següents: núm. 1.1. Impost sobre Béns Immobles, núm. 3.10. Taxes per la utilització privativa del domini públic municipal i la prestació d'altres serveis i núm. 3.13. Taxes per serveis culturals, aprovades provisionalment pel Plenari del Consell Municipal en sessió de 23 de novembre de 2018, en el sentit dels informes que figuren a l'expedient. Aprovar definitivament la modificació per a l'exercici de 2018 i successius de les Ordenances fiscals següents: núm. 1.1. Impost sobre Béns Immobles, núm. 3.10. Taxes per la utilització privativa del domini públic municipal i la prestació d'altres serveis, i núm. 3.13. Taxes per serveis culturals, segons proposta de text que consta a l'expedient. Publicar aquest acord i el text íntegre de la modificació de les esmentades ordenances al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i al web municipal.

La Sra. alcaldessa apunta que a petició d'alguns grups s'incrementa el temps d'intervenció en aquest punt.

El Sr. Pisarello precisa que amb aquest acord es bonifica l'IBI dels propietaris que opten pel lloguer social, i a les famílies nombroses en funció de la seva renda; igualment, es grava les empreses que fan negoci amb l'aparcament a la via pública; i incorporen les taxes culturals a la política de descomptes i bonificacions, i els centres inaugurats i reoberts els darrers anys.

Comenta que s'han plantejat diverses al·legacions, que ja han tingut ocasió de debatre a bastament en comissió.

La Sra. Recasens observa que la promesa revolució fiscal de Barcelona en Comú fracassa novament, ja que no han estat capaços de fer-ho, any rere any, i ara ja no els queda temps.

Altrament, continuen potinejant les ordenances fiscals una per una, fent-hi canvis petits i grans, que després ni tan sols es comprova que s'apliquin. Per tant, diu que volen aprofitar aquesta ocasió per reprovar aquesta política fiscal fruit de la improvisació i de la manca de model.

Confirma, tanmateix, que votaran a favor d'aquest punt, ja que estan d'acord a bonificar l'IBI per als habitatges que es posin a disposició de lloguer social, o a les famílies nombroses; i, també, amb l'adequació de les taxes culturals.

Quant a l'IBI, constata que el govern no ha acarat el canvi veritable d'aplicar els nous valors cadastrals, i ho valora com una irresponsabilitat, ja que ho deixen a mans del proper govern de la ciutat.

Pel que fa al sharing, avança que el seu grup no hi donarà suport, ja que consideren que allò que cal és una ordenança que defineixi el model i doni seguretat jurídica, que garanteixi el compliment de la normativa i que eviti la indisciplina viària, i que de debò promogui una mobilitat sostenible. Per tant, adverteix que avui voten una taxa desconeixent quina serà la regulació, que es fa per decret d'Alcaldia. Constata que els acords a què han arribat són inconcrets, depenen d'una taxa fiscal que s'haurà de regular el 2020; i el nombre de llicències es podrà incrementar amb un decret d'Alcaldia, malgrat que dubten si es podrà justificar aquest increment o no.

La Sra. Mejías reitera que el govern ha renunciat clarament a presentar un projecte d'ordenances fiscals que s'adeqüi a les necessitats de recaptació d'aquest ajuntament i, sobretot, a les de la ciutadania.

Diu que el seu grup no s'oposa a les bonificacions de l'IBI als habitatges socials i a les famílies nombroses, o a l'adequació de les taxes per serveis culturals. Altrament, anuncia que no estan d'acord amb la taxa per utilització privativa de l'espai públic pels vehicles compartits.

Recorda que, d'entrada, el seu grup va dir que això havia de ser objecte d'anàlisi en el Pla de mobilitat 2019-2024, i que incorpori les noves modalitats de mobilitat personal, tot i que desconeixen si aquest pla està en marxa.

Afegeix que també van alertar des del primer moment que calia escoltar, consensuar i arribar a acords amb les empreses del sector, però el govern ha esperat al darrer moment i sembla que tenen un acord in extremis amb les empreses.

Justifica el vot contrari en aquest punt perquè els vehicles de mobilitat personal han estat objecte de debat públic, i entenen que per això mereixien més consideració per part del govern, més anàlisi i cercar consensos. Igualment, diu que desconeixen de quina manera pensen desenvolupar el decret posterior; què justifica 2.600 llicències de bicicletes i 4.000 de motos; o què justifica l'arbitrarietat en la retirada de llicències si es dóna el cas que al govern municipal no li agrada l'empresa; i pregunta si s'ha arribat a alguna mena de consens pel que fa a la mobilitat d'abast metropolità.

Conclou, per tant, que tenen molts dubtes en aquesta matèria, i ratifica que votaran en contra d'aquesta taxa.

El Sr. Coronas reconeix que han parlat a bastament d'aquestes ordenances durant molts mesos, i també sobre la taxa que s'imposa als vehicles de sharing, motos i bicicletes d'ús compartit, i es referma en l'opinió que qui fa negoci a costa de l'espai públic de la ciutat ha de pagar una taxa. Tanmateix, diu que estan patint fins a l'extenuació les negociacions amb el sector, que planteja termes molt raonables quant a futures bonificacions en base a les bones pràctiques; i encara avui a primera hora, el govern intentava arribar a un acord amb el sector.

Constata que el sector desconfia, i ho han de tenir molt present; i, en aquest sentit, considera que de la mateixa manera que s'ha de regular aquesta activitat, i que cal pagar una taxa per ús de la via pública –recorda que ERC va ser un dels primers grups ha plantejar-ho–, també reconeix que cal acabar bé la feina.

Diu que saben que hi ha un seguit de condicions que s'han d'acabar de pactar, i que el sector mostra predisposició a fer-ho; tanmateix afirma que el seu grup vol el compromís del govern que en el futur decret d'Alcaldia constin de manera clara les condicions de bonificació de la taxa en funció de les bones pràctiques. Confirma que si això es compleix votaran a favor, i esperen la resposta.

La Sra. Andrés recorda que en l'aprovació provisional d'aquestes ordenances, el novembre passat, el seu grup va denunciar la incapacitat reiterada del govern de presentar un projecte d'ordenances complet, ja que el que fan és, com en aquest cas, posar pedaços a les ordenances fiscals existents, i afegir la taxa per a bicicletes i motos d'ús compartit.

Indica que el seu grup hi va presentar al·legacions, que han trigat gairebé quatre mesos a ser respostes, i que han estat acceptades parcialment i contribueixen a millorar les tres ordenances, tot i que no són les que haurien fet. En aquest sentit, reconeix que l'IBI és més social i més beneficiós per a les famílies nombroses; i les taxes culturals també són millors tècnicament. Quant al sharing, remarca que la decisió no ha estat tan senzilla, ja que el govern, com sempre, ha tornat a fer les coses tard i malament.

Indica que en les al·legacions van denunciar que calia més diàleg amb el sector, que ara s'ha agrupat en una plataforma, atès que havia estat absolutament inexistent. Constata que el diàleg s'ha fet tard i malament, i ara hi ha uns pactes que tenen a veure amb com serà el decret que reguli el sharing, i amb les futures bonificacions per bones pràctiques i amb la possibilitat de revisar i, si escau, augmentar les llicències.

El Sr. Mulleras observa que aquesta nova modificació puntual d'ordenances fiscals demostra novament la incapacitat política d'aquest govern per pactar una nova fiscalitat per a Barcelona.

Precisa que el seu grup ha presentat nou al·legacions, i també ho han fet les deu empreses de mobilitat, de les quals no se n'ha acceptat ni una pel que fa al contingut, tan sols aspectes formals.

Pel que fa a la modificació de l'IBI diu que consideren que seria més just aplicar un criteri de renda per càpita i no de renda total familiar. Assenyala que tampoc no els han donat informació sobre si el canvi proposat beneficiarà o perjudicarà a les famílies nombroses.

Quant a la taxa aplicable al sharing, diu que s'han assabentat començada aquesta sessió que hi havia un acord polític amb dos grups d'aquesta cambra i un acord amb el sector, i que voldrien conèixer a fi de saber què estan votant, ja que en l'expedient no s'hi ha fet cap mena de canvi respecte a l'aprovació inicial.

Per tant, demana que en el segon torn de paraula els puntualitzin aquest punt.

La Sra. Reguant apunta que, tal com van fer en l'aprovació inicial pel que fa a la taxa de l'IBI i la relacionada amb els serveis culturals, votaran favorablement.

Pel que fa a la taxa per ocupació de l'espai públic per vehicles de sharing, anuncia que votaran en contra, i tal com ha acabat de fer el Sr. que Mulleras, també demana que els expliquin a quin acord han arribat amb el sector, malgrat que intueixen que la conclusió a què arribaran és la mateixa, i és que s'autoritzen iniciatives privades que utilitzen la ciutat, i que van en contra de la pacificació de la mobilitat, i que de facto són la competència del Bicing, que és un servei públic de vehicle d'ús compartit. Per tant, es pregunta per quin motiu han de facilitar la presència a la via pública del bici-sharing i, en definitiva, beneficiar un negoci privat i que, bàsicament, s'adreça al turisme, en comptes de generar polítiques per al decreixement turístic.

Afegeix que un altre dels motius que els porta a votar en contra és que l'augment del parc de vehicles d'ús privatiu no ajuda a la pacificació de la ciutat. Reconeix que els vehicles elèctrics són molt millors que els de combustió, però el seu ús és adequat quan substitueixen els segons, no pas quan s'hi sumen. Per tant, diu que continuen trobant a faltar polítiques que incideixin en la reducció dels vehicles de combustió d'ús privatiu, sobretot.

El Sr. Ardanuy anuncia que vota favorablement l'ordenança 1.1 i la 3.13, i en referència a la 3.10, puntualitza que farà un sí crític perquè, tot i que està d'acord amb què les bicicletes i motocicletes d'ús compartit paguin una taxa per ocupació de via pública, no considera que el procediment que ha seguit el govern sigui el més adequat, malgrat que valora positivament que finalment hi hagi hagut un acostament al sector. Entén, però, que la regulació d'aquest sector s'ha de fer mitjançant una ordenança, que és la manera lògica i transparent i, políticament, el més recomanable.

Igualment, remarca que tant el desenvolupament d'una ordenança de futur com, d'alguna manera, implicar aquesta visió metropolitana serà necessari el mandat vinent.

El Sr. Puigcorbé avança que votarà favorablement totes tres ordenances fiscals, però pel que fa a la 3.10 diu que seria desitjable que el futur decret d'Alcaldia es consensués amb els regidors i regidores que avui hi donen suport. I entenen que cal negociar per establir possibles bonificacions temporals, per revisar, si calgués, el sostre de llicències, i per coordinar-se amb l'Àrea Metropolitana per arribar a establir un contínuum metropolità, positiu per a tothom.

El Sr. Pisarello assumeix en nom del govern el compromís plantejat per ERC i pel PSC, que es tracta en realitat d'un acord pioner, que consisteix bàsicament en poder disposar de dades en temps real i de la informació adient per poder evitar la saturació de l'espai públic; així com també per poder vincular les possibles bonificacions a criteris de drets laborals.

Observa que durant el mandat passat només es van aprovar unes ordenances fiscals el 2012 amb el suport del grup del PP; i entén que la regidora els pot retreure que no hagin portat a aprovació la globalitat d'ordenances fiscals, però replica que no els pot acusar de no tenir model ni filosofia en matèria de política fiscal, que s'emmarca en uns criteris claríssims de política clarament redistributiva i progressiva, que s'ha negat a fer rotundament allò que els demanaven els partits de la dreta, concretament Ciutadans i el PP; i que ha revertit, en bona mesura, els aspectes regressius de la política duta a terme pel govern de CiU.

Recorda a la regidora Recasens que durant el mandat anterior no es va fer cap revisió cadastral, i que aquest govern el primer que va fer va ser congelar l'IBI a les famílies en situació més vulnerable, i apujar-lo als sectors que més tenien, a fi de revertir la política de pujada lineal absolutament injusta.

Afegeix que han creat un munt de bonificacions i subvencions adreçades a la petita i mitjana empresa, als autònoms; igualment, destaca que han avançat en matèria de bonificacions per a energia solar; i posa en valor que han demostrat fermesa amb qui més té, ja que mai no s'havia posat llum sobre els grans defraudadors fiscals a l'Ajuntament, fins i tot quan es tractava de grans empreses; i mai no s'havia parlat de paradisos fiscals, com sí que s'ha fet durant aquest mandat. Entén que això també palesa una determinada filosofia en matèria de política fiscal; i constata que sempre han estat exigent tant amb l'Estat com amb la Generalitat per avançar en aquesta línia.

Valoren que aquesta és la línia que Barcelona ha de seguir en el futur en matèria de política fiscal, i entenen que s'ha de refermar i poder anar molt més enllà del que han anat durant aquest mandat, que assegura que és el que haurien volgut, però no sempre han tingut suficient suport per fer-ho.

Reivindica, doncs, que durant el mandat s'ha dut a terme una política fiscal amb una filosofia ben clara, i que no té res a veure amb la que han defensat els grups conservadors del consistori.

El Sr. Coronas diu que vol que quedi clar que el govern es compromet a què en decret quedi recollit l'aspecte de la bonificació, i diu que si la resposta és afirmativa, votaran a favor de l'ordenança fiscal.

El Sr. Pisarello li ho confirma.

La Sra. Andrés avança que hi votaran a favor, i recorda que les bicicletes i motos elèctriques compartides són fonamentals per garantir una mobilitat sostenible i fer una ciutat més amable i saludable.

El Sr. Mulleras diu que el govern de la transparència avui novament actua amb opacitat, i reitera que no saben què voten.

Tanmateix, afirma que el seu grup considera que s'ha de regular el sharing, i que s'hi ha d'aplicar una taxa, però entenen que cal discutir quina taxa, amb quin import i a escala global per a aquest tipus de mobilitat compartida.

S'aprova l'ordenança fiscal 1.1 Impost sobre Béns Immobles, amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

S'aprova l'ordenança fiscal 3.10 Taxes per la utilització privativa del domini públic municipal i la prestació d'altres serveis, amb el vot en contra dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas, i amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

S'aprova l'ordenança fiscal 3.13 Taxes per serveis culturals, amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

2. (01- PPPNT2018) Aprovar definitivament l'Ordenança per prestacions patrimonials de caràcter públic no tributari dels serveis de cementiris per a l'exercici de 2019 i successius, segons proposta de text que consta a l'expedient. PUBLICAR aquest acord i el text íntegre de l'ordenança al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i al web municipal.

El Sr. Badia explica que la llei de contractes ha modificat la llei d'hisendes locals a fi d'incorporar uns canvis de criteri en les taxes, cosa que ha provocat que algunes passin a considerar-se prestacions patrimonials no tributàries de caràcter públic. Indica que la modificació està pensada bàsicament per als serveis d'aigües o de recollida de residus, i també afecta als serveis de cementiris.

Assenyala que la modificació implica que l'ingrés derivat de qualsevol servei coactiu, com és el cas que els ocupa, es presti mitjançant una empresa municipal, o de forma indirecta per concessió, i ja no es pot considerar una taxa, sinó que passa a ser una prestació patrimonial no tributària.

Comenta que en es tracta de la mateixa ordenança fiscal, però hi han introduït dos canvis substancials: el decret de prestació gratuïta de serveis funeraris, i s'exclou la cremació, atès que es tracta d'un servei no obligatori.

La Sra. Recasens posa en relleu que han arribat a un acord en matèria fiscal. En aquest sentit, diu que hi ha una part d'aquest acord que acataran perquè, malgrat que no els agradi, la llei determina el canvi en el concepte de la taxa.

Subratlla, però, que hi ha dos canvis molt importants, i és que en matèria funerària s'han introduït unes bonificacions socials per tal de garantir la universalitat de l'accés als serveis per

a persones i famílies amb necessitats socials; i remarca que han negociat que l'accés a aquests serveis es fixi a partir de l'indicador de renda suficient de Catalunya, eliminant la possibilitat que moltes famílies que ho necessitin puguin quedar excloses dels serveis funeraris gratuïts o bonificats, atès que els indicadors que s'utilitzaven havien quedat totalment desfasats.

El Sr. Blanco indica que el seu grup ja havia expressat el vot favorable en comissió, atès que no s'incrementa cap preu dels serveis de cementiris municipals, continuant la tendència dels darrers anys, i tampoc no s'incrementa el servei de cremació, malgrat que les taxes passin a tenir consideració de preu privat.

Recorda que els costos de les taxes de cementiris representen només aproximadament el 10% de la factura total dels serveis funeraris, i que aquesta taxa és necessària per al manteniment, la rehabilitació i el servei que es presta en tots els cementiris de la ciutat.

La Sra. Capdevila diu que el seu grup considera que aquesta bonificació és una adaptació a allò que la llei defineix en relació a les diferents tipologies d'ingressos públics de les administracions locals.

Comparteix les reflexions i argumentació respecte al canvi que implica aquesta adaptació en relació a la forma d'aprovació; entenen que des de les instàncies pertinents s'ha de garantir la major democratització i control per part del Plenari del Consell Municipal dels ingressos públics, especialment, com en aquest cas, dels provinents de la prestació de serveis no coactius com la cremació.

Per tant, avança que votaran favorablement aquest punt, però avisa que continuaran fent un seguiment estricte de l'evolució d'aquests preus, i insistint en la necessitat de garantir la màxima transparència en els processos de decisió pels preus que cobra l'Ajuntament a la ciutadania pels serveis municipals.

La Sra. Ballarín observa que voten un canvi que no afecta les butxaques dels barcelonins; així, fins ara es pagaven taxes pels serveis funeraris, que eren tributs, i, a partir d'ara, es pagarà per prestacions patrimonials no tributàries.

Diu que els satisfà la incorporació de les al·legacions presentades pel seu grup sobre l'impacte de gènere i altres aspectes; tanmateix, adverteix de les conseqüències que tindrà aquest canvi de taxes per prestacions patrimonials, ja que en aquest cas no és necessari el procés previ de consulta ciutadana, tampoc cal un informe tècnic i econòmic, de manera que en el futur es podran apujar i moure amb més facilitat.

Constata que el fet que no sigui obligatòria la consulta ciutadana, ni l'informe tècnic i econòmic per justificar els costos, no significa que l'Ajuntament no ho pugui fer, i entén ho hauria de fer per transparència i per garantia a la ciutadania, com avui també ha demanat la síndica.

El Sr. Mulleras precisa que el que estan aprovant és que el preu de la cremació a partir d'ara el podrà establir el govern municipal per decret. Per tant, s'obre la porta a poder apujar el preu de la cremació sense cap control polític públic, ni cap mena de participació de la ciutadania.

Indica que han presentat al·legacions per evitar això, i totes han estat desestimades; insisteix que el seu grup volia control públic polític sobre el preu de la cremació, entenent que és un servei que avui dia s'utilitza molt més que la inhumació. Tanmateix, confirma que el govern de la transparència ho ha rebutjat.

La Sra. Reguant anuncia que el seu grup votarà a favor.

El Sr. Ardanuy també expressa el seu vot favorable.

El Sr. Puigcorbé es posiciona en el mateix sentit.

El Sr. Badia entén que el grup del PP sap perfectament que han de fer aquest pas, i els convida a llegir la justificació en l'expedient.

Agraeix que la Sra. Recasens hagi considerat que el govern ha treballat amb rigor pel que fa als serveis funeraris, i no pas com el Sr. Collboni que, darrerament, qüestiona el rigor de totes les propostes que fan en l'àmbit funerari, i aprofita per convidar-lo a parlar-ne.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

3. (2019/118) Aprovar el conveni entre la Secretaria d'Estat d'Hisenda (Direcció General del Cadastre) i l'Ajuntament de Barcelona de col·laboració en matèria de gestió cadastral. Facultar el primer tinent d'Alcaldia, Im. Sr. Gerardo Pisarello Prados, per a la signatura del conveni.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

4. Ratificar el Decret d'Alcaldia, de 5 de febrer de 2019, que designa el Sr. Carles Vicent Guitart com a membre del Patronat de la Fundació Julio Muñoz Ramonet.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas, i també del Sr. Ardanuy.

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

5. (002/2019/DSSG) Nomenar la Sra. Natàlia Ferré Giró Adjunta a la síndica de Greuges de Barcelona.

S'aprova el dictamen precedent amb el vot en contra dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, i també de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

6. (2019/72) Atorgar la Medalla d'Or al Mèrit Cívic al Sr. Arcadi Oliveres i Boadella, per la seva incansable trajectòria en favor de la pau i del desarmament, pel seu impuls entusiasta a nombroses iniciatives en favor dels drets humans i la justícia social i pel seu ferm compromís

amb el progrés de la dignitat humana, des d'un discurs combatiu i coherent amb valors universals.

El Sr. Pisarello confirma que amb aquesta medalla es reconeixen moltes coses però, sobretot, un compromís infatigable, tossut, sempre honrat en defensa de totes les causes de pau i de justícia global.

Posa en relleu que en la memòria i en el cor de moltíssims veïns i veïnes de la ciutat Arcadi Oliveres serà sempre la veu digna de les acampades del 0,7, de la Barcelona que en un referèndum es va posar en peu de pau per dir no a l'OTAN. Remarca la figura d'Arcadi Oliveres com el mestre republicà de la UAB, ensenyant contra els inquisidors del pensament únic, i de l'economia que construeix igualtat i fraternitat.

També el recorda denunciant els crims de la dictadura, que encara projecta sobre el present el seu cinisme i la seva crueltat tèrbola. Posa en relleu que en cada poble de Catalunya, a cada barri de Barcelona, Arcadi Oliveres denuncia amb noms i cognoms els maleïts senyors de les guerres, la banca armada i a els monarques còmplices, explicant els processos constituents que encara estan per obrir.

Contextualitza Arcadi Oliveres en els actes de Justícia i Pau, en les tancades de migrants a les esglésies, en les places dolçament indignades del 15M, en l'homenatge a Monsenyor Arnulfo Romero, i contra l'Ibex 35.

S'hi refereix, també, com l'activista pacifista i no violent, desobedient davant de la injustícia com Rosa Parks i Martin Luther King; com el portaveu quotidià de les benaurances de Mateu; com el germà d'Adolfo Pérez Esquivel, Jaume Botey i de tants altres.

Remarca que tot això és el que avui reconeixen aquí, la trajectòria d'Arcadi Oliveres, l'exemple d'un home savi, d'un constructor de pau que mai no ha deixat d'apel·lar al millor de la condició humana, i que amb el seu exemple els ha mostrat que un món més just i menys brutal és possible, i que només és a les seves mans fer-li espai i aconseguir que es quedi.

El Sr. Trias remarca que Arcadi Oliveres, en els seus setanta-tres anys de vida, ha dut a terme multitud de tasques i iniciatives a favor dels valors humanistes de llibertat, pau i fraternitat de manera incansable.

Recorda que fa cinquanta anys va col·laborar en la creació del Sindicat Democràtic d'Estudiants de la Universitat Barcelona i va participar en la protesta coneguda com la Caputxinada; i anys després va concórrer en la creació de l'Assemblea de Catalunya i de Pax Christi, organització que va lluitar amb fermesa contra la injustícia franquista. Afegeix que ja en democràcia va crear l'Associació Catalana de Solidaritat i Ajuda al Refugiat, i entre el 2001 i el 2014 va presidir Justícia i Pau.

Posa en valor la seva tasca incansable contra la injustícia a escala global, i ha continuat lluitant per l'abolició de la persecució de les idees polítiques, ajudant sempre els més desfavorits com és el cas de les persones refugiades.

En conseqüència, destaca la importància d'honorar persones com Arcadi Oliveres, i malgrat que en ocasions hagin pogut tenir divergències de plantejament, reconeix que és un home

honest, coherent, compromès; un home de pau i de diàleg, i que mereix tot el respecte, ja que ha aconseguit ser estimat per la gent, cosa que no és senzilla.

La Sra. Barceló expressa el vot contrari del seu grup a la concessió d'aquesta medalla.

La Sra. Benedí destaca la coherència de la trajectòria personal i professional d'Arcadi Oliveres, que el fa sobradament mereixedor de la Medalla d'Or al Mèrit Cívic de la ciutat.

Remarca la seva faceta d'activista compromès amb la cultura de pau, la justícia social i la reconciliació dels pobles; comenta, igualment, que ha liderat nombroses campanyes, mobilitzacions i accions diverses, per exemple en contra de la despesa militar, a favor de la insubmissió, o reclamant la regularització de les persones migrades.

Afegeix que, a més de ser membre de moviments socials i cristians, Arcadi Oliveres ha presidit organitzacions tan prestigioses com Justícia i Pau, la Universitat Internacional de la Pau de Sant Cugat, o la Federació catalana d'ONG per la pau, entre més. Assenyala que la seva tasca com a conferenciant n'ha fet un referent internacional en temes com el finançament ètic i solidari, o la promoció de la cultura de la pau i la no-violència.

Per tant, expressa tot el reconeixement d'ERC, i assegura que és un honor votar a favor de la concessió d'aquesta medalla.

La Sra. Andrés constata que Barcelona és ciutat de pau i de convivència, de respecte per les normes cíviques que regulen les relacions humanes, valors, tots, que el seu grup comparteix. En conseqüència, per aquest motiu, i al marge de qualsevol discrepància amb projectes polítics concrets, diu que es queden amb la lluita d'Arcadi Oliveres en favor de la pau, el desarmament, i les seves iniciatives en favor dels drets humans i la justícia social.

Remarca el seu ferm impuls al progrés de la dignitat humana amb un discurs combatiu i coherent i de valors universals que el seu grup subscriu. I valora que és un bon exemple de lluita en favor de les persones i els col·lectius més desfavorits; de les causes perdudes, però nobles, durant el franquisme, i posteriorment durant tot el període democràtic.

Posa en valor el tarannà solidari d'Arcadi Oliveres, cooperatiu, opositor de guerres i al poder armamentista, indignat i mobilitzador; i per tot plegat, subscriuen la concessió d'aquesta medalla, que se suma a altres reconeixements com el premi Pere Casaldàliga de Solidaritat 2013 i el més recent, el 2018, atorgat per l'Institut Internacional per la Pau.

El Sr. Fernández Díaz diu que més enllà de les valoracions personals i mèrits que puguin destacar i respectar del Sr. Oliveres, expressa el desacord del seu grup amb la concessió d'aquesta medalla per les formes amb què, una vegada més, el govern municipal fa les propostes d'atorgament d'aquests guardons, sense cap informació prèvia als grups, ni acord; així, deixa de banda el consens que sempre havia presidit la concessió de les medalles de la ciutat en els mandats anteriors.

Consideren que amb aquesta proposta, tal com ja va fer el Plenari passat, prioritza les afinitats ideològiques, i que només representen una part de la ciutat; i, a més, remarca que ho fa en una conjuntura molt sensible.

Per tant, per aquesta raó que acaba d'expressar, justifica el vot contrari del seu grup, i diu que confia que en el proper mandat hi hagi un nou tarannà en l'atorgament de medalles.

La Sra. Rovira comparteix la glossa que ha fet el tinent d'Alcaldia d'Arcadi Oliveres, i constata que per a la CUP, però també per a tota l'esquerra independentista, ha estat un referent del moviment antiglobalització, de la lluita contra el deute extern, també del moviment antimilitarista del conjunt de l'estat espanyol. Afegeix que destaca la seva participació en molts actes i que ha esdevingut un referent.

Confirma que la CUP participa en molts actes de reconeixement que es fan a Arcadi Oliveres a peu de carrer; això no obstant, al·lega que la política del seu grup en la concessió d'aquestes medalles és abstenir-se, ja que com sempre diuen, el reconeixement ha de venir del carrer i no pas de l'ús partidista d'aquests guardons.

El Sr. Ardanuy expressa el seu vot favorable, i comparteix el valor de la defensa de causes justes que durant tota la vida ha fet Arcadi Oliveres, que van en la línia de voler fer un món millor i, per tant, també una millor ciutat.

El Sr. Puigcorbé destaca que Arcadi Oliveres està en possessió de multitud de reconeixements per les seves nombroses iniciatives en favor de la pau, els drets humans i la justícia social. Remarca que és un home compromès, un intel·lectual del qual molts en compareixen les idees.

I constata que només els títols dels seus llibres ja posen de manifest clarament el seu pensament, entre els quals "Contra la guerra i la fam", "Les perversions d'un sistema que és possible canviar", "Diguem-ne prou" i "Un altre món".

Acaba agraint a Arcadi Oliveres la seva lluita per un món que és el que necessiten tots.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, i amb l'abstenció de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

7. (2019/30) Atorgar la Medalla d'Or al Mèrit Cultural, a la Sra. Anna Maleras Colomé pel seu paper cabdal en la internacionalització de Barcelona com a centre mundial de dansa, generant l'entrada de nous corrents artístics a la nostra ciutat i exportant-la alhora com a centre de formació de primer nivell, així com per la seva feina única com a formadora de generacions senceres de ballarins barcelonins.

La Sra. alcaldessa anuncia que aquests tres punts es tractaran conjuntament per acord de la Junta de Portaveus.

El Sr. Asens assenyala que la primera medalla es proposa atorgar-la a Anna Maleras, ballarina, professora de dansa i coreògrafa de gran prestigi, amb un paper cabdal de la internacionalització de Barcelona com a centre mundial de la dansa, generant l'entrada de nous corrents artístics a la ciutat, i exportant-la com a centre de formació de primer nivell. Posa en relleu la petjada que ha deixat en la formació de diverses generacions de ballarins i ballarines.

De Cesc Gelabert, destaca igualment que és un coreògraf i ballarí influent, format en la dansa a l'estudi d'Anna Maleras. Posa en valor el fet que ha desenvolupat un llenguatge d'estil molt personal, i que ha tingut una presència poderosa com a solista en l'àmbit internacional.

Assenyala que en el seu cas es proposa el reconeixement d'aquest ajuntament per haver connectat Barcelona amb la modernitat del món de la dansa, per la qualitat de les seves creacions i per la condició de pioner en la projecció externa de la dansa feta a Catalunya.

Finalment, fa avinent que es proposa Daniel Giralt-Miracle per a la concessió d'una medalla de la ciutat perquè és una figura cabdal en l'expansió del coneixement sobre patrimoni artístic barceloní del segle XX. I remarca la seva tasca com a crític, comissari i director museístic; alhora que destaca de la seva trajectòria la seva faceta com a responsable del servei d'Arts Plàstiques de la Generalitat a principis dels vuitanta, la posada en marxa del MACBA i moltes altres iniciatives.

El Sr. Trias destaca que la ciutat concedeix la Medalla d'Or al Mèrit Cultural a tres grans representants del món cultural de la ciutat i del país com Anna Maleras, Cesc Gelabert i Daniel Giralt-Miracle. De la primera, subratlla, a més de la seva faceta de ballarina, el fet que ha estat mestra de ballarins i ballarins i de coreògrafs, introductora del jazz i de la dansa moderna al país.

Quant a Cesc Gelabert, alumne d'Anna Maleras, destaca que és un dels millors coreògrafs de l'actualitat, que amb la companyia Gelabert Azzopardi ha dotat la ciutat, mitjançant el Teatre Lliure, amb grans obres i l'ha situada com una ciutat puntera en l'àmbit de la dansa.

Pel que fa a Daniel Giralt-Miracle, el cita com a impulsor de les arts plàstiques els primers anys de la Generalitat, creador del MACBA, de l'Espai Gaudí de la Pedrera, i recuperador dels grans artistes catalans de principis del segle XX.

Constata que són persones com aquestes que fan que la ciutat tingui una vida cultural viva, moderna i de primer nivell, i que els darrers quaranta anys els han fet avançar envers l'excel·lència; i subratlla que gràcies a gent com ells Barcelona és capital cultural de la península i un dels focus culturals d'Europa i de la mediterrània. Per tant, valora que aquests reconeixements són del tot merescuts.

La Sra. Barceló anuncia que el seu grup votarà a favor de la concessió d'aquestes tres medalles.

D'Anna Maleras, destaca el fet que, a més de gran ballarina i coreògrafa, ha estat difusora de la dansa contemporània al país. Fa esment, també, que com a ballarina ha format part del cos de ball del Liceu, participant en un gran nombre de muntatges tant dins com fora de l'Estat; i fa referència a la creació de l'Escola estudi Anna Maleras, des d'on va introduir la dansa moderna i el jazz a Catalunya. Comenta que la mateixa Anna Maleras diu que per a ella la dansa engloba les diverses formes d'expressió dins del moviment; i la tasca que es proposa amb la seva escola, juntament amb l'equip de professors qualificats, és donar suficients coneixements per estimar la dansa, crear un públic entusiasta i formar professionals.

Seguidament, vincula Cesc Gelabert amb l'escola d'Anna Maleras, on va estudiar dansa, i va crear posteriorment la seva companyia pròpia, i el 1976 va fer la primera actuació al Teatre

Lliure. Constata que el seu art l'ha portat a actuar arreu del món, i destaca les creacions Augenlid i Belmonte, així com que ha estat guardonat amb diferents premis, entre els quals el Premi Ciutat de Barcelona el 1987 i el 2005.

Esmenta la seva frase "som el resultat de tots els moviments que hem fet a la vida. El secret està en no separar el cos de la ment."

Finalment, quant a Daniel Giralt-Miracle, amb una basta formació en filosofia, periodisme, disseny i comunicació; i que ha destacat sobretot com a especialista de disseny i història de l'art, i parlar d'ell és parlar del MACBA, del qual va ser-ne director entre el 1989 i el 1994, on té un paper fonamental en la seva configuració i en l'objectiu de desplegar un relat de la història de l'art a partir de la col·lecció del museu. Afegeix que referir-se a Daniel Giralt-Miracle també és fer-ho de l'Espai Gaudí, i destaca que la figura de l'arquitecte ell la defineix com la d'un creador tridimensional, i que va ser el precursor de l'arquitectura moderna.

Igualment, esmenta que fa ser comissari de gran quantitat d'exposicions d'art, disseny i arquitectura, i el 2009 va ser nomenat comissari general de l'Any Internacional Gaudí, i pel qual va rebre diversos premis.

Acaba comentant que el seu grup va tenir la sort de poder visitar la Sagrada Família amb ell, cosa que els va fer entendre més profundament la passió i la creació gaudiniana.

La Sra. Sendra celebra la concessió d'aquestes medalles a representants del sector cultural, i ben concretament les tres persones que es guardonen en aquesta ocasió, i que han estat exponents i constructors de part del llegat cultural actual.

Assenyala que aquest és un reconeixement al talent, a la visió oberta i creativa, al coratge i a la resistència, atès que treballar en l'àmbit de la cultura en aquest país i fer-ho durant tant de temps exigeix una gran disciplina i resistència.

Elogia la llarga trajectòria de les persones guardonades, i posa en valor el fet que han contribuït a bastir el teixit creatiu actual i que ha de traspasar a les generacions futures; i, sobretot, destaca que han estat exponents de modernització i de la seva internacionalització, creadors d'espais de coneixement i de formació.

Destaca la tasca ingent d'Anna Maleras mitjançant la seva acadèmia en la formació, sobretot, de joves coreògrafs, i de generacions d'infants i joves que han après amb ella, alhora que ha deixat petjada en tots els moviments creatius artístics de la dansa.

Defineix Cesc Gelabert com la persona que ha aportat a la dansa un llenguatge nou i transgressor, que interpel·la la societat i el món polític, i posa en valor la seva tasca d'internacionalització, que ha unit Barcelona i Berlín durant més de vint anys amb la col·laboració de dos col·lectius artístics en què Cesc Gelabert era el màxim exponent del diàleg entre ambdós.

Finalment, destaca que des d'un altre vessant, Daniel Giralt-Miracle ha aprofundit en el coneixement amb la seva tasca universitària, crítica, amb la direcció de publicacions i revistes; i, sobretot, posa en valor la seva vinculació al patrimoni i al disseny; i especialment, fa referència a l'Any Internacional Gaudí i a l'Any del Disseny, que de la seva mà van ser de

les iniciatives que més han triomfat a la ciutat, a més del gran nombre d'exposicions que ha comissariat, i que deixen el llistó ben alt.

Constata que caldria recuperar moltes coses del llegat d'aquestes tres persones guardonades, en una conjuntura com l'actual en què l'àmbit cultural demostra feblesa.

La Sra. Andrés remarca que les tres persones proposades per rebre aquesta medalla de la ciutat són exponents del que l'art i la cultura han aportat a Barcelona, Catalunya i el món, i aquest reconeixement és només un petit retorn a tot els que ells i ella han aportat a Barcelona.

Destaca que Anna Maleras ha estat pionera en la renovació de la dansa moderna a Catalunya, ha rebut tota mena de reconeixements, entre els quals la Creu de Sant Jordi el 2018, o la medalla d'or al Mérito de las Bellas Artes del ministeri de Cultural, el 1996.

En el mateix àmbit artístic que Anna Maleras, Cesc Gelabert és, amb tota probabilitat, el ballarí i coreògraf més destacat del país, i del qual destaca la faceta d'investigador, que l'ha portat a cercar el mestissatge de la dansa contemporània amb estils coreogràfics tan diferents com la sardana, el flamenc, o la dansa butoh.

Pel que fa a Daniel Giralt-Miracle, destaca la seva trajectòria com a historiador, activista i divulgador; i confirma que ha estat pràcticament tot en el procés de normalització que ha viscut Barcelona i Catalunya en l'àmbit de les arts visuals, tant des del vessant acadèmic com en el de gestor cultural.

Confirma, doncs, que avui és un orgull per a aquest consistori atorgar aquestes medalles.

El Sr. Fernández Díaz expressa el vot favorable del seu grup a les tres propostes de concessió de la medalla d'or al Mèrit Cultural.

Es refereix a Anna Maleras com una de les persones clau en la pedagogia de la dansa contemporània i pionera de la dansa moderna i del jazz, i alhora ferma defensora de l'ensenyament de la dansa a les escoles com a part dels plans d'estudi. Igualment, comenta que compta amb nombrosos reconeixements a la seva trajectòria professional, i destaca la seva faceta com a fundadora, fa més de cinquanta anys, de l'Estudi Anna Maleras, per on han passat nombrosos ballarins i ballarines de talla internacional com el mateix Cesc Gelabert, a qui també es proposa avui per rebre el mateix guardó. Destaca la seva formació en dansa clàssica, escola bolera i dansa espanyola a Barcelona, així com la seva col·laboració amb nombrosos ballarins, coreògrafs i professors de dansa moderna i contemporània de diversos països, i també la seva vinculació amb el Liceu.

Cita Cesc Gelabert com un dels ballarins i coreògrafs espanyols més influents del moment, que amb la seva gran versatilitat ha contribuït de manera notable en la creació de la cultura de la dansa a Espanya. Posa en valor que també deixa el seu gra de sorra en l'ajuda social de la mà de la dansa, amb el desenvolupament i la promoció integral dels joves mitjançant el teatre i la dansa en els centres educatius d'ESO i de batxillerat, entre molts altres mèrits que ja s'han destacat en les intervencions que l'han precedit.

Finalment, quant a Daniel Giralt-Miracle s'hi refereix com a crític d'art, historiador i impulsor cultural, i sens dubte un dels grans referents del disseny i de la història de l'art actualment; especialitzat en el coneixement de corrents artístics contemporanis, activitats artesanals, disseny gràfic i industrial i la crítica arquitectònica. Afegeix que, a banda d'haver escrit moltes obres en la matèria, també ha estat col·laborador en nombrosos mitjans de comunicació i ha ocupat diferents càrrecs, tan públics com privats, vinculats al món de l'art, i ha comissariat més d'un centenar d'exposicions d'art, disseny i arquitectura, entre les quals destaca l'Any Internacional Gaudí, el 2002, pel qual va rebre el Premi Nacional de Cultura, i el 2004 va comissariar l'Any Internacional Dalí.

La Sra. Rovira confirma que el seu grup farà una abstenció en tots tres punts.

El Sr. Ardanuy anuncia el vot favorable a les tres propostes de concessió de la Medalla d'Or al Mèrit Cultural.

El Sr. Puigcorbé considera molt important reconèixer persones com Anna Maleras, Cesc Gelabert i Daniel Giralt-Miracle, que amb el seu esperit, la seva entrega i el seu gran talent han sabut emplenar tots els buits institucionals amb què s'han anat trobant, especialment en una ciutat com Barcelona, que encara avui té uns pressupostos culturals nacionals i estatals injustament escarrassits.

Es refereix a Daniel Giralt-Miracle com a eminent estudiós, pedagog, dinamitzador i factòtum cultural de les arts visuals; a Anna Maleras com a imprescindible ballarina, pedagoga, formadora, innovadora i expansiva, a qui personalment recorda amb admiració dels seus anys d'estudiant a l'Institut del Teatre; i, finalment, cita Cesc Gelabert, a qui defineix com a sarrianenc universal, el sùmmum de la dansa i l'elegància personificada, i un dels puntals del Teatre Lliure germinal, i una de les persones a qui se sent enormement orgullós d'haver conegut.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

8. (2019/31) Atorgar la Medalla d'Or al Mèrit Cultural al Sr. Cesc Gelabert per haver connectat Barcelona amb la modernitat en el món de la dansa, per la qualitat de les seves creacions i per la seva condició de pioner en l'exportació de dansa feta a Catalunya d'alta qualitat.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

9. (2019/32) Atorgar la Medalla d'Or al Mèrit Cultural al Sr Daniel Giralt-Miracle per la qualitat de les seves aportacions sobre el patrimoni artístic barceloní, la significació dels seus estudis sobre Antoni Gaudí i Salvador Dalí, el seu paper bàsic en la configuració del MACBA i el seu compromís constant amb la ciutat de Barcelona.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

10. (1085/18) Aprovar definitivament el Reglament de reconeixement a les persones represaliades pel tardofranquisme i de creació de la Junta de Valoració; publicar-lo al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, a la Gasetta Municipal i al web municipal.

El Sr. Asens assenyala que avui s'aprova una de les polítiques públiques més ambicioses que s'han impulsat durant el mandat en matèria de reparació democràtica. Per tant, comença agraint a tots els grups municipals que hi donen suport, i també a les entitats memorialístiques i de drets humans, representants de les quals avui els acompanyen, que han fet possible que aquesta iniciativa tiri endavant. Igualment, també agraeix la feina d'Anna Aguilar, la jurista que ha redactat el text del reglament, i la de tots els tècnics que hi han participat.

Confirma, doncs, que aquest reglament és un pas important; suposa un dispositiu pensat per escoltar i documentar el testimoni de les persones que, en defensa de la democràcia i en la seva lluita contra la dictadura, van patir represàlies. Remarca que és un homenatge, un reconeixement i una reparació moral, política i simbòlica a la feina de tota aquesta gent.

Indica que es tracta d'una iniciativa que té un valor pedagògic, historiogràfic i de creació de ciutadania democràtica de gran importància, atès que en un context en què l'estat espanyol encara no ha trencat definitivament amb el seu passat franquista, cosa que suposa una anomalia important a Europa. En aquest sentit, constata l'existència de la Fundació Francisco Franco, o un grup feixista com la Falange funcionant impunement, i remarca que és en aquest context que iniciatives com aquesta són decisives.

Posa en valor que el de Barcelona és el primer ajuntament de Catalunya i de l'Estat que emprèn aquest camí, i la voluntat és que repliqui en altres administracions i serveixi per trencar el mur d'impunitat aixecat a partir del 1978.

El Sr. Ciurana saluda en primer lloc als representants de les entitats presents en aquesta sessió.

Seguidament, assenyala que la Carta Municipal de Barcelona estableix textualment que la ciutat és un símbol de llibertat, de progrés i de convivència, i considera que el pas que fan avui va certament en aquesta direcció.

Celebra, a més, que aquesta proposta sigui en positiu, que no va en contra de ningú, sinó que té la pretensió de reconèixer totes aquelles persones, gairebé d'un parell de generacions, que van lluitar i van sacrificar patrimoni, temps i, moltes vegades, vida i llibertat perquè avui es pugui gaudir d'una democràcia institucionalitzada.

Entén que resulta evident que qualsevol dictadura té les seves inèrcies, i que els seus efectes no acaben amb la desaparició de la figura del dictador. Per tant, considera bona aquesta voluntat de reconèixer totes les persones que foren represaliades pel tardofranquisme.

Constata que correspondrà als historiadors dir si la transició espanyola va ser un model o no, però en tot cas sí que és evident que va tenir actituds poc modèliques.

La Sra. Barceló retreu al govern que, contínuament, ressusciti el dictador, i el seu interès per utilitzar el revisionisme històric –i aprofita per recordar que ja existeix la Llei de memòria històrica–, entén que per tancar la seva gestió ineficaç en aquest ajuntament. Constata que, gràcies a la Transició, la societat espanyola viu el present amb la mirada posada en el futur; altrament, aquest govern està estancat en el passat.

I afegeix que el Sr. Asens només té interès a parlar de revisionisme històric, ja que les altres responsabilitats que té en aquest ajuntament, entre les quals cultura i esports, mai no l'hi troben.

Reclama al tinent d'Alcaldia que deixi de viure en el passat i que se situï en el present i miri cap al futur.

El Sr. Coronas entén que els i les demòcrates s'han de felicitar avui per l'aprovació d'aquest reglament, i manifesta que per a ERC és un deure restituir l'honor de totes aquelles persones que es van enfrontar al feixisme, dels homes i les dones que van arriscar la seva trajectòria professional i fins i tot vital pel seu compromís amb el retorn de la democràcia al país.

Tanmateix, adverteix que no han d'oblidar que tenen el deure de continuar la seva lluita, i que la recuperació de la memòria de les víctimes del tardofranquisme i la transició és un primer pas significatiu simbòlicament per denunciar la impunitat que, malauradament, encara té el feixisme a l'Estat i també a Europa; i puntualitza a la Sra. Barceló que el feixisme no ressuscita sinó que, com a molt, dorm i es desperta de tant en tant. Per tant, remarca que la lluita s'ha de mantenir perquè no guanyi.

La Sra. Andrés avança que, evidentment, el seu grup votarà a favor d'aquesta eina que té com a objectiu fer un acte de justícia, de reparació a les víctimes, a les seves famílies de sang, d'adopció i polítiques. En aquest sentit, diu que com a família socialista se senten orgullosos de fer un nou pas endavant en el reconeixement de la memòria de les persones represaliades. I justifica que és un nou pas perquè la Llei de memòria històrica en va ser un altre, i aquest abasta el període del 1966 al 1978 que també implica reconeixement i restitució de la memòria de les víctimes del tardofranquisme.

El Sr. Fernández Díaz diu que el tardofranquisme és un concepte històric discutible i discutit, fins i tot per prestigiosos hispanistes com Stanley Payne o Ucelay da Cal, al marge de nombrosos historiadors que situen la fi del franquisme amb la mort del dictador; mentre que aquest reglament el situa a 31 de desembre de 1978, una data que no és neutral ni casual, ja que significa incloure el tardofranquisme en el període d'aprovació de la Constitució Espanyola, que encara que a alguns els pesi ha constituït una de les majors bases i cotes de llibertat de govern de la història contemporània d'aquest país.

Addueix que aquest reglament forma part de l'estratègia de qüestionar la Constitució i, fins i tot, la transició democràtica, que afirma que va ser exemplar. Així, el govern inclou aquest moment històric en l'etapa del tardofranquisme mentre que, altrament, exclou altres episodis i altres víctimes com són les d'ETA, l'alcalde Viola, Bultó o, inclús, hi ha qui també inclou en aquesta època el retorn del president Tarradellas.

La Sra. Rovira confirma que el seu grup votarà favorablement l'aprovació d'aquest reglament, que valoren com una gran aposta d'aquest ajuntament com un acte de reparació i de dignitat envers les persones represaliades pel tardofranquisme; i entenen que és un deure històric de tots i totes les deixebles d'aquestes persones lluitadores contra el règim franquista i de l'estat feixista.

El Sra. Ardanuy anuncia el seu vot favorable a aquest reglament de reconeixement de les víctimes del tardofranquisme com a acte de justícia i de reparació; ja que oblidar, sense més, és un gran error, i posar de manifest la injustícia del franquisme i, també, del tardofranquisme és una iniciativa d'aquest que cal valorar positivament.

El Sr. Puigcorbé felicita als representats de les entitats de memòria històrica que avui són en aquesta sessió, al govern municipal, concretament al Sr. Asens i al seu equip, per haver portat a bon terme aquest reglament, que avui serà aprovat, i que permetrà reconèixer i agrair públicament a totes les persones que van patir tota mena de vexacions per lluitar, recuperar i defensar les llibertats democràtiques, sindicals, nacionals i d'igualtat de gènere en les dècades dels seixanta i setanta.

Remarca que han d'estar enormement agraïts a aquestes persones, que mereixen restar vives en la memòria, ja que la lluita no només no ha acabat sinó que sembla reeditada per una invasió zombi dels pèrfids Cent Mil Fills de Sant Lluís.

El Sr. Asens observa que Ciutadans i el PP haurien de trencar definitivament amb el franquisme. Així, replica a la Sra. Barceló que la Llei de memòria històrica no té res a veure amb aquesta iniciativa; i fa notar al regidor Fernández Díaz que els historiadors més prestigiosos han defensat el concepte de tardofranquisme i el període que abasta, i li recorda que hauria pogut fer una esmena.

La Sra. Barceló insisteix en què el Sr. Asens viu estancat en el passat i que Ciutadans viu mirant al futur, i que pensa amb eines útils per a la ciutat. I suggereix al tinent d'Alcaldia que, de tant en tant, acudeixi a la comissió de Drets Socials per preparar el futur de la ciutat.

La Sra. Andrés fa notar a la Sra. Barceló que si bé no és bo remoure massa el passat, sí que cal tenir en compte que el futur que els espera ve de la mà de Vox.

La Sra. alcaldessa tanca els torns d'intervenció expressant un record per a les persones represaliades, el suport a les seves famílies i l'agraïment a les entitats de memòria que els acompanyen.

Finalment, part del públic assistent celebra amb aplaudiments l'aprovació d'aquest reglament.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

11. (95/2019) Esmenar i modificar els annexos 1 i 2 de l'Acord del Consell Plenari de 21 de desembre de 2018 sobre l'aprovació de la Relació inicial de Llocs de Treball, tal i com es detalla als annexos; modificar la denominació de les categories de Tècnic Superior en Informàtica, Tècnic Mig en Informàtica i Tècnic Superior en Estadística, per la de Tècnic Superior en Tecnologies de la Informació i Comunicació "TIC", Tècnic Mig en Tecnologies de la Informació i Comunicació "TIC", i Tècnic Superior en Ciències de Dades, tal i com es detalla als annexos; modificar les taules retributives municipals consistents en l'increment del 2,25% d'acord amb el Reial Decret Llei 24/2018, de 21 de desembre de 2018, amb efectes 1 de gener de 2019, tal i com es detalla a l'annex 4; autoritzar a les entitats del sector públic municipal a qui no resulti d'aplicació les vigents taules retributives de l'Ajuntament de Barcelona a incrementar les retribucions del personal d'acord amb el Reial Decret Llei

24/2018, de 21 de desembre de 2018; publicar aquest acord i els seus annexes a la Gasetta Municipal, al web municipal i al Butlletí Oficial de la Província i al Diari Oficial de la Generalitat.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME I MOBILITAT

Districte de l'Eixample

12. (18PL16621) Aprovar provisionalment, de conformitat amb l'article 66.3 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació del Pla General Metropolità per a l'ajust de qualificació en el tram del carrer Provença corresponent a l'illa del Temple de la Sagrada Família, d'iniciativa municipal; amb les modificacions a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord; resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública, de conformitat amb l'informe de la citada Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord i trametre l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona per a la seva aprovació definitiva.

La Sra. Sanz destaca que amb aquesta modificació de PGM i el pla especial urbanístic (PEU) de la Sagrada Família es fa un pas històric per resoldre un conflicte urbanístic centenari; i posa en valor que es fa amb una proposta positiva per a la ciutat.

Indica que les dues propostes són fruit de l'acord de col·laboració entre aquest ajuntament i la Sagrada Família, signat el 18 d'octubre passat, i que es materialitza amb la regularització i legalització de les obres del temple, que feia més de cent anys que es duien a terme sense llicència; i, a més, en trenta-sis milions d'euros per compensar a la ciutat els efectes que el temple provoca en el dia a dia del barri.

Destaca la importància del pacte amb què han aconseguit regularitzar aquestes qüestions administratives, i que també permet incorporar el millor encaix del temple a la ciutat, i rebre compensacions pel seu impacte.

Recorda que molta gent els deia a principi del mandat que si en trenta anys no s'havia regularitzat aquesta situació era que no es podia fer.

El Sr. Martí indica que tal com van avançar en la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat el seu grup votarà a favor de la modificació de planejament i del PEU integral, que valoren positivament com una bona feina que ha servit per regularitzar el que ja existeix, com una foto fixa, i amb l'obtenció de trenta-sis milions, que ja veuran com s'inverteixen.

Això no obstant, indica que el Col·legi d'Arquitectes ha fet unes al·legacions respecte a la feina difícil, que no s'ha fet i que deixen per al futur govern de la ciutat, i que era abordar el repte de totes les afectacions urbanístiques relacionades amb la façana de la Glòria i, per tant, el reallotjament futur de les persones que habiten en els edificis afectats.

El Sr. Blanco observa que no deu ser tan històric aquest acord quan l'alcaldesa i el primer tinent d'Alcaldia s'han absentat de la sessió.

Dit això, posa de manifest que aquests acords no resolen tots els aspectes que són necessaris per completar les obres del temple, ja que deixen de banda la construcció de la portalada principal i els accessos al portal de la Glòria.

Això no obstant, valoren que es tracta d'acords importants, ja que per primera vegada la Junta Constructora pagarà per la llicència d'obra i col·laborarà amb aquest ajuntament per resoldre els problemes de mobilitat que afecten l'entorn de la Sagrada Família.

Subratlla i posa en valor que, per una vegada, el govern ha dialogat amb les parts afectades i ha arribat a un acord amb el promotor privat, i confirma que aquest és el camí a seguir de cara al futur; i constata que a partir d'ara s'ha d'ampliar el repte d'ampliar l'acord a les entitats i als veïns del barri, especialment amb les famílies amb habitatges afectats per aquestes obres. I recorda que el seu grup va demanar una convocatòria urgent de la mesa per arribar a un acord amb els veïns, i atès que el govern va acceptar, avança que el seu vot serà favorable.

El Sr. Coronas considera que aquest no és un gran acord i, en tot cas, el valora com acord a mitges que deixa per al proper govern de la ciutat resoldre l'assumpte de l'escalinata de la Glòria, i les afectacions del carrer Mallorca.

Reconeix que es farà la reubicació de l'agrupament escolta que ocupa local afectat pel planejament en un altre local a Glòries; però diu que els preocupa el fet que s'atorga una llicència d'obra a la Sagrada Família condicionant-la a l'enderroc del local, i entenen que això no s'ajusta del tot a dret i que es podria impugnar. A fi que això no passi, entenen que s'hauria d'incloure d'ofici que el temple dipositiés una fiança per a les obres d'enderroc i d'urbanització posterior.

Finalment, avança que faran una abstenció.

El Sr. Mòdol ratifica el vot contrari que van emetre en comissió, que justifica perquè no es poden creure la mutació que ha patit el govern municipal, que va començar el mandat proclamant que aturarien els desnonaments i avui es fa còmplice del moobing immobiliari davant de la Sagrada Família. I com diu molt gràficament un article publicat a El País, el veïnat menjarà formigó durant els propers deu anys.

Considera que aquest no és un acord històric, sinó que allò realment històric és la mala gestió i el regal que en privat fan a la ciutat, i com s'ha deixat de banda els veïns. Entenen que és molt importat que aquest ajuntament hi parli, i que el govern reobri el debat abans d'acabar el mandat.

I justifica que si les coses no es van fer abans és perquè no es va triar el camí fàcil.

El Sr. Villagrasa avança que el seu grup votarà favorablement ambdós punts. Reconeix, però, que el govern ha optat per la solució de la part més fàcil; i remarca que, a més de pedres, a la zona hi ha persones, i el govern hauria d'haver acarat quin és el futur de les afectacions dels veïns de la zona, cosa que han aparcat fins al proper mandat.

El Sr. Casas saluda la representació de l'AV de Sagrada Família, que dissabte passat es van manifestar en contra del PEU que obre la porta a l'afectació urbanística i al desnonament del molts veïns i veïnes, i tot plegat en benefici del parc temàtic en què s'ha convertit la zona de la Sagrada Família. I denuncia el xantatge que significa afirmar que no es pot cobrar la llicència d'obres si no es fa aquest PEU.

El Sr. Ardanuy confirma el vot a favor dels dos punts; i assenyala que és evident que no s'aborda la problemàtica de la zona d'una manera global, i es deixa la part més complexa de solucionar per a més endavant.

I convida a treballar en la línia de cercar el màxim acord possible.

El Sr. Puigcorbé avança que votarà a favor dels dos punts, però al·ludint a la part difícil de la qüestió a què feia referència el Sr. Martí, diu que s'haurà de tenir en compte que el pla de la façana de la Glòria i les dues illes que connecten el temple amb la Diagonal no haurien de caure ni en un pla esquifit ni en el maltractament del veïnat que patirà les conseqüències d'un plantejament urbà de ciutat metropolitana.

I avisa que els qui avui s'abstenen, demà hauran de parlar.

La Sra. Sanz agreix els vots favorables, i observa que hi ha la idea recurrent en les intervencions que s'ha optat per fer la feina fàcil; tanmateix, apunta que si tan fàcil és, no s'entén que s'hagi trigat cent-trenta anys a tirar-la endavant.

I afegeix que confia que la feina difícil l'abordin entre tots a fi que, al més aviat possible, els veïns i veïnes afectats tinguin una resposta concreta.

Confirma que el seu grup s'hi ha posat, i l'altre dia van acceptar de tirar endavant la comissió; i constata que han acceptat aquelles al·legacions formulades pels grups municipals que es refereixen al reconeixement de les autories del temple; igualment, també s'aclareixen els dubtes sobre les columnes del carrer Mallorca i, a més, plantegen que l'agrupació escolta pugui continuar en la ubicació actual fins que trobin conjuntament una solució.

El Sr. Casas demana que a la porta de la Sagrada Família s'hi posin fulletons explicant l'autoria del temple, què és Gaudí i què no.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. Collboni i Mòdol, i de les Sres. Ballarín i Andrés, i també de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas, i amb l'abstenció del i les Sres. Benedí, Capdevila i Sendra.

13. (18PL16622) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic Integral del Temple de la Sagrada Família; promogut per la Fundació Junta Constructora del Temple Expiatori de la Sagrada Família; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions; informes que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord i condicionar l'executivitat, i per tant la publicació de l'acord d'aprovació definitiva d'aquest planejament, a l'aprovació

definitiva, per part de la Subcomissió d'Urbanisme del municipi de Barcelona, de l'expedient relatiu a la Modificació del Pla General Metropolità per a l'ajust de qualificació en el tram del carrer Provença corresponent a l'illa del Temple de la Sagrada Família, d'iniciativa municipal i a la seva publicació al Diari Oficial corresponent.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. Collboni i Mòdol, i de les Sres. Ballarín i Andrés, i també de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas, i amb l'abstenció del i les Sres. Benedí, Capdevila i Sendra.

Districte de Sants-Montjuïc

14. (18PL16574) Aprovar provisionalment, de conformitat amb l'article 66.3 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació del Pla General Metropolità a l'entorn del Turó de la Font de la Guatlla, a Sants-Montjuïc, d'iniciativa municipal; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la citada Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord i trametre l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona per a la seva aprovació definitiva.

La Sra. Sanz indica que el planejament metropolità (PGM) del 1976 recollia que en tot l'àmbit del turó de la Font de la Guatlla s'havia de crear una nova zona verda, i obrir un nou vial per a vehicles; així, els anys 2002 i 2010 es van dur a terme les dues primeres fases d'execució d'aquest planejament, desenvolupant enderrocs en una part del barri; i confirma que a data d'avui encara resta pendent l'enderroc d'una cinquantena d'habitatges.

Assenyala que arran d'aquesta afectació alguns d'aquests habitatges es troben en un estat de degradació important, les inversions municipals en l'espai públic havien estat mínimes, alhora que només s'havien concedit llicències per al manteniment bàsic dels edificis.

Remarca que la feina dels excel·lents professionals del departament de planejament, entre els quals cita José Antonio Tajadura, els han permès disposar d'estudis que acrediten el passat i el present d'aquest barri des d'un punt de vista històric, social, urbanístic i paisatgístic, i s'ha pogut comprovar que l'assentament del turó ja apareixia en molts documents i plànols de la segona meitat del segle XIX, molt abans que s'urbanitzés la resta del barri.

Comenta que han estat treballant amb els representants de les entitats veïnals amb l'objectiu de protegir els habitatges que encara resten dempeus, així com el paisatge i la memòria del barri. En conseqüència, aquesta modificació de planejament proposada els ha de permetre preservar el turó de la Font de la Guatlla, evitant-ne la gentrificació i l'especulació immobiliària, en una zona amb gran pressió turística creixent; i, també, qualificar de protegit tot l'habitatge existent i tirant endavant la desafectació.

Confirma, per tant, que s'acaba amb quaranta anys d'injustícia al turó de la Font de la Guatlla, i aprofita per agrair molt especialment a la plataforma Salvem el Turó de Font de la Guatlla i a la FAVB la seva col·laboració.

El Sr. Martí anuncia el vot favorable a aquesta modificació de planejament.

Observa que les afectacions derivades del PGM del 1976 són insostenibles avui dia, i que han provocat que massa gent hagi estat vivint amb l'espasa de Dàmocles al damunt.

Assenyala en l'anterior mandat es van fer iniciatives en aquesta direcció, com ara expropiar espais a fi de cedir espai públic als veïns, i altres per preparar aquest espai que avui es concreta, i també ho van fer acompanyats per les entitats veïnals, no només del Turó de la Font de la Guatlla, sinó també del barri de la Font de la Guatlla en general.

Celebra, per tant, que s'hagi arribat a aquesta solució, i sobretot perquè els veïns tindran d'una vegada per totes un horitzó de futur.

El Sr. Blanco diu que els sorprèn que en un mateix pla que promou la desafectació de cinquanta-un habitatges de la Font de la Guatlla, incorpori l'afectació en l'àmbit de les casetes del carrer Sant Ferriol d'una casa que ja té llicència per edificar una nova planta.

Diu que el seu valora això com un error, ja que no consideren lògic aprovar una modificació de PGM sense regularitzar una obra, que de ben segur que es farà, i que provocarà de cara al futur s'hagi d'aprovar una nova modificació de planejament a fi de regularitzar aquest habitatge.

Això no obstant, prioritzen el bé major que significa la desafectació de tots aquests habitatges de la Font de la Guatlla que ara es podran rehabilitar sense problemes. En conseqüència, anuncia que voten a favor d'aquest punt.

El Sr. Coronas expressa el vot favorable del seu grup.

El Sr. Mòdol reconeix que aquest sí que és un acord històric, i el compara amb el punt anterior referent a la Sagrada Família. Constata que en aquest cas sí que s'ha parlat amb els veïns i s'ha produït una desafectació.

Observa que el govern té dues cares ben diferents i, en aquest cas, mostra la de fer bon urbanisme, mentre que el punt a què s'ha referit va en un sentit absolutament contrari.

El Sr. Villagrasa assenyala que la desafectació és una reivindicació històrica del barri i de l'AV de la Font de la Guatlla; i es felicita perquè, finalment, es protegeix una part de la ciutat força desconeguda per la seva ubicació amagada a la muntanya de Montjuïc.

En conseqüència, anuncia que hi voten a favor.

El Sr. Casas expressa el vot favorable del seu grup.

El Sr. Ardanuy vota a favor.

El Sr. Puigcorbé es posiciona en el mateix sentit.

S'aprova per unanimitat el dictamen en debat.

15. (18PL16610) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació del Pla de Millora Urbana del sector BZ i estructuració de la vialitat interior de l'illa de l'emplaçament, al polígon de la Zona Franca, promogut pel Consorci

de la Zona Franca; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, informe que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de les Corts

16. (18PL16581) Suspènre l'aprovació definitiva, de conformitat amb l'article 92.1.b del Text Refós de la Llei d'Urbanisme (Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'agost), de la Modificació del Pla Especial Urbanístic Integral i de Millora Urbana per a la concreció de la titularitat, tipus i ordenació de l'equipament del carrer Remei 18-32 i ajust viari en els carrers Joan Güell i del Remei, promoguda per la Fundació Sant Josep Oriol, atesa l'existència de motius determinants de la suspensió, de conformitat amb l'informe de la Direcció d'Actuació Urbanística, que consta a l'expedient i es dóna per reproduït a efectes de motivació; advertir als promotors del Pla, de conformitat amb l'article 95 de la Llei 39/2915, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, que disposen d'un termini de tres mesos, a comptar des del dia següent al de la notificació d'aquest acord, per a realitzar les activitats necessàries per a continuar la tramitació, en cas que no ho facin, es declararà la caducitat del procediment i es procedirà a l'arxiu de les actuacions i notificar el present acord als promotors del Pla.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

Districte d'Horta-Guinardó

17. (12gu3) Desestimar la sol·licitud presentada per Green Clover Capital, SL (actual denominació de Desarrollos Inmobiliarios Grupo Gaudir II, SL), el 10 de desembre de 2018, en la qual demana que s'adopti una resolució, a l'empara de l'article 58 de la Llei d'Expropiació Forçosa, en la qual es reconegui el seu dret a la retaxació de la finca núm. 89-103 de l'av. Mare de Déu de Montserrat, adquirida per l'Ajuntament de Barcelona a títol d'expropiació forçosa el 4 d'abril de 2013, en compliment de l'establert al Conveni d'execució del projecte de reparcel·lació de Can Batlló i de mutu acord expropiatori de determinació del preu just per la quantitat de 21.200.000,00 euros de la finca ubicada a l'avinguda Verge de Montserrat, 97-107 (identificació cadastral i número de policia actual 89-103) i de periodificació i vinculació del seu pagament a les despeses d'urbanització de Can Batlló, signat el 21 de maig de 2012, i aprovat per acord del Plenari del Consell Municipal de 27 d'abril de 2012, d'acord amb els motius consignats a l'informe de la Direcció de Serveis de Gestió Urbanística de l'Institut Municipal d'Urbanisme de 23 de gener de 2019, obrant a l'expedient i que a efectes de fonamentació es dóna íntegrament per reproduït. Notificar aquest acord als interessats.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

18. (18PL16600) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació Puntual del Pla Especial d'Ordenació de la ciutat sanitària de la

Vall d'Hebron de Barcelona, promoguda pel Servei Català de la Salut i Vall d'Hebron – Vall d'Hebron Institut de Recerca; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, informe que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Sant Martí

19. (18PL16596) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla de Millora Urbana de l'illa delimitada pels carrers Àvila, Almogàvers, Badajoz i Pere IV, promogut per Conren Tramway Dos SL i el Sr. Domingo Dalmau Sanahuja; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, informe que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció del Sr. Coronas i de les Sres. Benedí, Capdevila i Sendra, i el vot en contra de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

PART D'IMPULS I CONTROL

- Proposició d'iniciativa ciutadana

20. (1387/18) Instar el Govern municipal a iniciar els tràmits pertinents per extingir la concessió de l'espai de la Capella de la Misericòrdia, atorgada en el seu dia a favor del MACBA, amb la finalitat de destinar aquest espai a la construcció del nou CAP Raval Nord.

S'incorpora a la sessió la Sra. Anna Romagosa Pérez-Portabella, directora del CAP Raval Nord, als efectes de la presentació de la proposició d'iniciativa ciutadana.

La Sra. alcaldessa destaca la importància d'aquest punt que es disposen a tractar, i posa en valor que, per primera vegada, el Plenari del Consell Municipal inclou en l'ordre del dia i debat una iniciativa ciutadana, que la veu de la ciutadania defensa directament en aquesta cambra. Assenyala que això ha estat possible arran de l'aprovació del nou Reglament de Participació Ciutadana, i els veïns i les veïnes han reunit entorn de sis mil cinc-cents signatures –més de les necessàries– per portar aquesta iniciativa ciutadana al Ple.

Seguidament, saluda la Dra. Anna Romagosa, directora del CAP Raval Nord, que presenta aquesta iniciativa.

La Sra. Romagosa indica que intervé en nom de la plataforma ciutadana CAP Raval Nord Digne Ja, que impulsa aquesta proposició.

Assenyala que el Pla d'equipaments sanitaris del 2016, signat per la Generalitat i aquest ajuntament, situa com una prioritat trobar un nou emplaçament per al CAP Dr. Lluís Sayé, de l'equip de Raval Nord; indica que després d'avaluar diversos possibles emplaçaments per a la seva ampliació, el CatSalut determina que l'únic espai adient és la capella de la Misericòrdia, actualment cedida gratuïtament per l'ajuntament de Barcelona al MACBA.

Diu que d'acord amb l'article 9 del Reglament de Participació Ciutadana, aprovat l'octubre de 2017, demanen que el Plenari del Consell Municipal, de forma urgent, prengui la decisió de cedir l'espai de la capella de la Misericòrdia per ubicar-hi el nou CAP Raval Nord, atès que el CAP Dr. Lluís Sayé, seu de l'equip d'atenció primària Raval Nord, no reuneix les condicions mínimes d'accessibilitat, salubritat i seguretat per als pacients, i que els professionals que hi treballen porten molts anys en aquesta situació.

Confirma que s'han estudiat diferents espais, però cap no complia els requisits establerts per la normativa vigent.

Comenta que l'edifici que actualment ocupa el l'equip d'atenció primària Raval Nord es va reformar per convertir-lo en un CAP el 1992, i des de llavors ençà la població del barri no només ha augmentat sinó que ha canviat molt; així, en l'actualitat, el 46% de la població del Raval està format per persones migrades; hi ha disminuït la renda familiar i l'esperança de vida; han augmentat els embarassos adolescents i la mortalitat prematura.

Constata que el Raval és un dels barris que més investides ha rebut a escala econòmica, urbanística i d'aplicació de polítiques i ordenances.

Assenyala que els veïns i les veïnes del Raval saben què és la gentrificació, l'expulsió i l'elitització dels carrers; igualment, coneixen les retallades i com els han anat afectant i ofegant, tant als residents com als treballadors i treballadores del barri. Denuncia que tot això ha succeït amb la voluntat de crear una ciutat apartheid, on la sanitat sembla que ha deixat de ser un dret fonamental.

Confirma que el Raval és un dels barris de Barcelona amb pitjors condicions de vida, i amb una esperança de vida que cau fins a sis anys per sota de la dels barris més benestants de la ciutat.

Precisa que actualment el CAP Raval Nord dona servei a tot un barri d'alta complexitat sociodemogràfica, cultural i de salut; i la població que hi viu té característiques que la fan especialment vulnerable, amb barreres idiomàtiques i culturals; solitud de les persones grans, afavorida per barreres arquitectòniques en els edificis que habiten; i persones sense sostre.

Explica que per tal de poder atendre dignament aquesta població s'ha anat incrementant progressivament el nombre de professionals de l'equip del Raval Nord, i que el centre de salut no pot ubicar per manca d'espais. Indica que d'ençà del 2006, el CatSalut està buscant una solució, i s'han estudiat diferents projectes d'ampliació o la creació d'un nou CAP en espais públics proposats per aquest ajuntament, però no complien els requisits necessaris; i l'únic de tots els estudiats per tècnics especialistes del CatSalut, que és qui decideix on s'ubica un CAP, ha estat l'espai que actualment ocupa la capella de la Misericòrdia.

Confirma que han arribat a una situació límit que fa urgent poder disposar d'un CAP al Raval Nord, i que la que presenten és una iniciativa estrictament veïnal. Per tant, demanen als grups municipals que no votin amb lògica electoral o partidària; i confirma que els ciutadans i ciutadanes que presenten aquesta iniciativa són gent adulta i lluitadora, amb autonomia i que interpel·len els partits polítics, que són els qui tenen la capacitat de decidir.

Remarca que consens no significa esperar el permís de ningú, i demana als membre d'aquest consistori generositat i justícia per al Raval.

En acabar la intervenció de la Dra. Romagosa, part del públic aplaudeix.

El Sr. Trias saluda els integrants de la plataforma ciutadana CAP Raval Nord Digne Ja presents en aquesta sessió.

Considera que no s'hauria d'haver arribat a la situació d'haver de decidir entre dos equipaments, un de cultural i un de sanitari. Valora que és un fet greu, i diu que parla des del seu coneixement com a Conseller de Sanitat i també com a alcalde que ha estat.

Manifesta que el vot del seu grup dependrà d'allò que argumenti en aquest cas el grup de govern, i aprofita per recordar que l'alcaldesa és la presidenta del MACBA, i que va votar a favor de l'ampliació de l'equipament amb la capella de la Misericòrdia.

La Sra. Mejías també dóna la benvinguda als representants de la plataforma ciutadana; i lamenta, igualment, que s'hagi generat un debat innecessari. Observa que el debat suscitat no és gratuït i té un profund rerefons electoralista, que el seu grup es nega a acceptar.

Assenyala que el seu grup té molt clar que les retallades pressupostàries han portat els serveis públics a un límit insostenible; i que l'atenció primària ha estat una de les grans afectades, sobretot en els barris més desfavorits i amb més dificultats. Tanmateix, diu que no entenen per què de manera injustificada s'ha intentat, via govern municipal, enfrontar dos sectors, en aquest cas el sanitari i el cultural. Constata, per tant, que s'ha generat un conflicte entre el CAP Raval Nord i la necessitat d'ampliar-lo, i la mateixa ampliació del MACBA.

Recorda que la situació del CAP Raval Nord no és nova, que es remunta al 2015, i que el govern sabia quin era l'estat de l'equipament; i confirma que el govern municipal va votar a favor del pla estratègic i era coneixedor que l'espai de la capella de la Misericòrdia no estava disponible.

Diu que els sembla del tot injustificat generar un problema amb la cessió d'un espai que ja havia estat atribuït mitjançant l'aprovació del pla estratègic per part del govern municipal que, d'altra banda, representa aquest ajuntament que és soci majoritari del consorci del MACBA. En conseqüència, diu que l'ampliació del museu, que ja estava incorporada en el pla estratègic 2020-2022, no es pot desfer ara per pur interès electoralista.

Assegura que aquest enfrontament els sembla injust per a totes les parts; i remarca que els darrers mesos s'ha posat de manifest que ambdós projectes eren perfectament compatibles, i que hi ha propostes factibles per a les dues ampliacions, totes legítimes i necessàries.

Afirma que entenen perfectament la reivindicació dels treballadors del CAP Raval Nord, però no que s'hagi convertit en un símbol per enfrontar dos sectors, cultura i salut. I retreu que es creïn falses expectatives amb un debat interessat, perquè cap part no ha de renunciar a res.

La Sra. Sendra dóna la benvinguda a la plataforma CAP Raval Nord Digne Ja, tot i que fa notar que manca la representació de la plataforma cívica que defensa l'ampliació del MACBA.

Diu que mai no s'hauria imaginat una situació com aquesta, que valora com un exemple de manipulació política extrema. En aquest sentit, constata que hi ha dues necessitats molt importants que la ciutat ha de ser capaç de resoldre, i no pot posar en confrontació salut i cultura amb una guerra ciutadana.

Reitera que no pot entendre que això no es pugui gestionar políticament. Fa notar que governar bé significa buscar solucions en una ciutat que està en conflicte permanent, i en cap cas s'ha de confrontar la ciutadania; així s'ha de buscar el millor per al Raval, per al CAP i per al MACBA, sense renunciar a res.

La Sra. Sendra reprèn la seva argumentació, i assegura que defensa la posició de la Consellera de Salut i el fet que s'ha compromès a què hi hagi un CAP al Raval Nord, que ha buscat els recursos i ha demanat al govern de la ciutat que posi un solar que compleixi les condicions. Confirma, doncs, que els diners hi són i el compromís de la Consellera també.

Recorda que a l'últim minut, en una reunió on eren presents els representants del grups van sortir tres espais possibles, que cultura i salut estan estudiant. Considera, doncs, que amb un calendari definit, han de posar totes les possibilitats damunt la taula i treure'n la solució.

Altrament, entén que és del tot innecessària la tensió que s'ha creat; assegura que, d'una banda, entén els veïns i les veïnes, que és inadmissible la situació en què es troba el CAP; i, d'altra banda, que també s'ha de defensar la cultura i el MACBA, i que aquest ajuntament ha de tenir capacitat per aportar solucions. Considera que s'ha de ser capaç d'asseure els actors i donar-los el temps suficient perquè tothom pugui explorar i valorar les propostes que l'Ajuntament va posar damunt la taula.

La Sra. Andrés saluda a la comissió promotora, a la representació de la plataforma ciutadania i a la directora del CAP Raval Nord, amb qui han parlat en diverses ocasions d'aquest assumpte.

Consideren que aquesta situació amb què es troben demostra clarament la falta de capacitat del govern municipal per tirar endavant un model de ciutat fet des del consens i atenent els interessos i els drets de la ciutadania i de les seves necessitats més bàsiques.

Insisteix que palesa la manca de capacitat del govern per complir amb els compromisos adquirits pel Plenari amb el pla estratègic del MACBA, així com els adquirits arran del conveni signat amb la Generalitat.

Manifesta que el compromís del seu grup amb el CAP Raval Nord no es pot posar en qüestió, i constata que es va signar un conveni entre l'alcalde Hereu i el govern tripartit de la Generalitat, però el projecte va quedar ajornat per les retallades.

Afegeix que, igualment, el seu compromís amb el MACBA també és clar i inqüestionable perquè també donen suport al pla estratègic d'aquest equipament.

Confirma que, tanmateix, la situació actual l'ha generada el govern municipal; ha enfrontat dos sectors amb la valoració de si els drets d'uns estan per sobre dels dels altres. Per tant, entenen que és el govern qui ha de resoldre aquesta qüestió perquè és qui l'ha provocat.

Remarca que el seu grup ha apel·lat al consens, i que està per un model de ciutat construït a partir de l'entesa ciutadana. Apunta, en aquest sentit, que tenen tres propostes per valorar; i diu que els consta que la direcció del CAP veu amb bons ulls una d'aquestes tres; per tant, insisteix a reclamar que es generi el consens.

Adverteix que cal una decisió política per part del govern, consens ciutadà i entesa de totes les parts.

El Sr. Fernández Díaz agraeix a la Dra. Romagosa la presentació d'aquesta proposta de la plataforma CAP Raval Nord Digne Ja, i diu que comparteixen la radiografia que en fa a grans trets, i també la necessitat urgent que el Raval Nord disposi del CAP que mereixen els veïns per ser atesos amb dignitat i suficiència.

Tanmateix, discrepen amb què determinades propostes, que no dubta que són ben intencionades, puguin servir de coartada política per al govern municipal que, una vegada més, és incapaç de resoldre els problemes, i lluny de fer-ho, els converteix en autèntics conflictes. Així, retreu al govern que actuï en la línia de la confrontació, de turistes amb veïns, de maners i comerciants, el sector del taxi, la llibertat amb la seguretat i, ara, la cultura i la sanitat.

Afirma que el seu grup es nega a col·laborar en aquesta situació, i més encara quan l'alcalde i la regidora del Districte fa més de dos anys que són al consell del MACBA.

Reclama, doncs, una proposta que resolgui el fet que és imprescindible i urgent un nou CAP per al Raval Nord. Observa, però, que hi ha diverses opcions, entre les quals la reforma de l'emplaçament actual, la capella de la Misericòrdia o altres ubicacions d'ampliació del MACBA que podrien ser viables.

Demana diàleg i una decisió immediata al respecte, ja que no es resol res relegant els problemes ni ajornant les decisions fins al darrer minut del mandat, i atès que el govern no és capaç de resoldre res, es dedica a crear un conflicte.

La Sra. Reguant agraeix als veïns i a les veïnes del Raval la feina que han estat fent els darrers mesos.

Situa el debat sobre el CAP Raval Nord en el marc de quin model de ciutat es vol construir; en la manera com es pot garantir l'accés universal a la salut; i sobre com es construeix el dret a la cultura. I adverteix que tot això sense contraposar-se, sinó de manera conjunta i activa.

Constata que aquests darrers mesos usuaris i els treballadors i treballadores del CAP Raval Nord han alçat la veu i s'han organitzat, cosa que ha servit per crear una comunitat més forta i més viva; mentre que la urgència que ara tenen damunt la taula posa de manifest que el problema no és nou sinó que es remunta a molt enrere, i que hi ha grups municipals en aquesta cambra que en són també responsables, ja que havien governat quan el problema es covava. En aquest sentit, es pregunta per què quan el grup Demòcrata (Il·lavors CiU) va cedir la capella de la Misericòrdia al MACBA no ho va fer basant-se en un pla d'equipaments integral del barri; i recorda que el 2013 ja hi havia necessitat de donar solucions al CAP del Raval Nord, i el CatSalut ja ho avisava.

Conclou, doncs, que no es va tenir una mirada integral del pla d'equipaments del Raval; i tampoc no la va tenir el PSC, que ha estat governant la ciutat durant anys, i el problema de l'equipament sanitari ja era damunt la taula.

Observa que amb aquest debat hi ha qui ha volgut confrontar salut i cultura, quan en realitat allò que es confronta, com sempre al barri del Raval, són les elits envers les classes populars.

Assenyala que la Sra. Sendra s'ha referit al manifest Més MACBA, més Raval, però obvia el manifest d'actors de la cultura de Barcelona que defensen la necessitat de democratitzar la cultura i, per tant, també donar solucions al CAP Raval Nord, i no de prioritzar el MACBA, com sempre s'ha fet; de posar al davant les institucions culturals que, de fet, no pensen en una cultura integral, i sí en benefici de les elits.

Considera que aquest és el problema de fons, i per això avança que donaran suport a aquesta iniciativa ciutadana, sobretot perquè és benefici de les classes populars i dels veïns i veïnes que fa molt que reivindiquen un CAP en condicions, i també el dret a una cultura que no estigui adreçada només a les elits i al turisme.

El Sr. Ardanuy agraeix la intervenció de la portaveu de la plataforma CAP Raval Nord Digne Ja.

Seguidament, i segons de la informació que li ha arribat, considera que el CAP ha de tenir una ubicació que li permeti fer la seva tasca en condicions, de manera que cal que la solució s'abordi amb rapidesa. En aquest sentit, assenyala que és més partidari de la reforma d'ampliació i millora en la ubicació actual, i també considerant que la possibilitat d'ampliar l'equipament amb la capella de la Misericòrdia alienta el procés, en temps i amb recursos, ja que la capella és un espai protegit.

El Sr. Puigcorbé saluda els representants dels veïns i les veïnes.

Considera indesitjable la situació que s'ha generat, i així ho han expressat els grups municipals.

Posa de manifest que hi ha tres propostes damunt la taula, una de les quals sembla que és ben vista pel Consorci del MACBA; però remarca que n'hi ha una quarta que no ha estat suficientment explorada, i és que la subestació d'Endesa se situï en un altre indret. Entén que això seria possible perquè els diners que aporta cada mandat la Diputació de Barcelona per a inversió pública –30 milions d'euros– es podrien destinar a la compra dels subterranis de la plaça Terenci Moix, que podrien servir de magatzem del MACBA i del CCCB.

Finalment, i atès que no es possible retirar aquesta proposició, avança que farà una abstenció.

La Sra. Pin, en primer lloc, celebra que el nou reglament de Participació Ciutadana permeti escoltar la veu de veïns i veïnes al Plenari del Consell Municipal, i que suposa un precedent perquè la ciutadania tingui més protagonisme a l'hora de presentar iniciatives d'interès general.

Dit això, remarca que fa tretze anys que es busca un nou emplaçament per al CAP Raval Nord, i allò que el 2006 era necessari ara ja és urgent.

Igualment, constata que en aquesta cambra s'ha discutit a bastament sobre el Raval, especialment dels narcopisos, i entén que tots coneixen la situació d'aquest barri, les necessitats socials i les d'espai.

Reconeix que el MACBA necessita l'ampliació, i per això, des del primer moment es van posar a treballar en la proposta de la direcció per a l'ampliació, que d'entrada va ser l'aparcament, i posteriorment han ofert tres alternatives més. Recorda que l'Ajuntament és la institució que aporta més diners al pressupost d'aquest equipament cultural, i que amb aquestes propostes pretén donar continuïtat i compliment al pla estratègic.

Manifesta que vol creure que tant veïns com treballadors del CAP, així com els grups polítics municipals, volen el millor per al Raval, i que no es tracta d'un enfrontament, tampoc entre institucions, que treballen conjuntament per arribar a un acord.

En aquest sentit, agraeix a la Consellera de Sanitat, Alba Vergés, d'ERC que ha manifestat per primera vegada que el CAP ha de poder ubicar-se a la capella de la Misericòrdia.

Observa que el regidor Trias deia que el seu vot dependria de la resposta del govern, i posava en valor la seva sensibilitat en aspectes sanitaris, alhora que convida a treballar plegats per aquest consens i acord en benefici del CAP Raval Nord. I ella el convida a seure, també amb ERC, els dos grups que governen a la Generalitat, a fi de buscar el major consens possible.

Subscriu, com deia la Sra. Andrés, que cal treballar per un model de ciutat que cerqui el consens, tot i que lamenta que el consens que ha treballat el PSC ha exclòs l'opció d'un nou CAP. Diu que, en aquest sentit, vol pensar que si fins ara altres governs no han trobat una solució no ha estat per falta de voluntat sinó per la dificultat que comporta.

Reitera, per tant, que el govern municipal votarà a favor d'aquesta iniciativa, i expressa la seva disposició a arribar a un consens i acord entre tots per poder disposar del CAP i de l'ampliació del MACBA alhora.

El Sr. Trias considera que estan assistint a un acte de populisme total, i entén que el grau d'irresponsabilitat del govern municipal és immens.

Fa notar que la Sra. Pin acaba de posar en boca de la Consellera de Sanitat unes paraules que no són exactes, sinó que es tracta més aviat d'una interpretació de la regidora absolutament tendenciosa, i que no ajuda gens a un bon acord.

Remarca que l'acord és que s'ha de fer un CAP sense més dilació, atès que és una necessitat absoluta d'aquesta zona de Ciutat Vella.

I afegeix que algú ha de pensar per què durant l'anterior mandat ningú no els va demanar això; i entén que algun director de sanitat d'aquesta ciutat s'haurà de plantejar per què ha passat.

Constata que aquesta administració pública té les competències absolutes en la gestió del sòl, i per això considera que no es pot enganyar la ciutadania. Diu a l'alcaldessa que no pot acudir

a una reunió, com va passar l'any 2017, i votar a favor de l'ampliació del MACBA en la capella de la Misericòrdia i, mig any després, promoure, mitjançant la regidora Pin, que la gent es manifesti amb pancartes i es mobilitzi en contra d'aquest acord.

Insisteix que es tracta d'un acte d'absoluta irresponsabilitat, i li retreu que això no és fer de líder d'una ciutat sinó que és embolicar la troca.

Finalment, avança que faran una abstenció, i avisa que si no hi ha un acord de les dues conselleries afectades, acabaran votant en contra.

La Sra. Mejías assegura que tots els grups volen el millor per al Raval i, per tant, consideren que cal evitar que regidores com la Sra. Pin es dediquin a crear problemes on no n'hi ha en comptes de buscar solucions.

La Sra. Andrés assegura que el seu grup respecta l'acord del MACBA i el del Conveni de Sanitat, i també respecten l'acord de la comissió de Drets Socials en què tots els grups van acordar que no es portarien iniciatives d'aquesta mena en aquesta cambra si no hi havia consens al respecte.

Per tant, remarca la necessitat que les conselleries i aquest ajuntament arribin a una solució per resoldre el tema del CAP.

I diu a la Sra. Pin que no li consent que digui que el PSC no vol el CAP, i assenyala que ella encara n'ha de fer un, mentre que el seu grup li pot presentar una llista de tots els que van deixar fets. I remarca que allò que no feien els governs socialistes era generar problemes; per tant, li demana que no parli amb tanta frivolitat sobre un assumpte tan sensible com els CAP, i li retreu que el seu populisme no faci altra cosa que enfrontar els veïns i aturi les possibles solucions, i que han de ser els veïns i les veïnes qui vinguin a defensar aquí allò que el govern no ha estat capaç.

El Sr. Fernández Díaz acusa a l'alcaldeessa i a la Sra. Pin de manipuladores compulsives i de ser molt irresponsables.

Justifica que el seu grup votarà en contra d'aquesta iniciativa perquè és una negativa al conflicte entre cultura i sanitat; afirma que el seu vot és en contra de l'engany als veïns. I assegura que la seva negativa és coherent perquè volen, finalment, poder fer un vot a favor. I demana a l'alcaldeessa que s'emplacin tots plegats i que el proper Ple es presenti una proposta de la manera com es pot fer factible l'ampliació necessària del MACBA i un nou CAP per al Raval Nord, urgent i imprescindible, ja sigui amb la reforma de l'existent, o bé a la capella de Misericòrdia, i l'ampliació del museu en una altra localització.

Recorda que l'alcaldeessa i la regidora Pin, fins que els veïns i les veïnes no es van començar a mobilitzar per un nou CAP, donaven suport a l'ampliació del MACBA a la capella de la Misericòrdia. Demana als veïns i les veïnes que no es deixin manipular.

La Sra. Reguant demana que no s'infantilitzi, ni es tracti com a ovelles, els veïns i les veïnes. Destaca que les sis mil cinc-cents firmes recollides per portar aquesta iniciativa al Plenari són ben conscients, i demostren que el veïnat pensa per ell mateix, i no està manipulat.

La Sra. Pin confirma que aquesta és una iniciativa ciutadana; i fa notar a la Sra. Andrés que governar és prioritzar, i que el PSC durant més de trenta anys ha prioritzat que no hi hagués veïns i veïnes al centre de la ciutat.

Replica a la Sra. Sendra que s'adoni que el seu grup vota aquí contra el criteri de la seva Consellera a la Generalitat.

La Sra. alcaldessa tanca les intervencions, i confirma que s'aprova la iniciativa ciutadana; aprovació que és rebuda amb aplaudiments per part del públic assistent.

S'aprova aquesta Proposició d'iniciativa ciutadana amb catorze abstencions –emeses pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, pel Sr. Coronas i les Sres. Benedí, Capdevila i Sendra, i també pel Sr. Puigcorbé–, tretze vots en contra –emesos pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, pels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Ballarín i Andrés, pels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, i també pel Sr. Ardanuy–, i catorze vots a favor de la resta de membres del Consistori.

a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal de BnC:

1. (M1519/11052) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Primer.- L'Ajuntament de Barcelona declara la seva ferma determinació en la defensa dels Drets dels Infants davant les agressions. Segon.- L'Ajuntament de Barcelona, segons les seves competències, assumeix l'obligatorietat de complir l'Observació General núm. 13 del Comitè dels Drets de l'Infant, i per tant d'adoptar mesures de prevenció primària, mecanismes de supervisió dels equipaments i serveis de promoció i d'atenció als infants, per prevenir i eliminar qualsevol forma de violència envers els infants, inclosa la negligència en la cobertura de les seves necessitats. Tercer.- Igualment, l'Ajuntament de Barcelona vetllarà perquè la resta d'Administracions competents compleixin l'Observació General núm. 13 del Comitè de Drets de l'Infant. Prova d'això és el lideratge municipal en convocar des de l'any 2017 una Taula Interinstitucional per a la prevenció i l'atenció de l'abús sexual, que té per objectiu unir esforços entre les administracions competents per posar fi a aquest tipus de violència i maltractament cap als infants, per aconseguir la tolerància zero amb l'abús sexual infantil, tot garantint el benestar i la protecció de la infància a la nostra ciutat. Quart.- L'Ajuntament de Barcelona, de la mateixa manera que està personat en la causa penal oberta pel tema dels abusos sexuals en un col·legi dels maristes, continuarà actuant de la mateixa manera sempre que sigui necessari. Cinquè.- L'Ajuntament de Barcelona instarà a la fundació Champane i a la Direcció dels Maristes a començar un procés de reconeixement de les víctimes i que aquest procés comporti la reparació del dany moral, físic i psicològic efectuat a les víctimes. Sisè.- L'Ajuntament de Barcelona farà seguiment en el sí del Consorci d'Educació de Barcelona dels canvis impulsats en els protocols i per tal que s'impulsin les mesures necessàries per col·laborar i cooperar amb els diferents agents de la comunitat educativa i altres serveis públics i donar així resposta a les víctimes d'abús sexual infantil i a les seves famílies. Setè.- L'Ajuntament de Barcelona, amb la fermesa de garantir la tolerància zero amb l'abús sexual infantil a la nostra ciutat, continuarà implementant el Programa de prevenció i atenció de l'abús sexual infantil, iniciat l'any 2017, que impulsa els mecanismes, protocols i accions formatives necessàries adreçades tant a professionals que treballen amb infants com

als propis nenes i nenes. Aquest programa també té en compte el disseny i les funcionalitat (plans funcionals) dels equipaments municipals per tal que incorporin indicadors de prevenció de l'Abús Sexual Infantil. Igualment el programa també compta amb un espai col·laboratiu entre totes les entitats que treballen per a la prevenció i/o l'atenció de l'abús sexual infantil a la nostra ciutat, i amb un apartat específic al web municipal d'Infància: www.barcelona.cat/infancia sobre informació, protocols, recursos i materials per a la prevenció i l'atenció de l'abús sexual infantil. Vuitè.- L'Ajuntament de Barcelona, recollint la petició dels col·lectius d'afectats, donarà suport a la creació d'una comissió parlamentària d'investigació sobre els casos d'abusos sexuals a la nostra ciutat i al conjunt del país.

La Sra. alcaldessa remarca la rellevància de la proposició, motiu pel qual ha demanat de presentar-la ella mateixa, i que té a veure amb els abusos, les violacions i les agressions sexuals que milers de nens i nenes pateixen arreu del món, i també a Barcelona.

Així, en primer lloc, saluda al representant de l'associació Mans Petites, el Sr. Manuel Barbero, que avui els acompanya, i li agraeix la feina que fa aquesta associació, així com altres associacions i entitats que defensen els drets dels infants; però especialment li vol agrair la seva valentia personal, que ha contribuït que en aquesta ciutat hi hagi un abans i un després en la visibilització d'un tema que era considerat tabú.

Centrant-se en el contingut de la proposició, indica que parteix del que es coneix com a cas Maristes –que alguns han volgut que es conegués com a cas Benítez–, perquè estan parlant d'una denúncia contra dotze professors d'aquesta escola, cinc dels quals han confessat els abusos.

Demana disculpes, doncs, cosa que han de fer com a societat i com a institucions; i considera que durant massa temps els nens i les nenes no han rebut el suport que haurien d'haver tingut; i els drets dels infants haurien de ser una prioritat absoluta de tota la societat i de les administracions públiques, però, malauradament hi ha hagut molt silenci envers el que suposa una agressió massiva i estructural, no pas fets aïllats.

Posa en valor que enfront d'aquest silenci algunes veus han posat llum a les ombres, i ara és important que les administracions públiques en general, i en concret aquest ajuntament, estiguin a l'altura d'aquesta denúncia, que ha estat iniciativa de la ciutadania; i remarca que cal fer-los costat, que mai més no es tornin a sentir sols i soles.

Precisa que la proposició consta de diferents punts en el sentit de prevenir que no es tornin a donar casos com aquest; també inclou iniciatives contra la impunitat. En aquesta línia, i d'ençà que van tenir coneixement del cas, aquest ajuntament va anunciar que es personava en la causa penal. I subratlla que l'autèntic sentit de presentar ara aquesta proposició és que no només recull les mesures i protocols que s'estan impulsant i que s'han tirat endavant a fi de donar suport als infants i a les seves famílies quan es produeixen aquesta mena de casos, sinó perquè està previst que el proper mes de març se celebri el judici de l'anomenat cas Maristes. Considera que és molt important que un moment tan sensible, les víctimes sàpiguen que no estan soles, que les administracions públiques han reaccionat, malgrat que tard.

Destaca el punt cinquè de la proposició en què s'insta totes les congregacions implicades en el cas Maristes a obrir un procés de reconeixement de les víctimes, i que això comporti la reparació del dany moral, físic i psicològic.

Considera que és una vergonya que hagin transcorregut tres anys d'ençà de la denúncia del cas i que a dia d'avui el col·legi Maristes no hagi volgut asseure's a parlar amb les víctimes; ho considera inacceptable, i entén que això s'ha de denunciar des d'aquesta cambra; i expressar el suport a les famílies i a les víctimes, no només per acompanyar-les, sinó perquè Maristes sàpiga que aquest ajuntament li demana que reconegui les víctimes, que hi parli, i que estudiï la manera de reparar els danys que han sofert.

La Sra. Rognoni també saluda les persones afectades per aquest cas que els acompanyen.

Considera que hauria estat més adient que aquesta proposició hagués estat una Declaració Institucional, atès que tots els principis que hi consten són generals i ja estan contemplats per les lleis.

Esmenta l'existència de la Convenció dels drets dels infants, que parla del principi de l'interès superior del menor; la protecció contra totes les formes de maltractaments i abusos; la Llei 26/2015, de protecció de la infància i de l'adolescència, que té com a principi rector que l'actuació administrativa sempre ha de ser protectora contra qualsevol tipus de violència exercida envers els infants i adolescents. I remarca que els poders públics tenen de facto l'obligació que es manifesta en aquesta proposició, i que es recull en la Llei catalana, en el Codi Civil Català, la Llei 14/2010 i, sobretot, la Llei catalana posa èmfasi en la protecció general.

Feta aquesta observació referent a la forma, manifesta que el seu grup subscriu totalment en contingut de la proposició i està per la tolerància zero de tota mena de violència; i remarca que, com a grup, estan molt compromesos amb el tracte a la víctima, no només des de la mediació sinó també des de l'àmbit de la justícia, amb processos penals que tracten en profunditat el concepte de reparació a la víctima.

Agraeix al grup proposant l'acceptació d'alguna de les esmenes que han presentat a la proposició, tot i que no n'ha acceptat d'altres que incidien en el fet de l'estigmatització; en aquest sentit, diu que no consideren que s'hagi d'estigmatitzar tan concretament un centre escolar en aquesta cambra, atès que hi ha altres àmbits, sobretot judicials, per fer-ho.

Constata, atesa la referència tan concreta a les congregacions que es fa en la proposició, que situacions com aquesta també s'han produït fora de les congregacions, i s'hauria de fer extensiva a tots els centres educatius i més genèrica.

La Sra. Barceló saluda al Sr. Barbero i li expressa novament el suport del seu grup.

Fa notar que aquesta proposició no és cap novetat, ja que la llei i les administracions públiques han de garantir els drets i protegir els valors enfront de possibles abusos i agressions sexuals; constata que això és un deure de totes les administracions públiques i sempre ha estat així.

Diu que celebra la fermesa de l'alcaldeessa en la defensa d'aquesta proposició, però que el seu grup va trobar a faltar en un cas semblant ocorregut en un centre educatiu del districte de Sant Martí; i per aquest motiu, van demanar en comissió l'abril de 2016 una compareixença, i reclamaven que actués el Consorci d'Educació per part d'aquest ajuntament. Indica que en aquella ocasió la família afectada no va rebre l'atenció necessària per part d'aquesta administració, i no es va donar trasllat del cas ni a la DGAIA ni a la fiscalia, tal com marca el protocol marc.

Remarca, altrament, que davant d'un possible abús i assetjament sexual tothom ha de treballar conjuntament, deixant al marge les ideologies. I suggereix que, malgrat que tard, aquest ajuntament es posi en contacte amb la família de Sant Martí per expressar-li el seu suport.

Afegeix que en la mateixa sessió de comissió a què ha al·ludit, els grups municipals van posar de manifest la necessitat d'establir un protocol per detectar, actuar i prevenir abusos i assetjaments, i dotar d'eines a alumnes, famílies i docents; i elaborar programes de formació del professorat a fi de detectar i prevenir. I subratlla que l'actuació en aquests casos ha de ser immediata i contínua, ja que explicar el patiment no és fàcil, i per això l'ajuda psicològica no ha de ser només puntual.

Celebra, doncs, la presentació d'aquesta proposició per part del grup de govern, però torna a demanar a l'alcaldeessa que es posi en contacte amb la família del districte de Sant Martí que no va tenir el suport de les administracions públiques en aquell moment, i avança que si és així donaran suport a la proposició.

La Sra. Benedí saluda i agraeix al Sr. Barbero la seva lluita pròpia i de l'entitat que representa, per tota la constància i compromís en el cas que el va concernir directament, després de tres anys, però, arribi a bon port. I adreça també tot el suport del seu grup a les víctimes dels abusos i de l'assetjament sexual i a les seves famílies.

Avança que el seu grup està d'acord amb els vuit punts de la proposició i que com no pot ser d'altra manera hi votaran a favor.

Indica que, segons les institucions europees, els abusos sexuals afecten el 20% dels infants en l'àmbit familiar, però també en l'escolar i en qualsevol altre àmbit social; es tracta d'un fenomen que té una gran xifra oculta. Confirma que la xifra sorgeix arran d'enquestes realitzades a persones adultes, preguntant-los si havien patit abusos en la seva infantesa o adolescència, és realment alarmant, i en el cas de les dones pot arribar a superar el 20%.

Per tant, entén que és indiscutible que cal posar en marxa equips de prevenció i d'actuació, i aquest compromís d'actuació també s'ha de materialitzar amb eines de denúncia que garanteixin la confidencialitat de les persones que les formulen.

Precisa que la unitat d'acció entre les institucions públiques és un aspecte bàsic, i també ho és la denúncia i la demanda d'atenció d'entitats com Mans Petites. Remarca que no poden mirar cap a una altra banda, i la justícia i les administracions competents han d'actuar amb contundència, eficàcia i celeritat contra els qui han abusat de menors.

Afegeix que les escoles haurien de treballar amb l'alumnat a fi que sàpiga identificar una situació d'abús, així com informar d'on s'han de dirigir en cas de patir-la; i les persones que treballen amb infants també han de rebre formació per prevenir i identificar situacions d'abús. Concreta que s'han d'establir protocols perquè els responsables tinguin clar com han de reaccionar en situacions abusives.

Entenen que aquesta feina s'està fent a la Taula interinstitucional per a la prevenció de l'abús sexual infantil, que d'ençà que es va crear tant l'ajuntament de Barcelona com la Generalitat, i institucions del sector de la infància.

Conclou, doncs, que la situació s'ha d'abordar amb fermesa i celeritat i que cal donar la resposta que mereixen les víctimes i les famílies.

La Sra. Andrés, després de saludar al Sr. Barbero, al·ludeix a la Declaració dels drets dels infants, que estableix que les administracions i poders públics han de tenir la iniciativa per legislar, i prendre mesures per garantir que cap infant pateixi abusos ni maltractaments, i constata que la seva formació té aquest compromís en totes les institucions en les quals té representació.

Concreta que el febrer de 2016 van presentar a la comissió de Drets Socials un prec, que va ser acceptat, perquè s'instés el Consorci d'Educació a revisar els protocols d'intervenció en els centres educatius, que no eren coneguts per la gran majoria de centres; igualment, recorda que l'abril del 2016 van portar al Plenari del Consell Municipal una proposició amb l'objectiu que l'Ajuntament impulsés una estratègia contra la violència, assetjament i abús d'infants, adolescents i joves en el marc dels drets d'aquests col·lectius; i comenta que ella mateixa, com a regidora d'Infància, Adolescència i Joventut, va poder implementar i començar a treballar en l'establiment d'un protocol que s'està aplicant actualment en els equipaments esportius municipals, també en els que s'han posat en marxa amb posterioritat a la sortida del PSC del govern de la ciutat.

Conclou que l'objectiu és que Barcelona sigui una ciutat amb tolerància zero quant a la violència, assetjament, i abús sexual als infants i adolescents especialment, i per la part que els pertoca concretament en espais i equipaments municipals.

Afegeix que el seu grup parlamentari el maig de 2018 va fer una proposta reclamant el compliment de diverses resolucions aprovades pel Parlament, i el desembre del mateix any el seu grup va fer una sol·licitud perquè s'incorporés en els centres de primària i de secundària, públics i concertats, la figura d'un educador social que vetlli pel compliment dels protocols contra l'abús i l'assetjament sexual.

Posa en relleu que la feina de la seva formació allà on té representació és intensa en aquest àmbit; i fa notar que aquí s'han esmentat moltes lleis, normes i expressat bones intencions, però el cert és que hi ha una realitat que és que una vegada s'ha produït l'abús i la violència no hi ha reparació possible, tal com afirmen persones adultes que ho han patit durant la infantesa o l'adolescència.

Finalment, agraeix la transacció admesa pel govern, i que justifica perquè emmarca els abusos en l'àmbit de l'església, tal com ha reconegut el Papa.

El Sr. Villagrasa, en primer lloc, saluda el Sr. Barbero i altres persones que els acompanyen.

Avança que el seu grup dóna suport a la iniciativa presentada, i entén que tenen la responsabilitat, sempre, de vetllar pels drets i la integritat física i psíquica dels més dèbils, en aquest cas dels menors. Qualifica d'acte repugnant l'abús a un menor, contra el qual s'ha d'actuar amb tota celeritat i fermesa. Diu que d'una banda hi ha l'abusador, el violador, sobre el qual ha de recaure tot el pes de la llei; i en aquest sentit, diu que no han de tenir complexos a demanar l'enduriment de les penes, atès que a qui es jutja és a les persones, no a les institucions, que si no estan a l'altura se'ls ho ha de fer notar; i, d'altra banda, hi ha el menor, que és a qui s'ha de protegir, atendre i acompanyar. Per tant, subratlla que quan un menor és víctima d'un abús s'ha de sentir segur i ben atès, i no sotmetre'l al que es denomina "segona victimització" si una administració no ofereix el servei adient. Per tant, remarca la importància d'oferir un bon acompanyament i atenció tant al menor com a la família, especialment pel que fa a polítiques de prevenció a fi d'eradicar els casos d'abús, orientació familiar, teràpies individualitzades al menor i els pares i mares; així com també ha de donar assessorament jurídic i acompanyament judicial.

Observa que, malgrat que no consta explícitament en el text de la proposició, entén que forma part de la seva filosofia la complicitat amb la tasca de les associacions i fundacions especialitzades en la protecció dels menors, i que lluiten contra l'abús infantil.

La Sra. Rovira manifesta en nom del seu grup el suport absolut a les persones que han patit abusos sexuals i que a dia d'avui estan trencant el silenci, ja que entenen que han de ser la brúixola perquè les administracions públiques decideixin la manera d'abordar aquests casos.

Consideren que fins ara hi ha hagut una manca flagrant d'abordatge d'aquestes situacions per part de les administracions pel que fa als veïns i veïnes de Barcelona, però que es pot fer extensiva a tot el territori. Justifica aquesta observació perquè no és fins al 2017 que aquest ajuntament posa fil a l'agulla per tal d'acabar aquest assumpte en tots els districtes de la ciutat, que s'estableixen protocols específics per als equipaments municipals, que beuen en la tradició de fundacions privades que sí que tenen una llarga experiència en la prevenció, el tractament i la formació en l'àmbit dels abusos infantils. Adverteix, doncs, que l'administració pública té un gran dèficit en aquest sentit que ha d'intentar pal·liar.

Posa de manifest que els abusos sexuals infantils inclouen conceptes com poder, estructures patriarcal, impunitat, invisibilització i inclouen la vergonya i els traumes; però també impliquen acompanyament i recuperació i, sobretot, de trencar el silenci amb garanties que no tindrà conseqüències envers les víctimes.

Conclou, doncs, que tenen davant un repte molt important, el d'acompanyar i donar suport a les persones que han viscut aquestes situacions. En aquest sentit, celebra les diferents mesures que s'han posat damunt la taula en aquest ajuntament, que durant els darrers dos anys ha fet una gran tasca de transversalització, de formalització de protocols, informació i formació del personal municipal.

No obstant això, apunta que es comença a trencar el silenci i, per això, és important acompanyar les persones que ho fan, però adverteix que cal personal per poder-ho fer i, a dia d'avui, no disposen dels serveis públics adients d'acompanyament i de servei psicològic; i es

pregunta si aquests serveis els podria donar el SARA, que atén dones i infants víctimes de violència; però el fet és que aquest servei està absolutament saturat, i s'hi exerceix una gran pressió laboral.

Acaba dient que els semblen molt bé les mesures proposades, però si van acompanyades de serveis públics de qualitat, també laboral; i per fer-ho cal un impuls econòmic i de recursos humans.

El Sr. Ardanuy expressa tot el seu suport a les famílies i als infants i joves de Barcelona, i d'arreu, que han patit abusos sexuals.

Manifesta que es tracta d'una situació absolutament intolerable i que les administracions públiques, i aquest ajuntament és la que té més impacte directe en el dia a dia de la ciutadania, han de prendre partit clarament. Així, afirma que més enllà d'un posicionament filosòfic n'hi ha d'haver un de ferm i clar en forma de recursos per ajudar a les víctimes, per fer prevenció i personar-se, aquest ajuntament, com a part acusadora en defensa d'aquests infants i joves.

Precisa que en aquest cas hi ha un element important, que és el centre educatiu, per tant, s'ha d'establir com l'administració educativa ha de canalitzar la col·laboració amb l'administració municipal; i assenjala que no només ha d'intervenir el Consorci d'Educació, sinó també la inspecció educativa, cosa que suposa estructurar estratègies i recursos.

El Sr. Puigcorbé expressa el seu vot favorable a la proposició.

La Sra. alcaldessa respon a la regidora Rognoni, que ha preguntat per què no havien presentat una Declaració Institucional, que primer cal trencar el silenci i, per tant, s'ha de parlar d'aquest tema, cosa que no permet fer una Declaració Institucional.

Afegeix que també ho han fet així per la proximitat del judici d'un cas que no és qualsevol, d'un cas massiu amb dotze depredadors sexuals, cinc dels quals confessos, que durant anys ha estat silenciats per l'escola Maristes, que tenia coneixement de la situació. Considera que les víctimes, que s'enfronten al judici el mes vinent, han de tenir clar que el Plenari del Consell Municipal els fa costat; i també per reivindicar que Maristes accepti reunir-se, tres anys després de la denúncia, amb les víctimes.

I confia que es doni suport a aquesta petició concreta a Maristes perquè reconegui el dolor de les víctimes i cerqui mecanismes de reparació, i afirma que aquesta és la demanda que dona sentit a la proposició.

La Sra. Barceló expressa el suport del seu grup a totes les víctimes que han pogut patir abusos i assetjament sexual; i afirma que totes les eines són poques per ajudar a aprendre a viure amb aquest dolor al damunt.

I observa que tan sols un únic cas ja ha de merèixer la denúncia de les administracions públiques, garantir una bona atenció i, sobretot, treballar en l'àmbit de la prevenció.

La Sra. alcaldessa tanca els torns de paraula, i assegura a la Sra. Barceló que aquest ajuntament ha fet protocols nous que han ajudat a fer aflorar casos, que no s'han silenciats i s'han fet públics.

Insisteix, però, que en un cas tan greu com el de Maristes ha de quedar ben clar que aquest ajuntament dona suport a les víctimes.

Acaba agraint novament la presència del Sr. Barbero.

S'aprova aquesta Proposició / Declaració de Grup amb els vots favorables de tots els grups municipals, i també dels Srs. Ardanuy i Puigcorbó, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Primer. - L'Ajuntament de Barcelona declara la seva ferma determinació en la defensa dels Drets dels Infants davant les agressions. Segon.- L'Ajuntament de Barcelona, segons les seves competències, assumeix l'obligatorietat de complir l'Observació General núm. 13 del Comitè dels Drets de l'Infant, i per tant d'adoptar mesures de prevenció primària, mecanismes de supervisió dels equipaments i serveis de promoció i d'atenció als infants, per prevenir i eliminar qualsevol forma de violència envers els infants, inclosa la negligència en la cobertura de les seves necessitats. Tercer.- Igualment, l'Ajuntament de Barcelona vetllarà perquè la resta d'Administracions competents compleixin l'Observació General núm. 13 del Comitè dels Drets de l'Infant. Prova d'això és el lideratge municipal en convocar des de l'any 2017 una Taula Interinstitucional per a la prevenció i l'atenció de l'abús sexual, que té per objectiu unir esforços entre les administracions competents per posar fi a aquest tipus de violència i maltractament cap als infants, per aconseguir la tolerància zero amb l'abús sexual infantil, tot garantint el benestar i la protecció de la infància a la nostra ciutat. Quart.- L'Ajuntament de Barcelona, de la mateixa manera que està personat en la causa penal oberta pel tema dels abusos sexuals en un col·legi dels maristes, continuarà actuant de la mateixa manera sempre que sigui necessari. Cinquè.- L'Ajuntament de Barcelona instarà a totes les congregacions implicades a obrir un procés de reconeixement de les víctimes i que aquest procés comporti la reparació del dany moral, físic i psicològic efectuat a les víctimes. Sisè.- L'Ajuntament de Barcelona farà seguiment en el sí del Consorci d'Educació de Barcelona dels canvis impulsats en els protocols i per tal que s'impulsin les mesures necessàries per col·laborar i cooperar amb els diferents agents de la comunitat educativa i altres serveis públics i donar així resposta a les víctimes d'abús sexual infantil i a les seves famílies. Setè.- L'Ajuntament de Barcelona, amb la fermesa de garantir la tolerància zero amb l'abús sexual infantil a la nostra ciutat, continuarà implementant el Programa de prevenció i atenció de l'abús sexual infantil, iniciat l'any 2017, que impulsa els mecanismes, protocols i accions formatives necessàries adreçades tant a professionals que treballen amb infants com als propis nens i nenes. Aquest programa també té en compte el disseny i les funcionalitats (plans funcionals) dels equipaments municipals per tal que incorporin indicadors de prevenció de l'Abús Sexual Infantil. Igualment el programa també compta amb un espai col·laboratiu entre totes les entitats que treballen per a la prevenció i/o l'atenció de l'abús sexual infantil a la nostra ciutat, i amb un apartat específic al web municipal d'Infància: www.barcelona.cat/infanciasobre informació, protocols, recursos i materials per a la prevenció i l'atenció de l'abús sexual infantil. Vuitè.- L'Ajuntament de Barcelona, recollint la petició dels

col·lectius d'afectats, donarà suport a la creació d'una comissió parlamentària de investigació sobre els casos d'abusos sexuals a la nostra ciutat i al conjunt del país.

Del Grup Municipal Demòcrata:

2. (M1519/11071) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: i. Que el govern municipal articuli, de forma immediata, els mecanismes necessaris per tal de sotmetre a aprovació inicial un pressupost expansiu i de progrés pel 2019 que respongui a les necessitats reals de la ciutat. ii. Iniciar un procés de participació real amb la ciutadania i els grups municipals so punt de partida per poder dialogar. iii. Elaborar un document formal de pressupost per l'actual exercici que sigui sotmès als mecanismes legalment previstos per tal de ser aprovats de forma definitiva.

La Sra. Recasens enceta la seva intervenció dient que confia que avui el Sr. Pisarello decideixi que, aquesta vegada sí –i ja en van tres–, doni compliment al que s'acordi.

Assenyala que a punt d'acabar el febrer continuen sense tenir pressupostos per a aquest exercici, i el govern ni tan sols en presenta un esborrany ni inicia cap mena de conversa amb els grups de l'oposició.

Assegura que pot entendre que al tinent d'Alcaldia li resulti carregós trobar-se amb aquesta proposició, que tracta del mateix que van aprovar el desembre de 2018 i el gener de 2019, que no és altra cosa que requerir que es portin a debat els pressupostos, mentre el govern fa com qui sent ploure.

Diu que suposa que el govern és conscient que el pressupost és el principal instrument de què disposen per tirar endavant polítiques públiques. Entén que la Tinenta d'Alcaldia de Serveis Socials, que ara presideix el Ple per absència de l'alcaldeessa, sap que el pressupost significa no haver de fer retallades en matèries socials.

I remarca que la importància de disposar d'un pressupost no té incidència només en les polítiques socials, sinó també en la promoció econòmica, per tirar endavant equipaments, o en el Pla de barris, els flagrants incompliments del qual avui denunciava el grup del PSC als mitjans de comunicació.

Recorda que el Sr. Pisarello va dir en la comissió d'Economia i Hisenda que esperava rebre els 140 milions d'euros addicionals dels pressupostos generals de l'Estat; però remarca que aquests pressupostos ni hi són ni se'ls espera a curt termini perquè han estat derrotats al ple de Congrés, fet que ha comportat una convocatòria d'eleccions.

Considera que el govern municipal esperava aquests 140 milions d'euros per salvar els mobles, ja que volia amagar la retallada de 118 milions d'euros, que ja ha deixat de ser oficiosa i és oficial perquè s'ha publicat a la Gasetta Municipal; ara, però, s'ha entrat en pròrroga pressupostària. I afegeix que consta per escrit, per exemple en alguns expedients de compra de furgonetes per a la Guàrdia Urbana, que hi ha la instrucció de retallar entre un 5% i un 10% el pressupost de l'exercici, i que l'impacte de la retallada en els Capítols II i IV ha de ser 7,90%.

Retreu al govern, per tant, que hagi supeditat el pressupost municipal a l'aprovació dels pressupostos generals de l'Estat, que els haurien ajudat a amagar una gestió deficient i les retallades que faran.

Altrament, diu que el seu grup es nega a sotmetre Barcelona a aquesta dependència de l'Estat, i que no està disposat a admetre-ho, motiu pel qual presenten aquesta proposició.

Posa en valor que Barcelona sempre ha tingut fortalesa per ella mateixa, i mai no s'havien vinculat els pressupostos municipals als d'altres administracions, amb unes situacions polítiques força complexes. En conseqüència, requereixen al govern de la ciutat que porti al Plenari els pressupostos municipals a debat i a aprovació, si escau, de manera urgent.

La Sra. Mejías posa de manifest que per governar una ciutat tan complexa com Barcelona se n'ha de saber, però també s'ha de voler. En aquest sentit, i atesa la gestió econòmica de l'actual govern municipal, diu que fa la impressió que no en sap ni tampoc no vol.

Recorda que Barcelona en Comú va assumir l'alcaldia de la ciutat amb el govern més minoritari de la història, cosa que els obligava a fer un gran esforç de consens i de negociació, però s'ha palesat, any rere any, que no han estat capaços de fer-lo, i passaran a la història com el govern que no va aprovar ni un sol pressupost per consens.

Remarca que l'actual govern va heretar una hisenda sanejada, però això no obstant, no ha estat capaç d'aprovar ni un sol pressupost, i la seva gestió econòmica els ha portat aquest darrer any del mandat fer retallades, ja que els anys anteriors s'havia limitat a fer modificacions pressupostàries que no es corresponien amb les necessitats reals. Afegeix que també han superat el límit de despesa, i han fet dependre els pressupostos municipals dels pressupostos generals de l'Estat, cosa que els ha retret fa uns instants la Sra. Recasens, i dels plans econòmics i financers de la Generalitat, on assegura que tampoc no es governa ni hi ha pressupostos.

Afirma que el govern ha sotmès l'autonomia financera que correspon a aquest ajuntament en matèria d'ingressos a la dependència dels governs de l'Estat i de la Generalitat; i ara, que saben que no hi haurà pressupostos de l'Estat, es pregunta d'on pensen treure els 140 milions d'euros que havien pactat i negociat.

En aquest sentit, fa referència a què la Sr. Recasens ha parlat d'una retallada del 7% i que el seu grup havia calculat d'un 4%. Diu, però, que atès que no coneixen les xifres no tenen manera de saber quina serà la retallada que s'aplicarà als serveis més bàsics.

Reclama al govern que acabi amb l'opacitat dels comptes, que porti els pressupostos a debat, i que reconegui que ha fet una mala gestió econòmica i que la ciutat passa per un període de debilitat financera absolutament no merescuda atesa la seva solvència històrica.

La Sra. Sendra observa que aquest assumpte ja es va tractar en la comissió d'Economia i, per tant, és reiteratiu.

Feta aquesta observació, remarca la importància que Barcelona disposi de pressupostos propis i aviat, tot i que a dia d'avui només tenen un esborrany de pressupost (un power

point) en què apareixen grans xifres, i que espera que arribin els pressupostos de l'Estat –que ara ja saben que no vindran–.

Considera urgent, per tant, que el govern es posi les piles i que expliqui com pensa abordar el pressupost del 2019.

Tanmateix, diu que tem que no hi siguin a temps, ja que tan sols falten dues sessions plenàries abans de l'inici de la campanya electoral; i observa que si s'espera a aprovar un pressupost després de les eleccions significarà que aquesta ciutat no en disposarà, com a mínim, fins al setembre, cosa que deixarà Barcelona en una situació de gran inseguretat.

Insisteix en la urgència de convocar els grups, que els informin de les propostes de pressupost, i que s'enceti el debat i el diàleg per valorar de quina manera s'aborda el present exercici.

La Sra. Ballarín fa notar que aquesta no és una proposta nova ni original, sinó que ja ha estat presentada i aprovada en comissió i en el ple. Tanmateix, atès que el govern municipal no ha donat compliment a les propostes aprovades, i que continuen sense tenir un projecte de pressupostos, afirma que no tenen cap inconvenient a tornar a debatre aquest assumpte i donar ple suport a la proposició.

Això no obstant, recorda al grup proponent el refrany "consejos vendo y para mí no tengo", ja que el PdeCat, juntament amb ERC, és al govern de la Generalitat –puntualitza que no gosa dir, però, que governin–, i en aquella administració tampoc no ha aparegut cap projecte de pressupostos, ni mecanismes legals per aprovar-los, ni un document formal per debatre i pactar.

Diu que el balanç d'aquest mandat és molt trist pel que fa als pressupostos, i ha demostrat una incapacitat absoluta; recorda que no s'ha aprovat ni un sol pressupost amb normalitat durant el mandat, dos han tirat endavant per qüestió de confiança, i els altres dos han estat prorrogats. Igualment, posa de manifest la nul·la capacitat de diàleg amb els grups de l'oposició que ha demostrat el govern; i demana que no els diguin allò que l'aritmètica és un problema, i recorda que a Badalona s'han superat tots els obstacles i aquell ajuntament ha fet la feina.

Acusa el govern de no fer cap mena de planificació en l'elaboració, l'aprovació i l'execució dels pressupostos, i hi han inclòs ingressos que mai no arribaran a les arques municipals, com és el cas de les plusvàlues que van preveure per al 2018; igualment, constata que han calculat per sota del seu cost les despeses municipals, fet que es traduirà amb retallades al Pla de barris o d'inversions bàsiques en els àmbits d'educació o gent gran.

Afegeix que no els han donat cap mena d'explicació sobre les retallades que comportarà la pròrroga pressupostària.

Conclou, doncs, que el balanç és lamentable, que suposa la retallada de l'autonomia financera d'aquest ajuntament, i que deixarà com a darrera imatge un power point amb dibuixets d'allò que s'intuïa que podria arribar a ser el pressupost de la ciutat si l'Estat i la Generalitat haguessin aprovat els seus pressupostos.

Reconeix que els han demostrat que en quatre anys el govern no ha après a fer els pressupostos que necessita la ciutat, només que tenen un gran domini del power point.

El Sr. Mulleras fa una al·legoria al conte de La lletera, ja que finalment el càntir s'ha trencat. Constata, així, que el 13 de febrer passat va acabar per al Sr. Pisarello el seu conte particular, en aquest cas els pressupostos, que com ja s'ha dit a bastament no han passat de ser un power point, que els fan molt semblants als del PSOE, que no han estat altra cosa que demagògica, màrqueting i, també, engany.

Reconeix que és una gran irresponsabilitat presentar uns pressupostos ficticis, com el que va fer el govern el 25 d'octubre passat, inventant-se uns ingressos de 140 milions d'euros que havien de provenir de l'Estat i de la Generalitat, jugant amb les expectatives de la ciutadania en polítiques socials, d'habitatge, educació o seguretat.

Així doncs, diu que, esperant aquesta carambola a tres bandes, han estat esgotant el temps fins al final. Entén, però, que el govern era conscient, com ho era tothom, que era impossible aquesta carambola, ja que la Generalitat, monitoritzada des de Waterloo, no és possible que aprovi uns pressupostos perquè ni tan sols li interessa, perquè no li importa el benestar dels catalans. Per tant, diu que no deixa de ser una paradoxa que el PdeCat presenti aquesta proposició, ja que no poden donar massa lliçons en matèria de pressupostos.

Concreta que el llegat pressupostari, a tres mesos de finalitzar el mandat, és una pròrroga pressupostària per al 2019 amb què perden 118 milions d'euros respecte al pressupost del 2018; unes retallades mínimes confirmades de 35 milions d'euros el 2018. Recorda, en aquest sentit, que el gener el seu grup va demanar una modificació de crèdit per no perdre 87 milions d'euros d'inversions arran de la pròrroga pressupostària, i els ho van votar en contra, de manera que ja són al febrer i continuen sense pressupostos ni inversions per al 2019.

La Sra. Reguant reconeix que encetar un any amb els pressupostos prorrogats no és la situació òptima; i fa notar que aquest debat que els ocupa el mantenen de manera sistemàtica i reiterativa en la comissió d'Economia.

Considera positiu, però, abordar el debat sobre quins pressupostos volen per a Barcelona i que responguin a les necessitats de la ciutadania. Observa que en la proposició es parla d'un pressupost expansiu i de progrés per al 2019, i puntualitza que perquè respongui a aquestes condicions, més enllà d'augmentar la inversió social o de prioritzar-la, ha de posar sobre la taula canvis de model estructurals i que mai no han vist en els pressupostos. Indica que uns pressupostos d'aquesta mena han d'incorporar les municipalitzacions de molts dels serveis públics que ara mateix estan externalitzats, com el cas de les educadores de carrer, que fa mesos que reivindiquen la seva remunicipalització; igualment, han de ser uns pressupostos que abordin clarament la necessària no dependència del turisme com a monocultiu econòmic; uns pressupostos, per tant, que no cedeixin la iniciativa del model turístic de la ciutat a la inversió privada. Afegeix que cal abordar quina és la implicació de l'ajuntament de Barcelona amb el Mobile World Congress, per exemple, i replantejar-se la inversió que suposa, també per a l'entorn; i, per tant, considerar prioritzar congressos que tinguin en compte també l'impacte que provoquen en la ciutat; i parlar, igualment, de la contractació precària que impliquen.

Confirma que, tal com van fer en la comissió d'economia, el seu grup farà una abstenció en la votació de la proposició, en considerar que posa damunt la taula un assumpte que cal tractar, cosa que ja s'ha fet, i que poden anar reiterant els arguments, però que si el govern no vol no hi tenen res a fer. Afegeix que també podrien parlar de la resta de pressupostos de les administracions públiques que no estan damunt la taula.

El Sr. Ardanuy observa que aquest ple és polític, i que el debat pressupostari és dels que fonamenten l'acció política del consistori; per tant, afirma que sempre estarà d'acord amb portar-lo a aquesta cambra.

Avança, doncs, que votarà a favor de la proposició, tenint en compte les dificultats i la proximitat del final del mandat, però no per això s'ha de deixar d'intentar trobar els espais per arribar a acords polítics fins l'últim dia.

Afirma que, basant-se en la lògica de la política, dóna suport a la proposició.

El Sr. Puigcorbé anuncia que s'abstindrà.

El Sr. Pisarello considera que és inútil la gesticulació de la Sra. Recasens, i li recorda que el govern defensava una triple aprovació de pressupostos, i no per crear una relació de dependència envers l'Estat.

Precisa que tots els pressupostos, també els del mandat anterior, depenien de l'Estat, ja que un 40% dels ingressos en provenen. Assegura que el seu grup defensa un altre model, però la realitat és aquesta.

Considera que allò que hauria d'explicar el PdeCat és per què va votar en contra dels pressupostos de l'Estat; i fa notar a la Sra. Recasens, que acusa el govern municipal de practicar retallades, que els 2.200 milions d'euros que figuren en el power point de la Generalitat també són retallades, ja que finalment no els podrà ingressar.

Assegura que hauria volgut que els power point que el govern Sánchez va pactar amb Unidos Podemos també s'hagués convertit en un pressupost real, però malauradament no ha estat possible, i han considerat que era una irresponsabilitat per part del PdeCat i d'ERC el seu posicionament en contra, sobretot sense que la Generalitat tingui cap proposta realment redistributiva i progressiva damunt la taula, i denuncia que això és un perjudici per a gent de la ciutat que està en situació vulnerable, per a moltes empreses, o per a l'àmbit científic i tecnològic.

Comenta a la Sra. Reguant que no sap si els pressupostos que la CUP va aprovar al govern de Junts pel Sí eren trencadors o no, per assegurar que la filosofia pressupostària del govern municipal ha estat sempre expansiva i ha convertit Barcelona en la ciutat amb més inversió social de tot l'Estat i, fins i tot, el 2018 es tancarà amb més de cent deu milions d'euros en comparació amb el 2015.

Conclou, per tant, que la realitat són uns pressupostos sanejats, una tendència pressupostària clarament redistributiva en un context on ni l'Estat ha col·laborat, ni la Generalitat ha governat.

Avança que faran tot el que sigui possible perquè el nou govern de l'Estat que surti de les properes eleccions aprovi uns pressupostos amb ingressos superiors als que es preveien, i que efectivament arribin als ajuntaments, començant per aquest; i mentrestant, faran el que s'ha fet en altres ocasions, com en el 2015, que és impulsar modificacions pressupostàries que permetin cobrir les necessitats. Assegura, però, que no deixaran d'apostar perquè l'Estat i la Generalitat aprovin uns pressupostos que els permetin obtenir uns ingressos dels quals, malauradament, els ajuntaments no tenen autonomia fiscal.

La Sra. Recasens pregunta al Sr. Pisarello si troba inútils 2.900 milions d'euros; i destaca el fet rellevant que aquest govern va intentar una carambola a tres bandes que ara és impossible, i insisteix que es van supeditar els pressupostos municipals als de l'Estat.

Respon que la seva formació no ha votat els pressupostos de l'Estat perquè, en paraules de la diputada Irene Montero, el PSOE ha tornat a dur retallades i austeritat de forma secreta i per la porta del darrere.

Recorda que el gener del 2017 aquest ajuntament va aprovar els pressupostos, i els de l'Estat no es van aprovar fins al juny; per tant, pregunta al Sr. Pisarello per què no han fet ara el que van fer llavors; per què ara els supedita i abans no. I considera que és així perquè aquest govern retalla 118 milions d'euros, però n'esperava 140 de l'Estat, cosa que li permetia amagar les retallades, que ara ja són oficials. I afegeix que en els informes consta que les retallades en despesa corrent, és a dir, necessitats bàsiques, són del 7,9%.

Observa a la Sra. Ballarín que els Comuns trenquen la negociació dels pressupostos amb el govern del PSOE, i la diferència rau en què aquí no es poden permetre ni el luxe de trencar les negociacions ja que tan sols disposen d'un trist power point.

Conclou que, tot plegat, és un trist balanç, amb una retallada de 118 milions, aïllament absolut; amb l'alcaldeessa defensant els pressupostos dels socialistes quan la diputada Montero afirma que es fan retallades per la porta de darrere.

Acusa el govern d'haver-se carregat l'autonomia financera de Barcelona, la solvència de la ciutat, que era un dels béns a preservar per evitar retallades; els retreu també les mostres constants de populisme, la paràlisi i haver condicionat els pressupostos municipals als de l'Estat.

La Sra. Mejías agraeix al Sr. Pisarello que quan parla del futur nou govern d'Espanya els miri, i diu que confia que sigui Ciudadanos el responsable d'elaborar un pressupost que permeti que Barcelona sigui la ciutat que més inverteix en política social, ja que fins ara no han vist aquest resultat. Altrament, diu que és la ciutat que té un major nombre de persones dormint al carrer, MENA, més assentaments irregulars i persones en situació de vulnerabilitat esperant un habitatge.

Assegura que si el seu partit té responsabilitats de govern s'ocuparà que Barcelona tingui els pressupostos que mereix per atendre les necessitats socials, les infraestructures i, sobretot, per atendre el futur més que no pas la càrrega ideològica que aquest govern ha aportat als pressupostos.

La Sra. Sendra entén que confrontar en aquest moment la capacitat de l'Ajuntament per tirar endavant polítiques i la supeditació a l'aprovació dels pressupostos de l'Estat és enganyar-se. Considera que la capacitat de fer bon govern és fer el màxim amb el que es té; i creu que és això el que demanen els grups municipals: saber de què disposen i quines prioritats posen damunt la taula; i els emplaça a fer el debat i ràpid, atès que altrament perdran un any, ja que la pròrroga perjudica la ciutat.

Reconeix que hi ha escenaris molt millors, que els poden arribar diners d'Europa i d'Espanya, però la situació és la que hi ha; per tant, creu que s'han d'asseure amb la Generalitat i avançar en els pressupostos.

Afegeix que a l'Estat hi ha moltes coses en joc, i no es poden posar en el mateix sac conceptes com els diners i la llibertat; i remarca que dia d'avui hi ha gent a la presó que lluitava per una major sobirania econòmica i més competències per al país que li atorgarien major capacitat de finançament.

Considera, doncs, que no s'han d'amagar darrere de falsos discursos, ja que la demanda de competències i sobirania està plenament arrelada, però també prendre decisions amb responsabilitat de govern, per tant, reitera que cal planificar en base al que tenen.

La Sra. Ballarín compara el que ha fet aquest ajuntament i el govern de la Generalitat amb allò que va fer el govern de Pedro Sánchez, que va tenir la valentia d'elaborar i portar al Congrés un magnífic projecte de pressupostos, que si no haguessin estat tombats per la pinça que van fer els independentistes i la dreta espanyola haurien possibilitat que Catalunya tingués 2.262 milions d'euros més d'inversió, o que l'ATM disposés de 150 milions, o 34 milions d'euros el Consorci de la Zona Franca.

S'aprova aquesta Proposició / Declaració de Grup amb quinze abstencions –emeses pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal, les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas, i també pel Sr. Puigcorbé–, i vint-i-sis vots a favor de la resta de membres del Consistori.

El Sr. Puigcorbé s'absenta de la sessió.

Del Grup Municipal Cs:

3. (M1519/11062) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Que el govern de la ciutat impulsi la implantació d'una estratègia de vehicle compartit, amb l'objectiu prioritari de millorar la mobilitat a la ciutat de Barcelona. Que per a l'elaboració de l'estratègia de vehicle compartit: - Es creï una taula de participació a les diverses empreses del sector per tal de conèixer les iniciatives existents, les solucions tecnològiques disponibles i l'oferta potencial de serveis. - S'analitzin totes les tipologies de vehicles disponibles (cotxes, motos, bicicletes i patinets) i les experiències d'implantació a altres ciutats per a determinar el potencial de cada vehicle. - Es planifiquin les necessitats d'estacionament compartit per a les diferents tipologies de vehicles, tant a superfície com en coordinació amb empreses de gestió d'aparcaments soterranis. - S'analitzin les necessitats d'electrificació dels estacionaments de cotxes, motos i bicicletes, preferentment amb energies renovables. Planificar les necessitats d'infraestructures necessàries, tant a nivell global de ciutat, com a

nivell concret per barris i tipologia de vehicles. - S'analitzin les externalitats negatives en relació a l'ús de bateries elèctriques, elaborant estratègies de ciutat en relació al reciclatge d'aquestes. Tot això, d'acord amb les tecnologies existents i en coordinació amb les empreses prestadores de serveis. -S'elabori un programa econòmic on es tingui en compte globalment tots els aspectes tant a nivell d'inversions públiques, com a privades, buscant el mínim impacte per al contribuents i una adequada repercussió de costos.

El Sr. Alonso indica que porten una proposta per impulsar l'ús del vehicle compartit (sharing) a Barcelona, en considerar que és una alternativa real per a la millora de la mobilitat; així, implica que no s'ha de comprar un vehicle que en la major part de casos s'infrutilitza, i només es paga pel temps d'utilització del vehicle compartit. Subratlla que aquesta modalitat redueix el nombre de vehicles que circulen per la ciutat, implica que no calen tantes places d'aparcament en benefici de l'espai públic lliure. Igualment, suposa una estratègia per a la renovació del parc de vehicles, i que permet impulsar els vehicles elèctrics i menys contaminants.

Conclou, en definitiva, que el sharing es tradueix en menys vehicles circulant, menys contaminació, més espai públic i menys costos per a les famílies. Per tant, consideren que cal promoure dues estratègies complementàries; d'una banda, un transport públic de qualitat i, d'altra banda, vehicles compartits que contribueixin a millorar la mobilitat individual.

Tanmateix, manifesta que no estan satisfets amb la feina que ha fet el govern municipal en aquesta línia; així, en gairebé quatre anys de mandat no ha estat capaç de desenvolupar l'estratègia del vehicle compartit, mentre que en la recta final de la legislatura planteja una regulació parcial, incompleta, amb presses i promeses de darrera hora, com la celebració d'una votació que els permeti tenir les mans lliures per fer el que els convingui mitjançant decrets d'Alcaldia.

Afirma que tothom està d'acord amb què cal fer una regulació, i ningú vol descontrol a l'espai públic i que es perjudiqui la seguretat de les persones. Això no obstant, alerta que aquesta regulació s'ha de fer bé, motiu pel qual justifica la presentació d'aquesta proposició; una iniciativa que planteja que cal una bona estratègia per al vehicle compartit a la ciutat.

Precisa que demanen, en primer lloc, la creació d'una taula de participació amb el sector; i entén que en aquest sentit ja han tingut un cert èxit, atès que el govern ho ha acceptat, ja que d'ençà que van registrar aquesta proposició fa una setmana han intentat d'arribar a acords amb el sector a corre-cuita.

Afegeix que també proposen fer una anàlisi rigorosa de les infraestructures, la necessitat de places d'estacionament dels vehicles compartits, instal·lacions i punts de recàrrega de vehicles elèctrics; igualment, plantegen l'ús d'energies renovables, i d'implantar una veritable economia circular. I diu que entenen que aquesta nova activitat econòmica que s'introdueix a la ciutat ha de ser totalment sostenible.

Finalment, apunta que també els sembla rellevant fer una anàlisi econòmica global de les inversions públiques i privades necessàries per al desenvolupament d'aquesta activitat, amb l'objectiu de garantir un equilibri econòmic que no vagi en detriment dels contribuents.

Fa referència a què avui acaben d'aprovar una taxa per l'ocupació de l'espai públic, que qualifica de política, tot i que no saben realment l'abast de d'aquesta activitat econòmica ni les inversions que requereix.

Diu que estan convençuts que Barcelona necessita noves estratègies que ajudin a millorar la qualitat de vida de la ciutadania, que millorin la mobilitat, i que el vehicle compartit ha de tenir-hi un paper molt rellevant. I alerta que ja no poden perdre més temps i que ho han de fer bé.

La Sra. Vila diu que, amb tota probabilitat, la setmana vinent tindran ocasió d'assistir a una nova alcaldada municipal; i una vegada més constataran la situació de feblesa amb què es troba el govern municipal, que necessita instruments que no requereixin ni diàleg, ni passar per aquest Plenari, a l'hora de definir models consensuats de funcionament a la ciutat.

Afirma que veuran una alcaldada perquè l'alcaldeessa signarà un decret per regular el fenomen del sharing, i ho farà per la porta del darrere, sense debat previ ni consens amb la resta de forces del consistori, que és una mala manera de fer política.

Diu que per al seu grup el sharing suposa una oportunitat per a l'eficiència, que està al servei de la ciutadania, que redueix l'emissió de contaminants, i valoren que aquesta modalitat de transport al servei de l'interès general, i planificat per una administració com aquest ajuntament, obre moltes oportunitats i pot situar la ciutat com a capdavantera i referent en l'ús del vehicle compartit. Tanmateix, lamenta com es fan les coses, a corre-cuita al final del mandat i mitjançant un decret, amb l'objectiu de poder dir que han fet alguna cosa al respecte; i remarca que en quatre anys, el govern no ha estat capaç de dialogar amb un sector que tenia ganes de treballar al servei de la ciutadania.

Avança, en conseqüència, que el seu grup votarà a favor d'aquesta iniciativa que demana diàleg amb les forces polítiques del consistori per definir el model; diu, en aquest sentit, que el seu grup considera que s'hauria de redactar una ordenança de l'ús del vehicle compartit que marqués les regles del joc amb claredat, que donés seguretat jurídica als operadors i als usuaris, i també a aquest ajuntament; que servís per aprofitar tot el coneixement que genera al servei de l'Ajuntament a fi de poder planificar millor la mobilitat urbana; i establir condicions com ara la limitació de la velocitat, codi de bones pràctiques, o condicions laborals òptimes per als treballadors de les empreses de sharing.

Constata, però, que de tot això no n'han vist res, i a dia d'avui desconeixen el model d'aquest govern respecte al vehicle compartit; no en coneixen la regulació, perquè no ha volgut abordar aquest debat; i una vegada més, ho ha fet per la porta del darrere, a l'esquena de la majoria de forces polítiques del consistori i, per tant, també de la ciutadania.

El Sr. Coronas avança que el seu grup considera que el contingut d'aquesta proposició és al cent per cent adequat i, per tant, ja avança que hi votaran a favor.

Dit això, recorda que el juliol de l'any passat el seu grup va presentar una proposició en la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat semblant a la primera part de la que els ocupa; precisa que demanaven concretament al govern municipal que es fes un estudi d'impacte del vehicle compartit i de la procedència i la tipologia dels seus usuaris, és a dir, si realment

provenen del vehicle privat o, altrament, del transport públic. Puntualitza que convé conèixer aquests termes per poder afirmar realment que el sharing genera disminució de l'ús del vehicle privat. Tanmateix, no disposen d'aquest estudi, i dubta que el puguin tenir abans que acabi el mandat, ja que el govern està més entretingut a generar titulars i propostes fum, que no pas perquè el nou govern del proper mandat disposi de dades reals.

Reitera, doncs, que amb la proposició que va presentar el seu grup pretenien saber la procedència dels usuaris del sharing a fi de valorar si realment s'ha de fomentar aquesta modalitat o, mitjançant la regulació, han d'acotar el fenomen, ja que si la procedència majoritària és del transport públic potser no interessa ja que va en detriment del transport públic col·lectiu.

Això no obstant, diu que entenen perfectament que el fenomen del sharing s'ha de potenciar i conduir des de l'administració, s'ha de regular i, fins i tot, es poden fer concursos públics perquè, mitjançant empreses privades, el sharing doni servei en determinats trajectes de transport públic que no són rendibles.

Pel que fa a la qüestió de l'aparcament, que també es planteja en aquesta proposició, opina que s'ha d'adaptar a les possibilitats i la capacitat de càrrega de l'espai públic i no a l'inrevés; és a dir, cal valorar de quin espai es disposa per endreçar l'aparcament dels vehicles d'ús compartit.

Quant a les externalitats negatives de l'ús de les bateries, entén que és una qüestió que ultrapassa el debat del sharing, ja que és un repte que afecta la mobilitat elèctrica en general, i consideren convenient realitzar estudis al respecte.

Finalment, diu que no acaben d'entendre el programa econòmic d'inversions públiques en matèria de sharing que proposa el grup de Ciutadans, atès que més enllà del Bicing i el "malaurat" Avantcar, tot sembla apuntar que l'aposta més forta serà privada.

El Sr. Mòdol observa que avui han votat a favor de les ordenances fiscals que estableixen una nova taxa d'ocupació del domini públic per bicicletes i motocicletes d'ús compartit, i confirma que ho han fet per responsabilitat i perquè consideren que té ple sentit regular l'ocupació de l'espai públic. Afegeix, però, que també ho han fet amb una certa recança, ja que si bé consideren que cal fomentar el sharing, creuen que cal fer-ho d'una manera completa, i valoren que la proposició de ciutadans s'inscriu en aquesta línia.

Alerta, doncs, que no poden deixar passar més temps per acarar la qüestió de la mobilitat per diversos motius, entre els quals el fet que ha de ser sostenible, ja que cada vegada que es posa un vehicle de sharing al carrer molts vehicles privats deixen de circular. Igualment, perquè consideren que es tracta d'un sector a l'alça i cal fer-ne un acompanyament i parlar-hi. En aquest sentit, confirma que el seu grup també va apuntar la necessitat d'establir una taula de diàleg amb el sector, atès que ja temien que aquest assumpte s'acabaria resolent de manera precipitada i sense l'acord necessari.

Confirma que el sector del sharing ha fet la seva feina, ha constituït una plataforma i treballa a fons la qüestió, i allò que ara haurien d'aconseguir és que aquest ajuntament estigüés a

l'altura; en conseqüència, valoren que és molt adient la iniciativa que presenta Ciutadans, i a la qual anuncia que donen suport.

El Sr. Villagrasa justifica que el seu grup votarà a favor de la proposició no perquè considerin que el govern municipal no hagi sabut desenvolupar una iniciativa semblant, sinó perquè si en quatre anys no ha fet el que pertocava al respecte, encara menys ho farà en tres mesos.

Indica, en segon lloc, que un segon aspecte és la mala gestió de la mobilitat durant aquest mandat, tot i que en la recta finals al govern li entrin les presses per regular l'ús del vehicle compartit. Remarca, però, que la realitat és el fracàs de les seves polítiques de mobilitat en què constata que ha mancat planificació, per exemple, de les necessitats d'estacionament de vehicles, tant en superfície com en subterrani; que en comptes de potenciar en positiu els vehicles no contaminants han declarat la guerra oberta al dièsel, sense considerar que hi ha persones amb un potencial econòmic reduït que no poden fer front a un canvi de vehicle. Afegeix que també han desfigurat completament la xarxa ortogonal de bus; i s'han dedicat a pintar indiscriminadament carrils bici per donar una imatge sosteniblement progre, però la realitat és que ara hi ha més ciclistes incívics que fa uns anys.

Entén que, altrament, el futur de la mobilitat de la ciutat passa per l'ús de vehicles sostenibles i una bona xarxa de transport públic, i constata que això requereix una estratègia a mitjà termini, ben planificada i que no castigui les classes mitjanes ni a les més desfavorides.

Tornant a l'origen de la proposició, manifesta que cal una planificació del servei de sharing ben estudiada, que es parli amb els grups municipals i amb els agents del sector per avaluar el futur d'aquesta modalitat de transport, i que forma part de la futura mobilitat de la ciutat. Altrament, retreu al govern que en tres mesos pretengui fer-ho, a cop de decret i sense consens.

El Sr. Casas diu que Barcelona pateix les conseqüències d'un model de mobilitat centrada, encara, en el transport privat que té com a derivades principals la contaminació atmosfèrica i la sobresaturació de l'espai públic per part dels vehicles privats. Assenyala que, en aquest context, les empreses privades de lloguer de vehicles s'aprofiten de les infraestructures existents, com ara dels estacionaments públics, per extraure beneficis econòmics.

Indica que a fi d'evitar aquest comportament empresarial, el seu grup proposa una model de gestió pública de parc de bicicletes, que ja existeix, i també de motocicletes; així com també una borsa pública de vehicles de quatre rodes en què es puguin compartir els desplaçaments, reduint, així, el nombre de vehicles circulants.

Observa que el grup de Ciutadans proposa un pla econòmic d'inversió publicoprivada en la via pública per a l'electrificació i reserva d'estacionament per a aquests vehicles d'ús compartit; i entenen que va dirigit, sobretot, al turisme i no pas a l'usuari resident a la ciutat.

Valoren aquesta proposició, doncs, com la voluntat d'implementar el sector empresarial del vehicle compartit en la gestió de la mobilitat de la ciutat, i no pas per millorar-la. En aquest sentit, es pregunta per quin motiu, si no, hauria d'invertir l'empresa privada en obra pública.

Pel que fa a les bateries, observa que la majoria de les que utilitzen els patinets són d'un sol ús i no reciclables.

Anuncia, per tot el que acaba d'exposar, que emetran un vot contrari a la proposició.

El Sr. Ardanuy diu que més enllà d'entrar en discussions de caire tècnic, entén que és imprescindible redactar una ordenança per regular el sector del sharing, i no pas fer-ho via decret. Considera, en aquest sentit, que encara tenen temps en els tres mesos que resten de mandat per consensuar alguns documents bàsics previs a la redacció de l'ordenança, així com línies de treball i documents pactats sobre l'estratègia del vehicle compartit a la ciutat, atès que disposen de material suficient per fer-ho; així com també la constitució de taules de treball entre el sector i els grups municipals.

Reitera que encara hi són a temps de fer tot això i, per tant, avança que votarà favorablement la proposició, entenent que poden aprofitar molta de la feina que s'ha fet aquests tres anys.

La Sra. Vidal diu que no acaba d'entendre l'objectiu d'aquesta proposició, més encara quan avui mateix han aprovat la taxa que possibilita l'ocupació de l'espai públic als vehicles de sharing, i a la qual el grup de Ciutadans ha votat en contra.

Remarca que porten des de la tardor del 2017 parlant de l'assumpte en fòrums com el Pacte per la Mobilitat, amb els grups i en reunions, a les quals recorda que ha assistit Ciutadans, i també s'han reunit amb ella mateixa. Valora que es tracta, doncs, d'una iniciativa carregada de cinisme, i replica que no poden acusar el govern municipal de no haver fet res respecte a aquesta qüestió.

Concreta, doncs, que han fet tres trobades en el si del Pacte per la Mobilitat, han establert quatre grups tècnics específics, in comptables trobades amb les empreses de forma individualitzada, que han estat ateses pels tècnics i pels polítics d'aquest ajuntament.

Puntualitza que en les qüestions de la bicicleta i de la moto d'ús compartit, i que ja hi ha empreses que fa temps que operen, van decidir abordar amb tota prioritat la regulació, mentre que pel que fa al cotxe, confirma que hi treballen en paral·lel.

Constata, per tant, que ja estan treballant de fa temps en tot el que proposa el grup de Ciutadans amb aquesta iniciativa, i posa en valor que els grups han aportat propostes molt interessants.

Expressa la voluntat de continuar treballant en aquesta línia, i assenyala que és ben real l'aposta de la ciutat pel sharing, i que en la votació de la taxa era el moment de demostrar-ho i, altrament, el grup de Ciutadans hi ha votat en contra.

El Sr. Alonso replica que no han votat en contra del sharing, sinó en contra que el govern tingui les mans lliures per fer el que vulgui mitjançant un decret d'Alcaldia, sense consensuar amb ningú.

Quant a què el govern n'ha parlat molt amb el sector, com afirma la Sra. Vidal, li recorda que ahir mateix el sector demanava la retirada de l'ordenança fiscal que fixa la taxa.

Diu que pren la paraula de la regidora, i li demana que, si tan convençuda està que la regulació que faran té un consens ampli, que la portin a votació en comissió o al Ple i que s'abstinguin de fer un decret. Tanmateix, considera que la volen fer per Decret d'Alcaldia perquè ningú no pugui opinar sobre la regulació.

La Sra. Vila reitera que una vegada més han constatat mala planificació per part del govern, manca de consens i de lideratge en una aposta amb sectors emergents, que els permetria diversificar l'economia de la ciutat. I li retreu que hagi perdut l'oportunitat de fer una normativa que marqui les regles del joc i, sobretot, que estableixi què es pot fer i què no a la via pública; per tant, que confereixi autoritat a la guàrdia urbana per fer complir-la als incívics i indisiplinats a la via pública, i que generen molt de malestar i queixes entre la ciutadania.

El Sr. Mòdol no nega que el govern hagi fet part de la feina, i diu que allò que voldrien és que fes una mica d'autocrítica i valorar si no valia la pena haver posat les bases del sharing d'una manera completa. Es pregunta si, en això, també ha de passar com en la resta de qüestions de mobilitat i esperar sempre que la tecnologia vagi per endavant.

Considera, per tant, que hauria pagat la pena de fer una mica de reflexió i que avui, en comptes d'aprovar una taxa parcial ho haguessin fet en la seva globalitat. En aquest sentit, reconeix que cal aplicar taxes a l'ocupació de l'espai públic, però també cal ser conscients que cal posar ordre en aquest espai.

Recapitula que allò que voldrien és més autocrítica per part del govern, més diàleg amb el sector, no donar solucions parcials a problemes globals, i que la reflexió sobre l'espai públic no quedi sempre en segon terme.

El Sr. Villagrasa observa que el sharing s'hauria d'incloure en el PMU, és a dir, hauria de formar part de les polítiques de mobilitat i no pas dependre d'un decret. Adverteix que el fet que es faci així suposa manca de diàleg i de consens; per tant, d'una mala planificació, i no només del sharing sinó de la mobilitat de la ciutat.

El Sr. Casas diu que el seu grup aposta per una mobilitat en transport públic, i en aquest cas fa notar que sharing suposa la competència del Bicing i de qualsevol servei públic de mobilitat que es pugui establir.

La Sra. Vidal indica que, com ja han explicat a bastament, el govern no decideix com s'aproven els diferents instruments legislatius d'aquest ajuntament; així, un instrument és la taxa, que ha de ser aprovada pel Plenari, i altres que van per la via del reglament. Malgrat això, afirma que han discutit tots els aspectes, independentment de la manera com s'aproven, en el Pacte per la Mobilitat, amb el sector i amb els grups; igualment confirma que han fet els estudis pertinents, que estan penjats al web. I precisa al Sr. Villagrasa que el sharing forma part del PMU.

Remarca, per tant, que cal posar ordre a l'espai públic, i que el paper de l'administració és marcar les regles del joc.

El Sr. Alonso afirma que la política del sharing ha de ser una estratègia de ciutat i que s'haurà de desenvolupar en el proper mandat. I torna a dir que considera que allò raonable és que no

es faci el decret d'Alcaldia i, altrament, que es redacti una ordenança o una regulació que puguin votar i que realment sigui un projecte de ciutat.

S'aprova aquesta Proposició / Declaració de Grup amb onze abstencions –emeses pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal–, tres vots en contra –emesos per les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas–, i vint-i-sis vots a favor de la resta de membres del Consistori.

El Sr. Puigcorbé s'incorpora novament a la sessió.

El Sr. Ardanuy s'absenta de la sessió.

Del Grup Municipal d'ERC:

4. (M1519/11068) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Que el govern municipal desenvolupi el Pla d'Activitats de la Rambla que contempla el document d'estratègies d'aquesta i que permetrà regular els usos i obertures d'establiments de la Rambla.

El Sr. Coronas justifica la presentació d'aquesta proposició per demanar al govern municipal que desenvolupi un pla d'activitats de la Rambla, tal com contempla el document d'estratègies de la Rambla, que hauria de permetre regular els usos i obertura d'establiments en aquesta via.

Seguidament, fa un breu repàs cronològic dels fets que motiven aquesta iniciativa; recorda que del 14 d'octubre de 2017 fins a la mateixa data de 2017 es va fer una suspensió de llicències d'activitats de concurrència pública en tot Ciutat Vella, però no l'àmbit de la Rambla, perquè s'havia fet una suspensió anteriorment feia menys de tres anys; es va elaborar un pla d'usos de Ciutat Vella, excloent-ne la Rambla, ja que els criteris per definir-hi els usos havien de basar-se en la proposta d'estratègies que va sorgir de l'equip guanyador del concurs de les Rambles.

Confirma, però, que el govern municipal disposa del document d'estratègies des de fa nou mesos, un text que deixa clar que s'ha d'elaborar un pla d'activitats, que a hores d'ara encara no s'ha començat a treballar.

Precisa que aquesta darrera setmana, concretament al número 17 d'aquest passeig, ha obert un local d'striptease gràcies a què disposava d'una llicència anterior, des del 2009; per tant, ara difícilment s'hi pot fer res. Això no obstant, pregunten si es podria haver fet alguna cosa.

Observa que en el cens que s'adjunta al pla d'usos de Ciutat Vella, en l'apartat 2.2, que fa referència als establiments destinats a activitats musicals, existeix una llicència atorgada al local de la Rambla 17, amb un espai de gairebé set-cents metres quadrats; per tant, entén que el govern havia de saber que existia l'esmentada llicència el setembre de 2017. I afegeix que si van més enrere en el temps, al 2015, els propietaris del local ja hi van voler obrir una discoteca, i el govern municipals s'hi va oposar.

Per tant, entén que resulta evident que tenen constància que aquest local porta, com a mínim d'ençà del 2015, sense operar amb la llicència que ara els ha permès d'obrir el local d'striptease.

Precisa que l'article 50 de l'ordenança tipus d'intervenció municipal en espectacles públics i activitats recreatives, quan parla de l'extinció de llicències estableix que l'administració pot declarar-ne la caducitat, en qualsevol moment de la vigència de la llicència, en els casos en què l'activitat hagi estat durant més de dos anys sense funcionar; així doncs, en aquest cas es podria haver revocat la llicència del local de la Rambla 17. I pregunta directament a l'alcalde, i també a la regidora del Districte, si tenien coneixement d'aquest supòsit.

Conclou, doncs, que si el govern hagués fet la feina, aquesta llicència hauria estat revocada, i el local d'striptease no hauria obert. I atès que el govern és tan amant dels titulars, els dona el següent: "El local d'striptease de la Rambla està obert perquè al govern municipal li ha donat la gana".

En conseqüència, la realitat és que a la Rambla hi ha un local d'striptease, que de cap manera s'adiu amb el que defensa el seu grup, i també el mateix govern municipal, respecte a la cosificació de les dones, al tracte que reben i tot el que es generarà arran de l'existència d'aquesta activitat en un lloc tan sensible com la Rambla. I es mostra fermament convençut que s'hauria pogut aturar si l'Ajuntament revisés quines llicències no estan en funcionament; però, ara el govern al·lega que ja no s'hi pot fer res.

Per tant, reclama al govern que posi fil a l'agulla de debò i que elabori un pla d'activitats perquè no es tornin a obrir més locals d'aquesta mena en un lloc tan sensible com la Rambla, o a Ciutat Vella en general.

La Sra. Homs precisa que, actualment, la Rambla té un pla d'usos elaborat durant el mandat anterior, i que van aprovar amb la concurrència del grup del PSC, que considera aquesta via com un cinquè barri de Ciutat Vella. I justifica que ho van fer així perquè la Rambla és un passeig emblemàtic i, per tant, que requeria uns usos propis.

Observa que el Sr. Coronas ha focalitzat molt la proposició en l'obertura del local d'striptease, que al seu grup tampoc no li agrada, i assenjala que, segons la informació de què disposa, la llicència es va concedir el 2004 per a un establiment d'oci anomenat Peep Show, i els plans d'usos successius no han estat capaços de revocar-la.

Diu que aquest cas que els ocupa ha estat per deixadesa del govern, i assegura que no té intenció de discutir la proposició amb el regidor, tot i que reconeix que al govern la Rambla no li ha interessat gens.

Aprofita per recordar que durant el mandat passat es va elaborar el Pla Cor, que va comportar l'elaboració d'un pla d'usos i d'inspecció de la Rambla, es va intentar que les floristes venguessin només flors, es van treure els trilers del passeig, la delinqüència hi va disminuir d'un 25%, i van donar a la Rambla el tractament de cinquè barri del districte de Ciutat Vella. Afegeix que també van fer un pla especial, que la regidora Pin va deixar al calaix en arribar al Districte el primer any del mandat; i posteriorment es va fer el concurs internacional que va guanyar l'equip Km-Zero; i assenjala que Itziar González, una de les

persones que encapçala el projecte guanyador, deixa entreveure en un article seu que el govern municipal tampoc no demostra gaire predisposició, i que s'ha limitat a fer un encàrrec, del que en sorgeixen un seguit de propostes molt interessants per a la Rambla; es pregunta, però, si també romanen dins d'un calaix.

Afegeix que també els sorprèn que Amics de la Rambla, una entitat molt activa des de fa anys, desconegués aquesta proposició del grup d'ERC. En aquest sentit, fa avinent l'existència d'un acord tàcit entre els grups municipals en el sentit de no emprar la Rambla com arma llançívola en el terreny polític, sinó que havia de ser un espai de consens.

Acaba la seva intervenció posant de manifest que se sumen a la reivindicació que el govern ha de posar fil a l'agulla a la Rambla, i confia que la proximitat de les eleccions suposa una darrera embranzida.

El Sr. Blanco respon a la intervenció del Sr. Coronas que els usos a la Rambla estan molt regulats, i que disposa d'un pla d'usos propi. Puntualitza, però, que els plans d'usos no regulen la concessió de les noves llicències d'activitat, i entén que el grup proposant ha emprat la llicència com a excusa per plantejar aquest debat sobre una iniciativa d'elaborar un pla d'activitats a la Rambla que, altrament, el seu grup valora molt positivament, i ja avança que hi votaran a favor.

Posa de manifest l'existència d'un pla estratègic per a la Rambla molt ambiciós, i que no només comporta la remodelació urbanística, sinó que incorpora actuacions molt remarcables i estratègiques en els àmbits cultural, econòmic i social, i que són coherents amb la necessitat de dinamitzar aquest espai. Puntualitza que diu dinamitzar i no pas recuperar, ja que la Rambla realment mai no s'ha perdut per a la ciutat, i continua sent utilitzada i molt estimada per la ciutadania. Tanmateix, reconeix que en alguns moments, especialment en l'horari nocturn, es converteix en un espai inhòspit.

Diu que el seu grup té clar, però, que allò que necessita la Rambla d'una manera prioritària és un pla de xoc per impulsar el civisme, i per lluitar contra la delinqüència i l'activitat il·legal; i, especialment, en contra de la venda il·legal de begudes alcohòliques, l'activitat dels maners, el tràfic de drogues, la prostitució, i un pla contra la delinqüència en tot el districte de Ciutat Vella.

Remarca que el que acaba d'apuntar és el que demanen els comerciants i els veïns de la zona, ja que sense seguretat no és possible que hi hagi una activitat econòmica i social equilibrada en els barris. Així doncs, més enllà de les activitats que es posin en marxa, allò que cal és fer complir les normes; no estigmatitzar determinades activitats i no restringir-les innecessàriament, sempre que siguin activitats legals; i garantir el compliment dels horaris i les normes de convivència.

Confirma, tot i que la intervenció del Sr. Coronas implica un cert risc d'estigmatització de determinades activitats, que el seu grup votarà a favor de la proposició, però insisteix que la prioritat és garantir la seguretat i el compliment de les normes de civisme a la zona i no restringir activitats.

El Sr. Mòdol recorda que el pla d'usos de la Rambla es va aprovar el desembre de 2014 amb l'objectiu de fomentar la implantació de comerços i indústries culturals, i també de restringir i limitar les activitats hoteleres i de restauració, comerç alimentari, habitatge d'ús turístic i d'oci nocturn, de les quals ja hi havia una gran saturació en aquell moment.

Posa de manifest que la utilització de la llicència existent al local de la Rambla 17 difícilment es podia evitar, i fa notar que la proposició que presenta el grup d'ERC tracta diversos aspectes i obre més d'un debat.

Precisa que el seu grup ha estat crític amb el document d'estratègies elaborat per l'equip tècnic guanyador del concurs, i diu que no adrecen la crítica a l'equip redactor, sinó a la gestió que ha fet el govern municipal, que no serveix per a res. Justifica aquesta afirmació perquè les conclusions de la feina feta es tradueixen en un pla especial que ja havia estat elaborat amb anterioritat i, en conseqüència, han perdut temps i diners, amb la qual cosa es retarda allò que era urgent, i que és la renovació de la Rambla.

Confirma, doncs, que no entraran en el debat de si aquest document d'estratègies és bo o dolent, sinó que estan convençuts que és un mal encàrrec i una mala política, ja que una vegada més ha servit per endarrerir decisions i inversions.

Considera que el problema del local del número 17 de la Rambla és singular i puntual, i anecdòtic pel que fa al futur del passeig; de fet, ho qualifica de problema administratiu, i una realitat que no els agrada. Això no obstant, entén que haurien de mirar més enllà i tirar endavant la transformació de la Rambla, tenint en compte la seva singularitat, comptant amb tothom, i no reinventant ni la política ni l'urbanisme.

Insisteix que allò que cal a la Rambla és intervenir, i que es tinguin en compte, d'una banda, les associacions i, d'altra banda, aspectes de model, que el seu grup valora que són essencials. Així, entenen que a la Rambla hi cal impuls cultural, i atès que es tracta d'un espai emblemàtic de la ciutat, cal dotar-lo d'una governança singular, cosa que tampoc no ha inventat l'equip Km-Zero, ni l'actual govern municipal; i remarca que la qüestió és per què no s'ha implementat, que a parer seu és per excés d'ideologia, per les ganes manifestes d'inventar-se la política i, sobretot, per la manca de compromís i la incapacitat de prendre decisions.

Reclama al govern que, d'una vegada, atengui la Rambla o, altrament, que ho deixin estar i que no ho acabin d'espatllar, perquè els queda molt poc temps.

El Sr. Villagrasa avança que el seu grup farà una abstenció. Justifica aquest posicionament argumentant que ja existeix un pla d'usos a la Rambla, i perquè, molt probablement, Ciutat Vella i la Rambla són els únics territoris de Barcelona que, legalment, es poden permetre un pla d'usos.

Precisa que el pla d'usos esmentat limitava, també, les activitats d'exhibició sexual i similars. Així doncs, reitera que fan una abstenció perquè no volen deixar, en els dos mesos que resten de mandat, el futur comercial i econòmic de la Rambla en mans de l'actual govern.

Assegura que poden compartir la filosofia del document d'estratègies a seguir a la Rambla, però diu que els genera molts dubtes el model comercial que s'hi proposa; així, aborda la

desaparició dels antics paradistes d'animals, no s'hi deixa clar el futur de les parades de flors i dels quioscos, quin tractament es dóna als pintors, o la pèrdua del tradicional paviment de lloses en forma d'ones marines; i remarca que, en tot plegat, l'opinió pública és inexistent.

Quant al cas concret del local d'striptease, coincideix amb el grup proponent que és una activitat que no comparteixen per a la Rambla, i els planteja un seguit de dubtes. Reconeix que la llicència està ben concedida i és legal, però el que ha passat és que hi hagut inactivitat per part del govern de la ciutat.

Admet que, com planteja el Sr. Coronas, la llicència podria haver caducat, i el pla d'usos, a més, no permet aquesta mena d'activitats a la Rambla.

Quant a la complicació que implica la retirada d'una llicència, fa notar que s'ha sotmès a votació del Plenari la retirada de llicències d'activitats econòmiques d'hostaleria, mentre que en aquest cas, el govern no ha fet res de res.

Adverteix que és urgent intervenir a la Rambla, i també que cal fer-ho de cara i, sobretot, cal intentar protegir les activitats tradicionals del passeig, respectant aquelles que hi porten molts anys; constata, igualment, la necessitat urgent de millorar la seguretat, de donar suport al teixit comercial i empresarial, i de foment de l'oferta cultural, cosa que no implica perdre la Rambla tradicions i històrica.

Tornant al local d'striptease, constata que s'obre de forma legal per inacció i desistiment del govern de la ciutat.

El Sr. Casas lamenta que la Rambla continuï actuant com una barrera arquitectònica simbòlica d'una frontera social, i per aquest motiu diu que el seu grup contempla amb preocupació la reforma del passeig en pro d'un accés massiu de gent cap a la rambla del Raval, Drassanes, cap a uns carrers i una rambla que encara són espai de trobada veïnal i popular. I entén que tot plegat respon a evitar el trànsit de turistes i fer-los fer una marrada per la rambla del Raval, sempre mirant en benefici de la indústria turística.

Assenyala que aconseguir que la Rambla sigui un passeig amable i diàfan suposa que ha de ser una artèria absolutament per a vianants, i que només en horaris restringits puguin circular vehicles ecològics per a la distribució de les mercaderies. Diu que a la part central només hi haurien de ser les històriques parades de floristes, i una zona molt restringida de terrasses.

Observa que la Rambla s'ha de poder veure amb tot el seu esplendor, sense elements que dificultin aquesta visió; igualment, advoca per fer-hi efectiu el tancament de pisos turístics i la ubicació obligatòria d'habitatges de lloguer social.

Indica que cal una revisió de les llicències, com per exemple les de les cases d'apostes, hotels, locals de restauració que no compleixen la mínima normativa higiènica. I en el cas concret del Doll House, el local d'striptease, constata la indignació del veïnal, en una zona en què la vida veïnal és residual i gairebé anecdòtica, entenent que es tracta d'un reclam més per potenciar el turisme. Considera, altrament, que cal activar tots els locals buits de la Rambla per incentivar el comerç de barri per als veïnats propers.

Finalment, avança que el seu grup farà una abstenció.

El Sr. Puigcorbé indica que fa una abstenció.

La Sra. Pin recorda al Sr. Coronas que dilluns vinent tenen prevista una reunió amb el seu grup per parlar de la fase executiva del projecte de la Rambla i per analitzar el desenvolupament de les estratègies; i confirma que s'està treballant per fer l'encàrrec d'un nou pla d'usos de la Rambla i que ha de substituir el que prové de l'anterior mandat.

Assenyala que, per primera vegada, durant aquest mandat s'ha elaborat un cens de tota l'activitat de concurrència pública que hi ha al districte de Ciutat Vella, atès que la base de dades existent no era eficaç. Assegura que el govern municipal va estudiar la possibilitat de donar de baixa la llicència que planteja la proposició, i el cert és que el local no està exercint de peep show, i indica que la llicència existent recull aquesta activitat però també d'altres. Comenta que els propietaris del local el van comprar per fer-hi una macrodiscoteca, i que per tres vegades els van obligar a aturar les obres, alhora que es va denunciar que havien estat pressionant els veïns de Rambla 15 i 17 perquè es venguessin les finques.

Tanmateix, confirma que no es compleix el supòsit de caducitat de la llicència que apunta el regidor Coronas, i li diu que li hauria pogut preguntar directament i s'hauria estalviat de presentar aquesta iniciativa.

Tot seguit, s'adreça al Sr. Mòdol per recordar-li que el 28 de febrer estan convidats a la primera jornada per treballar sobre l'estratègia cultural de la Rambla.

Dit això, constata, en la línia del que comentava la regidora Homs, que la Rambla és un espai molt complex i que el govern n'és ben conscient, i que tots han pogut comprovar de primera mà una vegada o altra que no és un espai amable durant la nit, cosa que, tanmateix, succeeix des de fa molts anys. Entén que fins ara la Rambla havia quedat fora de la discussió partidista, i reconeix que poden posar pressa al govern en endegar les actuacions a la Rambla, que no deixa de ser el mirall de la ciutat.

El Sr. Mòdol avança que faran una abstenció, ja que tot i que comparteixen que s'ha d'actuar ràpid a la Rambla, no estan d'acord amb què el guió l'hagi de marcar l'estudi estratègic, que consideren equivocats.

La Sra. Pin reconeix que la manca de temps que resta de mandat complica les coses, però convida els grups a tornar a fer sessions conjuntes, tal com han fet durant el procés d'elaboració del projecte de la Rambla, i assegura que estan oberts a fer-les per parlar del desenvolupament de l'estratègia, o del cens per elaborar el nou pla d'usos.

El Sr. Coronas tanca les intervencions agraint els vots favorables i també les abstencions que permeten aprovar aquesta proposició.

Confirma que són en aquesta cambra per mirar de canviar les coses, però diu que en ocasions s'hi palesa cert to de resignació, com en aquest cas en què es conclou que no es podia fer res per evitar l'obertura del local d'striptease. En aquest sentit, assenyala que si la llicència té més d'un epígraf, qualsevol que no hagi estat en ús un mínim de dos anys es pot revocar. Apunta que és vigent l'ordenança tipus d'intervenció municipal en espectacles públics

i activitats del 2012, i l'article 50 deixa ben clar que l'administració pot declarar la caducitat de les llicències i l'extinció dels efectes de les comunicacions prèvies, i de la seva validesa, en els casos en què al cap d'un any d'haver-les comunicat o haver-les atorgat l'establiment no hagi obert al públic sense causa justificada; o bé en el cas que en qualsevol moment de la durada de la llicència s'aturi l'activitat durant més de dos anys ininterromputs, que és el que ha succeït. Precisa que el local ha estat operant com un bar, i pregunta si la llicència tenia aquest epígraf, ja que altrament hauria estat operant il·legalment sense que ningú fes res.

Indica que en concret l'epígraf 2.2 de la llicència que permet obrir un local de les característiques del Doll House es podria haver revocat. Lamentablement, confirma que ara sí que ja no hi són a temps, però valora que és important posar en evidència que els censos s'han de seguir, verificar el funcionament o no de les activitats, ja que una activitat que es pot revocar és una oportunitat per millorar un barri.

S'aprova aquesta Proposició / Declaració de Grup amb vint abstencions –emeses pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, pels Srs. Collboni i Mòdol, i les Sres. Ballarín i Andrés, pels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, per les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas, i també pel Sr. Puigcorbé–, i vint vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal PSC:

5. (M1519/11065) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: - Reprovar la gestió del Pla de Barris del present mandat, constatant que no ha complert els objectius de revitalització urbana i social dels barris afectats, que té un nivell de finalització de les inversions en obra pública ridícul, un programa de rehabilitació d'habitatges sense cap rehabilitació finalitzada i uns programes socials que no han suposat cap millora per la qualitat de vida dels veïns i veïnes. - Recriminar l'opacitat durant l'execució del pla, la manca d'indicadors fiables pel seguiment de les actuacions i el diàleg insuficient amb els veïns i veïnes i entitats, així com amb els grups municipals, que ho han estat denunciant de forma reiterada, així com l'incompliment pel que fa als instruments de seguiment dels acords presos als Consells de Districte. - Reafirmar el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb la millora de les condicions de vida a través de la rehabilitació urbana integral de barris, i exigir el compromís econòmic i de gestió necessari per poder portar endavant uns veritables Plans de Barris a Barcelona.

El Sr. Collboni abans de presentar la proposició observa que a qui correspondria fer la rèplica a aquesta iniciativa és a l'alcalde, com a responsable directa del projecte que va ser el Pla de barris.

Considera que l'alcalde és conscient que cada dia que passa l'acosta a la seva derrota electoral, i no només perquè ho diguin totes les enquestes, sinó perquè cada vegada més gent a la ciutat, especialment els veïns i veïnes dels barris més vulnerables, assisteix als incompliments, la incompetència i l'engany del govern municipal.

Afirma que avui ha sentit vergonya aliena davant la polèmica generada per la proposició sobre el CAP Raval, que és indiscutible que s'ha de fer, que demostra fins a quin punt el

govern és incompetent a l'hora de gestionar els conflictes en el territori, i fins a quin punt incompleix els seus compromisos.

Adreçant-se a la regidora Pin, li diu que per parlar de polítiques socials als barris i d'articul·los, cal tenir una mínima credibilitat. En aquest sentit, assenyala que el darrer alcalde socialista que ha tingut la ciutat, durant el seu mandat va fer i ampliar 25 equipaments sanitaris de proximitat a la ciutat, entre els quals CAP nous i en barris vulnerables. Per tant, considera que estan legitimats per criticar el que succeeix ara.

Assenyala que aquesta reprovació a l'alcaldeessa que plantegen és per incompliments en el Pla de Barris, per la seva incompetència, i també perquè oculta informació als grups de l'oposició i als veïns i veïnes, a qui han enganyat.

Precisa que el seu grup ha presentat més dues-cents preguntes escrites sobre l'execució del Pla de Barris i no han estat respostes; han impulsat comissions de seguiment amb els Districtes i el grup de govern sempre hi ha votat en contra a fi que no es pogués controlar com s'estava executat el pla esmentat; i constata que aquestes comissions de seguiment, que no han estat gaire cosa més que xocolatades participatives, quan han demanat comptes de comptes sobre com s'estava executant, han obtingut com a resposta l'ocultació i l'engany.

Assegura que ara saben el perquè d'aquesta actitud, i és que el govern

municipal només ha executat el 6% de les inversions previstes en el Pla de Barris. Puntualitza que les inversions estaven previstes en barris que tenen els nivells de renda més baixos de la ciutat, que pateixen la sortida de la crisi econòmica i que s'han sentit abandonats per aquest govern.

Conclou que tot plegat és una autèntica vergonya.

El Sr. Martí avança el vot favorable del seu grup a la proposició, i que es resumeix en una reprovació per la deficient gestió del Pla de barris, que no és un fet puntual, sinó que fa referència a l'ús d'un instrument molt singular de què disposa el govern per fer ciutat i fer avançar, especialment, els barris més vulnerables.

Manifesta que el suport del seu grup al Pla de Barris quan el va presentar el govern va ser ferm des del minut zero, i van estar d'acord amb què aquest govern, o un altre, el tiri endavant amb un esforç suplementari d'inversió amb l'objectiu de reduir desigualtats i en benefici de la cohesió social i s'avanci en molts aspectes. Remarca que el president del grup, Xavier Trias, va expressar clarament que volien formar part del consens perquè subscriuen l'objectiu final d'aquest pla. Tanmateix, finalment, la seva execució els porta a la decepció, de la mateixa manera que els va succeir amb el Pla d'Habitatge, al qual també van donar suport entenent que es tracta d'un instrument de summa importància per millorar l'accés a l'habitatge.

Constata que calen acords de ciutat com aquests, però que fracassen per la mala gestió del govern. Observa que algun dels barris que s'havia previst inicialment incloure en el Pla de Barris va caure en el moment de l'aprovació de l'abast territorial del pla, entre els quals barris de muntanya de Sarrià- Sant Gervasi, Vallvidrera i Les Planes, malgrat que l'alcaldeessa els havia dit que se'ls inclouria perquè estaven abandonats.

Confirma que han demanat informació al govern sobre el grau d'execució del Pla de Barris, i també a Foment de Ciutat, que els diu que l'execució arriba al noranta i escriu per cent. Observa que aquestes dades són oficials, i pregunta si se les han de creure.

El Sr. Blanco addueix que no hi ha res com que a un el facin fora d'un govern per criticar allò que abans s'havia defensat. I pregunta al Sr. Collboni si no s'han adonat fins ara que el Pla de Barris era un engany; i li recorda que fins i tot l'alcalde de Santa Coloma del PSC, Núria Parlón, va aparèixer amb l'alcalde Colau a defensar el Pla de Barris.

Valora, altrament, que el Pla de Barris no era altra cosa que màrqueting polític, i el seu estat d'execució a final del mandat és absolutament lamentable. I afirma que a les xifres que ha donat el Sr. Collboni hi podria afegir que hi ha fins a catorze projectes del conjunt del Pla que han estat reprogramats; és a dir, suspesos perquè no compten amb pressupost. I afegeix que de la vintena de projectes previstos per al 2018, gairebé la meitat de les partides previstes també han quedat sense pressupost, alhora que precisa que l'any passat el Pla de Barris va representar només el 5% de la inversió total a la ciutat –12 milions d'euros–, així com que aquests projectes han patit les mateixes retallades que la resta d'inversions, i encara més, ja que el novembre de 2018 s'havia executat el 50% de la inversió total prevista, mentre que del Pla de Barris tan sols el 40%.

Confirma, doncs, que han retallat encara més el Pla de Barris que la resta d'inversions a la ciutat, i entenen que això demostra que els projectes que inclou mai no han estat una prioritat per al govern, i manté que el Pla de Barris és tan sols una etiqueta, una estratègia de màrqueting del govern per mirar de convèncer la gent que treballaven pels barris més desfavorits, quan la realitat confirma que mai no va ser així.

Conclou que el balanç d'aquesta campanya de màrqueting és molt pobre, i se suma a la reprovació que planteja aquesta proposició i denuncia que el Pla de Barris és virtual, que només ha estat un instrument de propaganda. Altrament, adverteix que les coses s'han de fer d'una altra manera, amb més seriositat i rigor, amb pressupostos reals i establint unes prioritats clares d'actuació als barris, i en tots els districtes.

El Sr. Coronas valora el Pla de Barris com un exemple clar del que han suposat aquests quatre anys de mandat: un titular bonic, màrqueting, fullets i gomets. Reconeix que, d'això, el govern en sap molt, però no pas tant d'executar.

Precisa que el pressupost inicial del Pla de Barris del 2018 era de 49,8 milions d'euros, i a un mes d'acabar l'any encara faltava per gastar 30 milions d'euros. Afegeix que durant l'any es van fer modificacions que han fet que el mateix novembre de 2018 el pressupost definitiu s'hagi "reprogramat", és a dir, retallat, a 37,4 milions d'euros.

Assenyala que entrant en l'àmbit de la gestió de la inversió, les xifres no són gens tranquil·litzadores, i denoten una manca de capacitat de gestió increïble. Així, confirma que només s'han acabat el 5,92% de les obres previstes –el Sr. Collboni ho ha arrodonit a un 6%–, i en alguns casos s'han produït desviacions pressupostàries més que preocupants, i posa com a exemple el projecte Baobab, que havia de rebre trenta mil euros, n'ha acabat rebent cent cinquanta mil, o a les Cases Barates, on estava previst destinar també trenta mil euros, que han acabat sent tres-cents trenta mil.

Recapitula, doncs, que el Pla de Barris ha estat una magnífica operació de màrqueting, tot i que sense retorn.

El Sr. Fernández Díaz recorda que el Pla de Barris era una de les mesures estrella de Barcelona en Comú, però que amb la gestió que n'ha fet ha acabat sent una mesura estrellada, i que farà passar a la història a la Sra. Colau com l'alcaldesa que es va oblidar dels barris.

En conseqüència, confirma que el seu grup votarà a favor de la reprovació proposada de la gestió del Pla de Barris, que no ha complert els seus objectius, que té una execució baixíssima d'inversions, no s'han finalitzat els programes de rehabilitació, i existeix veritable opacitat per manca d'indicadors. No obstant això, sí que hi ha hagut una gran inversió en publicitat institucional i autobombo en comparació amb l'escassa inversió en la millora dels barris.

Observa que ja des del seu plantejament el 2016, el Pla de Barris es va revelar insuficient, a deu anys vista i amb una inversió de 150 milions d'euros en aquest mandat; i encara més, al final de l'etapa han pogut comprovar com un pla que ja era insuficient en el seu plantejament inicial s'ha traduït en nombrosos incompliments sistemàtics de les execucions previstes.

Fa referència als eufemismes emprats per l'esquerra, com ja els tenia acostumats IC en anteriors mandats, que de la privatització de serveis en diuen externalitzacions, i ara quan apliquen retallades en diuen reprogramacions, i així ho han fet amb els projectes inclosos en el Pla de Barris. Concreta que algunes de les reprogramacions plantejades ni tan sols disposen d'un calendari de cara al futur.

Reitera que votaran a favor de la proposició per l'excessiva gesticulació del govern per referir-se als barris, i per l'escassa o nul·la execució dels projectes previstos inicialment; i posa com a exemple que de l'informe que el govern va presentar recentment sobre les desigualtats als barris se'n desprèn que augmentava la renda dels barcelonins però que les desigualtats es mantenien, i en el cas de Nou Barris alguns barris empitjoraven, com també succeeix en el cas de la Marina del Prat Vermell, i que 33 dels 73 barris de Barcelona havien empitjorat en línies generals.

El Sr. Casas assenyala que el seu grup considera positiva la part del Pla de Barris que incideix en la cohesió social, la feminització dels carrers, la millora de les accions de cultura popular i tradicional dels barris; i diu que entenen que entre els objectius del Pla de Barris hi havia el de posar personal per treballar amb els veïnats i entitats a fi de millorar la cohesió social. Tanmateix, confirma que el Pla de Barris no talla el procés d'expulsió de veïns i veïnes dels seus barris, ni l'augment de la fractura del teixit associatiu.

Quant a les grans inversions anunciades en infraestructures i rehabilitacions, indica que l'obra pública finalitzada és molt escassa; que moltes rehabilitacions d'habitatges han quedat a mitges; la manca d'indicadors fiables per al seguiment de l'execució del pla; incompliments pel que fa a l'establiment d'instruments aprovats pels Consells de Districte.

Considera que un projecte de la magnitud del Pla de Barris, que afecta setze barris de la ciutat i amb una dotació de 150 milions d'euros no pot ser opac. Entenen, altrament, que el

seu objectiu prioritari ha de ser remuntar uns barris on l'esperança de vida disminueix d'un 15% en comparació amb altres.

Precisa que el Pla requereix treballar a terminis en els barris marginats per la marca Barcelona; per recuperar l'equilibri territorial, i disposar de recursos laborals i socials, equipaments i transport públic.

Això no obstant, recorda al grup del PSC que ha acompanyat durant més anys el Pla de Barris des del govern de la ciutat estant que no pas en l'oposició; i a l'actual govern, diu que cal recordar-li, també, que desigualtat entre barris és a costa de mantenir el model econòmic i social que comporta la marca Barcelona.

Per tot plegat, avança que el seu grup votarà en contra de la proposició.

El Sr. Puigcorbé avança la seva abstenció.

La Sra. Sanz s'adreça al Sr. Collboni en qualitat de regidora de Nou Barris, i confirma que hi ha cinc barris del districte inclosos en les més de cinc-centes actuacions programades amb els més de trenta-set milions d'euros de despesa, i els més de cent trenta milions d'euros d'inversió del Pla de Barris.

Recorda que el període d'execució del Pla de Barris és 2017-2020, i confirma que els anys 2017 i 2018 han executat el cent per cent de les actuacions previstes i programades; i apunta que, globalment, les dades que sempre han donat parlen d'un 60% d'execució, i diu que no entén d'on treu la xifra d'un 6% el regidor.

Puntualitza que l'objectiu del Pla de Barris era treballar per aconseguir escurçar la bretxa de renda entre els barris de la ciutat, fent un sobreesforç en els més vulnerables; i afirma que per primera vegada, li agradi o no al Sr. Collboni, a Barcelona, des del 2000, la desigualtat deixa de créixer i reverteix lleugerament. Diu que no atribueix tot el mèrit d'això al Pla de Barris, i certament hi concorren molts altres factors, però no s'ha d'atribuir a la sortida de la crisi, com diu el regidor, ja que la desigualtat a la ciutat ha crescut justament en temps de bonança, en què han constatat que la gent més pobra es distanciava encara més de la més rica, i confirma que aquesta tendència s'està revertint ara, amb moltes de les polítiques que ha posat en marxa el govern de la ciutat.

Demana al Sr. Collboni que els expliqui a qui pretén reprovar, si a Yaiza i als seus veïns i veïnes de Ciutat Meridiana, nens i nenes escolaritzats, que cada dia, en acabar les classes, tenen música, per exemple; o a persones com la Cristina, que amb el projecte Barris d'Ofici ha tingut l'oportunitat, després de deu anys a l'atur, de trobar un proposta que la torna a inserir en el mercat laboral; o que s'hagi treballat un projecte a la Via Trajana per fer un urbanisme més amable; o que hi hagi més de seixanta psicòlegs i experts a les escoles per detectar casos d'abusos infantils.

Valora la proposició del grup del PSC com la demostració del seu fracàs, de qui no escolta i que es pensa que el màrqueting substitueix el compromís, de qui creu, a més, que els barris només existeixen tres mesos abans d'unes eleccions. I fa notar al Sr. Collboni que si realment vol parlar de barris n'ha de trepitjar algun.

El Sr. Collboni, d'entrada, respon al Sr. Blanco que el seu grup està a favor de la idea del Pla de Barris, atès que va ser una creació del govern d'esquerres i catalanista de la Generalitat, que va posar el primer en marxa; altrament, puntualitza que allò que critiquen és l'opacitat i la gestió, i pretenen destapar les mentides del govern als veïns i les veïnes de barris com La Teixonera i Sant Genís. I aprofita per desitjar a Ciudadanos molta sort en polítiques socials amb els seus socis del PP i de Vox a Andalusia, i diu que espera que ja els explicaran com els va.

Adreçant-se a la Sra. Sanz, diu que ja sabia que es referiria a les desigualtats entre els barris; i li pregunta si sap que només nou dels setze barris més vulnerables i que són objecte del Pla de Barris han reduït les desigualtats. I fa notar que es dades les ha aportades el govern municipal i que ell no se les inventa; i observa que fins i tot el Sr. Coronas ha matisat que el percentatge d'obres acabades no és un 6%, sinó un 5,9%.

Reitera, doncs, que el govern ha incomplert i ha enganyat, i demana a la Sra. Sanz que no posi al sac del Pla de Barris polítiques que l'Ajuntament ha fet i que ha de fer en matèria social. I puntualitza que un Pla de Barris implica regeneració urbanística, polítiques socials de mediació i de suport als sectors més vulnerables, i no és agafar una mica d'aquí i d'allà, quatre gomets i una xocolatada i afirmar que és un Pla de Barris.

Adverteix a la Sra. Sanz que la gent dels barris n'és conscient, d'això; i diu que no li ha de donar cap lliçó sobre trepitjar barris i coneixement del que passa a la ciutat.

Anuncia, per tant, que proposaran als grups municipals de l'oposició, i al govern si ho vol, fer un debat de debò sobre el balanç del Pla de Barris en un Plenari extraordinari al més aviat possible, a fi que el govern s'expliqui.

El Sr. Blanco replica al Sr. Collboni que el seu grup està disposat a discutir de qualsevol cosa en un Ple extraordinari, però no admeten que digui mentides, i afirma que els seus únics socis són els d'una plataforma transversal de progrés i de gent que governarà a Barcelona a partir del juny. I li respon que la seva formació és la que ha pactat amb els independentistes i amb Podemos a Madrid, al govern de l'Estat, i diu que això sí que es pot qualificar de vergonya.

Tot seguit, respon a la Sra. Sanz que només 12 milions d'euros, un 5% de 240 milions d'euros que s'han invertit el 2018 han anat al Pla de Barris.

El Sr. Coronas reconeix que la Sra. Sanz és molt bona en el discurs, que té una retòrica fantàstica, però les dades són reals i el seu grup no se les ha inventades. I considera que els veïns i veïnes dels barris afectats ja han sentit parlar a bastament de plans d'inversió, o de rehabilitació; però sempre que acaba un mandat les inversions no hi han arribat.

La Sra. Sanz demana al Sr. Collboni que no faci demagògia, i afirma que el Pla de Barris funciona i que continuarà existint perquè està contribuint a canviar la vida de les persones.

S'aprova aquesta Proposició / Declaració de Grup amb catorze vots en contra –emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal, i també per les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas–, una abstenció –emesa pel Sr. Puigcorbè–, i vint-i-cinc vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal PP:

6. (M1519/11053) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda instar el govern municipal a: 1. Rebutjar la interessada política de confusió entre la informació dels serveis públics/acció institucional i la propaganda amb objectius electorals. 2. Informar durant la propera sessió plenària sobre la despesa en comunicació del grup Ajuntament de Barcelona, referida als anys 2018 i 2019, detallant conceptes, partides i objectius.

El Sr. Fernández Díaz diu que el "node Colau" no és un punt d'intersecció o un espai de confluència, sinó la conversió de la publicitat institucional en eines de propaganda política pagades amb diner públic; en aquest sentit, apunta que cada any aquest ajuntament es gasta en publicitat institucional 20,6 milions d'euros, que significa 56.514 euros diaris, i que arribarien als seixanta mil euros diaris si hi afegixen les partides que es destinen a l'Àrea Metropolitana, que presideix l'alcaldeessa.

Feta aquesta valoració, conclou, doncs, que la despesa en publicitat abraça aquest ajuntament, institucions i empreses municipals; i fa notar que si aquesta publicitat es fes al carrer a la manera britànica, la Sra. Colau ben bé podria ser una dona-anunci.

Pel que fa a la utilitat d'aquesta publicitat institucional, comenta que aquesta mateixa setmana ha començat amb dues planes en diferents mitjans de comunicació sobre el Pla de Barris, i per si això fóra poc, avui mateix es publiquen unes altres dues pàgines que inclouen entrevistes, fotografies i declaracions de membres del govern a tall de càsting publicitari. Afegeix que en les xarxes socials hi ha "Trobades amb l'alcaldeessa", i entre els anys 2018 i el que porten de 2019, ja hi han pujat dinou vídeos.

Assegura que no diu que la publicitat útil, la que informa de serveis, no sigui del tot necessària, però que una altra cosa són els càstings i les entrevistes pagades per tothom que s'insereixen en els mitjans de comunicació.

Apunta que la despesa anual de publicitat, que puja a 20,6 milions d'euros, suposa dues terceres parts de la despesa que es destina a l'atenció a la gent gran, o el mateix percentatge del que es destina a les persones en situació de pobresa o exclusió. Retreu al govern que faci una despesa en publicitat que significa trenta vegades més que el que esmercen en prevenció de la delinqüència, catorze vegades més que en la promoció de les dones, el mateix nombre de vegades en atenció i suport a les famílies; afegeix que multiplica per set la xifra que s'inverteix en educació mediambiental, per quatre la promoció del comerç, i per tres la que es destina a l'atenció de la infància i l'adolescència.

Constata, doncs, que es la que es gasta en publicitat és una xifra exagerada, i el seu impacte pressupostari fa vergonya comparat amb el que es gasta en serveis que sí que són essencials.

Considera que el govern pretén mitjançant la publicitat compensar la baixa valoració, la més baixa dels darrers vuit anys i només comparable amb la del darrer govern socialista a pocs mesos de les eleccions municipals. Recorda que en aquell moment la valoració es va traduir en una derrota de l'esquerra a les urnes, i diu que confia que aquesta vegada passi el mateix.

En conseqüència, justifica la presentació d'aquesta proposició, amb la qual pretenen que el Plenari del Consell Municipal rebutgi la política de confusió entre la informació necessària de

serveis públics i acció institucional i la propaganda amb objectiu electoral que fa aquest ajuntament.

El Sr. Ciurana indica que el grup del PP parla de la política de confusió, i que ell valora com la política del clickbait, aquell parany que posen els mitjans de comunicació digitals amb un titular atractiu, a fi que l'usuari cliqui, malgrat que el contingut és normalment decebedor, i l'entusiasme que ha portat a clicar ha estat del tot efímer.

Considera que aquesta és la pràctica política del govern municipal, que des del començament ha confós política institucional i de partit. En aquest sentit, recorda algunes contractacions de personal que es van fer a l'inici del mandat, que primer s'ubicava a l'àrea d'Alcaldia per després ser desviat al grup de Barcelona en Comú; o pancartes d'aquesta formació que es van penjar a la façana de la seu del Districte de Sant Andreu; contractacions a l'Àrea de Cultura de persones que havien format part de la llista electoral de Barcelona en Comú i que no havien sortit; o concursos públics que sempre guanya gent del partit o propera.

Confirma, doncs, que aquesta confusió constant i permanent de política institucional i de partit el govern l'ha tinguda des del primer dia, cosa que ha comportat determinats escàndols, però que no els han fet tornar vermells; i afegeix a les pàgines publicitàries esmentades pel regidor Fernández Díaz les lones anunciant polítiques d'habitatge penjades a la plaça d'Urquinaona, a la de la Catedral, a la Gran Via entre rambla de Catalunya i passeig de Gràcia; o les jornades sobre gentrificació a Gràcia en què posen tot el ferro de l'aparell de Barcelona en Comú; tuits sobre el tramvia per la Diagonal explicant-ne les meravelles quan en disposin, a cinc o deu anys vista.

Demana al govern seriositat i respecte, també, per al conjunt dels seus votants.

La Sra. Mejías observa que encara sort que Barcelona en Comú va arribar a l'Alcaldia proclamant que retallaria la partida per a publicitat, i que acabaria amb la pràctica de la política de propaganda. Entén, tanmateix, que vint milions i escaig d'euros són molts diners esmerçats en publicitat.

Observa que la confusió entre publicitat institucional i de partit, que acaben de recriminar al govern en les dues intervencions precedents, ha quedat ben clara avui mateix amb la intervenció del Sr. Pisarello en l'informe de la síndica, que ha agafat clar to de míting; i, també, amb l'aparell d'agitació veïnal que ha convocat de públic la Sra. Pin.

Constata que el govern ha tingut molts fracassos, i així ho palesa el baròmetre municipal, però reconeix que ha estat molt eficaç en convertir el càrrec d'alcaldeia en un aparell d'agitació i de propaganda, en la utilització sectària de la institució per als seus interessos de promoció política i personal. Retreu a l'alcaldeia que sempre utilitzi l'Ajuntament com a altaveu de les seves causes; i aprofita per recordar-li que és l'alcaldeia de tots els barcelonins pensin com pensin, i que de cap manera pot posar el càrrec al servei de la seva ideologia política i del seu partit.

Considera que la Sra. Colau ha estat una mestra en camuflar la seva agenda personal amb actes institucionals, i en fer campanya política, un àmbit en què una gran activista; l'acusa d'emprar el càrrec com a aparador, i la seva posició per divulgar i difondre les seves creences

i els seus judicis personals, i aprofita platós, revistes o pancartes. I li pregunta quan pensa incloure Barcelona com a objectiu de les seves activitats; i mentrestant fins i tot ha aprofitat la promoció del Mobile World Congress per fer apologia antimonàrquica; ha anat a Roma a defensar l'Open Arms, i ha penjat una pancarta al balcó d'aquest ajuntament, però li recorda, davant de l'arribada de refugiats, que a Barcelona hi ha mil persones que dormen al carrer i sense recursos. Tanmateix, quan li demanen explicacions sempre engega la culpa a algú altre.

Continua explicant que l'alcaldeessa ha fet gira i s'ha retratat amb el Papa, amb Bernie Sanders, a anat a Nova York i, a la tornada, ha esmerçat esforços canviant el nom de dos carrers.

Avisa a l'alcaldeessa que els barcelonins tenen molts problemes, i el balanç quant a polítiques i mesures del govern és de zero; i la nota en gesticulació i en titulars de matrícula d'honor, però cap resultat.

Reclama al govern que deixi estar la propaganda, i encara que no falti res per al final del mandat, que es posi a treballar per Barcelona.

La Sra. Capdevila entén que és obvi que aquest ajuntament no es pot posicionar en cap campanya electoral; i que també és evident que l'alcaldeessa, com a màxima autoritat del consistori, ha de preservar aquesta integritat institucional.

Això no obstant, no neguen que la Sra. Colau pugui fer campanya, com estan segurs que farà, però sí que li demanen que extremi la prudència a l'hora de participar en actes mediàtics, i d'utilitzar els canals del seu partit per difondre'ls.

Observa que una altra cosa seria que utilitzés els canals institucionals, cosa que els semblaria absolutament intolerable; tanmateix, diu que no seria la primera vegada que l'alcaldeessa fes una declaració institucional sense comptar amb el suport de la resta de grups municipals, o acaparar l'atenció en nom de la institució sense tenir en compte amb la resta de representants electes del consistori.

Això no obstant, diu al regidor Fernández Díaz que els sembla surrealista que sigui justament el PP qui demani que no s'utilitzin les institucions per fer campanyes partidistes, la mateixa formació que utilitza els recursos públics i les institucions per fer campanya d'atac sistemàtic contra un moviment pacífic i democràtic com el del poble de Catalunya. Fa notar que al PP li sembla fantàstic que les institucions estatals com España Global dediquin recursos públics i altaveus institucionals per fer campanya contra Catalunya apel·lant a la seva suposada Espanya real.

Afegeix que el PP en el seu dia va fer campanya de recollida de firmes suposadament contra l'Estatut, però en realitat eren contra Catalunya i els catalans i catalanes. I també és el mateix PP que ha utilitzat les institucions per al lucre personal d'uns quants, i que s'ha finançat il·legalment a costa dels recursos públics.

En conseqüència, anuncia que el seu grup votarà en contra de la proposició, i demana al grup del PP que s'apliqui allò que exigeix als altres, que sigui honest, i que deixi els discursos abrandats i es dediqui a fer política. Remarca que la política no pot ser només gesticulació,

teatre i hooliganisme, i constata que no estan aquí per servir-se de la política sinó per servir la ciutadania; i el respecte a la institució ha de ser en tots els àmbits.

La Sra. Ballarín posa de manifest que mentre estan en l'oposició els partits sempre denuncien que els governs gasten massa en comunicació i publicitat; en aquest sentit, recorda que en el programa de Barcelona en Comú constava expressament que rebaixarien les quantitats excessives dedicades a publicitat. Tanmateix, en arribar al govern, és evident que les coses es veuen d'una altra manera, i s'adonen que les despeses de comunicació i publicitat són necessàries per donar a conèixer els serveis a la ciutadania.

Amb aquest argument sap que s'avança a la resposta del govern en el sentit que aquest ajuntament ha situat la despesa de publicitat en una xifra més baixa que en anteriors mandats, i que és una xifra estrictament necessària per comunicar què fa l'Ajuntament en benefici de la ciutat.

Aprofita per recordar que vint milions d'euros en despesa de comunicació és la mateixa xifra que s'ha executat en el Pla de Barris, tal com acaba de posar de manifest el Sr. Collboni en la seva proposició.

Assegura que el seu grup no es creu aquestes xifres, ni tampoc que aquestes despeses es facin al servei de la ciutadania, sinó que consideren que hi ha molta propaganda al darrere. Precisa que parlen d'una xifra concreta que es destina a inserció de publicitat als mitjans de comunicació, però assenyalava que al marge hi ha molts altres conceptes que són també publicitat i que no s'inclouen en aquesta xifra. Així, posa com a exemple que fa un parell de dies van trobar 266.000 euros de licitació per a espots i altres productes audiovisuals per a campanyes de comunicació d'aquest ajuntament; o la despesa dels organismes autònoms, instituts i empreses públiques municipals que no està inclosa en aquesta xifra.

Diu que no només denuncien que es gastin més en publicitat del que es reconeix, sinó que també els preocupa que aquesta comunicació es faci servir de manera partidista i com a mera propaganda, venent en molts casos ideologia en comptes d'actuacions de serveis; o també venent intencions de govern que mai no s'arribaran a concretar.

En aquest sentit, posa com a exemple la plaça dels Drets dels Infants, sobre la qual s'han fet dues notes de premsa, però ara com ara no tenen aquesta plaça, tan sols una placa anunciada que en el futur hi serà. I en aquesta línia, concreta que el 2018 han fet dues-centes notes de premsa més que les que va fer el govern de CiU l'any que en va fer més, i sense cap concreció.

Reclama al govern que faci allò que promet, i que no es gastin els recursos anunciant coses que mai no farà.

La Sra. Reguant observa que es pot entendre que quan parlen de publicitat i comunicació l'objectiu és acostar la institució a la ciutadania, cosa que valoren com absolutament correcta. Igualment, diu que acostar aquesta institució als veïns i les veïnes es podria traduir en atorgar més capacitat als Districtes com a institucions més properes a la gent.

Observa que la comunicació i la publicitat podria servir per explicar més i millor les polítiques i allò que s'ha aprovat per donar resposta a les necessitats de la ciutadania, cosa que també seria ben correcta.

Altrament, constata que en molts casos allò que es troben és que la comunicació i la publicitat acaba servint per generar titulars buits de contingut i, sobretot, que no donen resposta real a la situació de la ciutat; que canten victòries inexistents encara; es donen per fetes coses que no depenen exclusivament d'aquest ajuntament, generant falses expectatives i, en conseqüència, tot plegat serveix per informar malament.

No obstant això, diu que venint de qui prové aquesta proposició, troben que és, com a mínim, hipòcrita; que la presenti una formació que ha utilitzat de manera sistemàtica els recursos públics per enriquir-ne uns quants; un partit que ha utilitzat els recursos públics per beneficiar els amics, o per perpetuar-se en moltes de les institucions, no deixa de ser, com ja ha dit, hipòcrita.

En conseqüència, assenyala que el seu grup no pot donar suport a la proposició, tot i que sí que demanen al govern municipal que quan expliqui una política expliqui la veritat de fins on pot arribar; i en aquest sentit, recorda que durant uns quants dies la informació que va córrer era "ja tenim el tramvia", quan la realitat era que allò que es va aprovar al Plenari no depèn en exclusiva d'aquest ajuntament i, per tant, s'amagava una part real i necessària de la informació a fi que els qui apostin per aquest mitjà de transport puguin insistir a les administracions que pertoca.

Reitera que votaran en contra de la proposició perquè entenen que no deixa de ser una iniciativa de campanya electoral, i que critica que algú altre utilitzi recursos públics per fer campanya, per tant, un peix que es mossega la cua.

El Sr. Puigcorbé expressa el vot contrari a la proposició.

El Sr. Pisarello avança també el vot en contra de la proposició, que justifica, d'entrada, perquè hi ha aspectes que són, senzillament, mentida; i, en segon lloc, perquè aquest mandat s'ha reduït la despesa en publicitat una mitjana del 25% en comparació amb el mandat anterior. I confirma que, sempre, han estat per sota dels deu milions d'euros en matèria de publicitat en mitjans. Indica que, altrament, el govern de CiU sempre va estar per damunt d'aquesta xifra.

Nega, com s'ha dit, que l'any passat es van gastar vint milions d'euros en publicitat, que la xifra és de 9,6 milions; per tant, considera que és una fake news.

Continua amb la comparativa amb el mandat anterior, en què la xifra de despesa per aquest concepte va ser de 53 milions d'euros, mentre que aquest és de 40 milions; i afegeix que, per primer cop, tota la inversió publicitària està penjada a la web, és a dir, és transparent i absolutament pública.

El Sr. Fernández Díaz addueix que no hi ha més gran mentida que una veritat dita a mitges, i diu que, a més de l'Ajuntament, cal parlar dels instituts, de les empreses, de les entitats públiques empresarials i, així, arribaran a la xifra de 20,6 milions d'euros que ell ha apuntat.

Seguidament, posa un exemple de la manera com el govern confon l'acció institucional amb la propaganda amb objectius electorals; així, fa referència a alguns dels vídeos de les Trobades amb l'alcaldeessa als barris, en què es pot comprovar l'estil, la inclusió de plans de detall, propis dels espots publicitaris; uns vídeos en els quals la Sra. Colau és l'alcaldeessa aplicada, que assenteix a les intervencions dels veïns, pren nota, somriu, i de vegades agafa un bebè als braços.

Dit això, s'ofereix com a guionista d'aquestes filmacions de la Factoria Barcelona en Comú, òbviament per un preu molt més baix, amb la línia argumental de veí de Barcelona amb problema, que no li resoldrà l'alcaldeessa, però utilitzarà seva imatge per fer un fantàstic anunci publicitari i d'autobombo, pagat a preu d'or per tots els barcelonins.

El Sr. Ciurana confirma que el Sr. Pisarello els té acostumats a allò de la millor defensa és un bon atac, i quan se li acaben els arguments fa una mirada retrospectiva i es refereix, en aquest cas, a les despeses en publicitat del govern anterior.

Per tant, convida el tinent d'Alcaldeia a parlar obertament de l'ús que fa aquest govern dels recursos públics que es dediquen a informació, en aquest cas a propaganda, i de l'ús que es feia durant el mandat anterior dels recursos per a la comunicació.

En aquest moment, demana a l'alcaldeessa que cridi l'atenció del Sr. Pisarello pel gest que acaba de fer.

La Sra. alcaldeessa demana al Sr. Ciurana que continuï amb la seva intervenció.

El Sr. Ciurana fa notar que en un partit de futbol l'actitud del Sr. Pisarello se sanciona amb targeta vermella. I la Sra. alcaldeessa el convida a parlar-ne, també amb el Sr. Pisarello, en acabar la sessió; tot i que puntualitza que, de gestos, en les sessions se'n fan molts, i aquest no era pas insultant envers el regidor sinó expressiu.

El Sr. Ciurana reprèn la seva intervenció, i confirma que insistiran per destapar la veritat, i considera que el Sr. Pisarello no disposa de dades correctes.

La Sra. Mejías reitera que la política de propaganda del govern municipal no maquillarà els resultats tan dolents de la seva gestió.

La Sra. Ballarín diu que cal esmerçar tants diners com calguin per acostar l'Ajuntament a la ciutadania, però cap recurs per vendre fum i fer propaganda.

El Sr. Pisarello convida el Sr. Fernández Díaz a assistir a una Trobada amb l'alcaldeessa a fi que pugui parlar amb coneixement de causa; malgrat que entengui que la política es redueix a vídeos.

Considera que, en realitat, el regidor actua com el cleptòman que s'amaga entre la multitud i crida "al lladre!"; i li pregunta si oblida el partit que representa, que no va ser capaç de desplegar la llei de Radiotelevisió Espanyola per poder continuar controlant els mitjans; insisteix a preguntar-li si no recorda que els treballadors de RTVE sortien vestits de negre per denunciar la manipulació constant per part del govern del PP, que feia servir el mitjà públic per al seu ús exclusiu partidista. Afegeix si s'oblida que el Parlament Europeu va reprovar

aquesta actitud del PP de manipulació informativa; que en el cas de la Gürtel es va provar que la caixa B anava destinada a finançar pamflets com Libertad Digital, del Sr. Jiménez Losantos.

Es pregunta amb quina autoritat el grup del PP planteja aquesta proposició en els termes que ho fa; i subscriu que no només és una hipocresia sinó que és indecent que plantegin aquesta mena de qüestions.

El Sr. Fernández Díaz entén que el Sr. Pisarello està tan enfadat perquè s'aprovarà la proposició, i perquè aquest Plenari constatarà la seva manipulació matussera a l'estil veneçolà del Sr. Maduro.

Quant a les programacions de televisió, el convida a explicar la relació del Sr. Pablo Iglesias amb la televisió iraniana i les d'altres règims totalitaris.

S'aprova aquesta Proposició / Declaració de Grup amb dinou vots en contra –emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal, pel Sr. Coronas i les Sres. Benedí, Capdevila i Sendra, per les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas, i també pel Sr. Puigcorbé–, i vint-i-un vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal de la CUP:

7. (M1519/11049) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: que el govern municipal constitueixi una Comissió interdisciplinària sobre l'amiant amb els següents objectius: - Creació d'una oficina tècnica amb personal municipal especialitzat per a la localització, identificació i avaluació de l'amiant visible i ocult ubicat en els edificis i instal·lacions de pública concurrència (estacions de metro, escoles bressol, centres de primària, etc.) personal de l'Agència de Salut Pública de Barcelona, representants de les treballadores. Aquesta oficina haurà d'elaborar un inventari dels materials amb amiant de totes les empreses públiques. En especial i urgent ment en les instal·lacions del metro de Barcelona i TMB. Elaboració del cens d'edificis municipals amb risc d'exposició i contaminació d'amiant. Emetre informes periòdics d'avaluació de la retirada prioritària i urgent del material amb amiant que pugui estar exposat més directament al personal laboral i públic en general. Emetre un informe sobre la concentració d'asbest en l'aire i el seu potencial impacte sobre la salut pública com a contaminant atmosfèric. Que el govern municipal reservi una partida pressupostària per aquesta comissió per tal de portar a terme els seus objectius.

El Sr. Casas enceta la seva intervenció reconeixent que al Plenari del Consell Municipal s'ha fet una Declaració Institucional per reclamar la retirada de l'amiant de la ciutat de Barcelona, i que s'han presentat precs i preguntes en la mateixa línia.

Diu que són coneixedors de l'existència d'un servei de recepció de residus domèstics que continguin fibra d'amiant; que hi ha una agència de Residus de Catalunya, amb el registre corresponent com a gestora de residus; igualment, saben que hi ha un registre d'empreses de risc per la presència d'amiant del Servei Territorial del Departament de Treball de la Generalitat. Confirma, però, que malgrat tot això no han aconseguit ser resolutius en l'eliminació total de l'amiant. I així ho reconeix TMB, que aquest mateix mes ha trobat pintura

bituminosa antisoroll, relacionada per diversos estudis amb el càncer de pulmó, en 94 vagons de les sèries 3000 i 4000 del metro, d'un total de 210 cotxes que integren aquestes dues sèries. I afegeix que, segons va informar la companyia, aquests 94 trens no s'han retirat de la circulació i continuen prestant servei de manera habitual.

Remarca que la presència d'amiant no afecta exclusivament l'àmbit laboral, sinó que és una qüestió de risc mediambiental amb els residus, i una qüestió de salut pública. Assenyala que segons l'Agència de Salut Pública de Barcelona, el risc de tenir una malaltia relacionada amb l'amiant té a veure amb la concentració de les fibres presents a l'aire, la duració i la freqüència de l'exposició, la grandària de les fibres inhalades i el temps transcorregut des de la primera exposició.

Això no obstant, sembla que aquesta agència no emet informes sobre l'amiant com a contaminant atmosfèric; per tant, atès que és un assumpte que els ocupa, presenten en aquest Plenari l'aprovació de la proposició que, seguidament, llegeix.

El Sr. Blasi puntualitza que el vot favorable del seu grup a la proposició no vol caure en el parany de l'alarmisme, com ja han dit en tots els fòrums en què han tingut oportunitat de parlar d'aquest assumpte, i recentment en la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat; altrament, sí que considera alarmant la pràctica inacció del govern municipal, i no només en aquest cas concret, sinó en allò que hauria de ser la seva feina.

Afirma que fan seva la Declaració Institucional que es va llegir en aquest cambra el juliol de 2017, així com la proposició aprovada en la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat el juny de 2018; i aprofita per celebrar que aquesta proposició els permeti fer un seguiment de les iniciatives aprovades amb anterioritat, que de manera sistemàtica el govern, tot i aprovar-les, obvia.

Observa que el grup de la CUP va una mica més enllà de les iniciatives que s'han plantejat, però dubta que avui puguin treure alguna nova informació, i també que ho facin en el Ple següent, de manera que haurà passat tot un mandat sense que s'hagi fet la feina pertinent.

Alerta, doncs, de la necessitat de treballar per evitar l'alarmisme, i perquè les coses es facin bé, i de posar els treballadors i treballadores de TMB per sobre dels interessos de l'empresa, però també fer un vot de confiança en com està fent les coses en aquest cas.

Diu, per acabar, que confia que malgrat la manca de diàleg no es materialitzi la vaga de metro anunciada durant la celebració del Mobile World Congress.

El Sr. Alonso comparteix amb el grup proposant la preocupació per la presència d'amiant, i pel risc real que comporta i que no es pot ignorar. Remarca que la problemàtica que planteja aquest material és molt seriosa, i és una qüestió que ha d'ultrapassar el debat partidista. Per tant, entén que la primera prioritat és protegir la salut, però tampoc no han de generar alarmisme i difondre inquietuds que no estiguin fonamentades.

Indica que abans de posicionar el vot del seu grup vol escoltar la intervenció del govern, i en funció de la qual l'emetrà en un sentit o altre.

La Sra. Benedí reconeix que aquest assumpte s'ha de tractar amb responsabilitat i sense fer alarmisme, però posa de manifest que fa temps que s'alerta dels efectes de l'asbest en la salut de les persones, i que durant molts anys va ser utilitzat en la indústria i en la construcció, per la qual cosa aquest material encara està present en molts edificis de la ciutat i també en canonades i infraestructures de servei.

Recorda que l'amiant es comercialitzava amb la marca Uralita, un material que quan es trenca o s'esfondra allibera fibres nocives per a la salut, que fins i tot ha posat en alerta l'OMS.

Comenta que en altres països s'impulsen protocols amb l'objectiu d'eliminar la presència d'amiant en els edificis i procedir a la seva retirada de manera segura, amb l'objectiu d'haver-lo eradicat del tot el 2032.

Indica que aquestes consideracions, a les quals suma el conflicte suscitat per la presència d'amiant en combois del metro de Barcelona, van portar el seu grup a presentar una proposició el juny de l'any passat amb què demanaven la realització d'un cens dels edificis i solars públics i privats de la ciutat que continguin aquest material; igualment, proposaven la realització d'un pla per a la retirada de l'amiant en solars i edificis públics, i que s'incloués calendari i pressupost, així com que s'acceleressin els plans urbanístics previstos allà on hi hagi edificis i solars afectats.

En conseqüència, avança que votaran favorablement aquesta proposició.

La Sra. Andrés comparteix la preocupació del grup de la CUP per la presència i la perillositat de l'amiant encara en molts indrets de la ciutat, i subscriuen la necessitat d'actuar des de l'Ajuntament en la identificació, l'exigència i l'impuls de la seva retirada, així com establir els ajuts per fer-ho.

Fa referència, com també ho ha fet el regidor Blasi, a la Declaració Institucional signada per tots els grups en el Ple del juliol de 2017, que va ser presentada pel seu grup, i en què es demanava que durant el mandat es presentés un inventari de tots els equipaments, espais i edificacions públiques municipals amb presència d'amiant; implementar un programa calendaritzat i amb dotació econòmica per a la retirada progressiva d'aquest material, així com potenciar la millora i la difusió dels programes d'ajut a les comunitats privades d'habitatge perquè puguin retirar l'amiant.

Indica que l'octubre de 2018, mitjançant un prec, van demanar d'afegir a la Declaració Institucional la introducció urgent de mesures per abordar la presència d'amiant en els vagons i instal·lacions del metro de Barcelona, i fer accions concretes de seguretat i prevenció de salut que demanava la plantilla del servei. Afirmar que a hores d'ara, però, no saben què ha fet el govern amb aquesta Declaració, ni tampoc amb el prec; i només saben del cert que l'amiant, segons diu l'OMS, conté partícules carcinògenes, que poden arribar a provocar la malaltia depenent del temps i quantitat d'exposició a aquest material. Precisa que segons dades d'aquesta organització, cada any es produeixen 112.000 morts causades per malalties derivades de l'exposició a l'amiant.

Alerta, doncs, que cal posar fil a l'agulla perquè el govern té molts deures per fer en aquest cas.

El Sr. Mulleras valora positivament aquesta proposició atesa la transcendència i la importància dels efectes que l'amiant causa en la salut de les persones.

Observa que si bé existien indicis, la mort d'un treballador de TMB per fibrosi quística ha disparat totes les alarmes; en aquest sentit, però, coincideix amb algunes de les intervencions precedents que han alertat que no s'ha de crear alarmisme al respecte, però sí que s'ha d'actuar amb eficàcia i, sobretot, amb transparència a fi de detectar el problema i resoldre'l retirant l'amiant.

Valoren positivament la idea de crear una oficina tècnica perquè contribueixi a treballar amb transparència i eficàcia en la lluita contra l'amiant i, sobretot, per aportar rapidesa a les actuacions.

Per tant, diu que si fins ara no s'ha actuat d'una manera correcta, demana que es rectifiqui, atès que està en joc la salut de moltes persones.

Indica que el seu grup, mitjançant el seu portaveu a l'AMB, el Sr. Fernández Díaz, ha portat la qüestió a aquell organisme, que és el que té la competència de gestionar els transports metropolitans de la ciutat, i han reclamat l'elaboració d'un informe de detecció d'amiant, que es posin en marxa amb immediatesa mesures per retirar-lo, i que es tingui especial cura en aspectes de protecció i seguretat dels treballadors.

Manifesta, en conseqüència, que voldrien saber què s'ha fet al respecte, i que s'està fent per part del govern municipal i de la direcció de TMB.

El Sr. Puigcorbé anuncia el seu vot a favor de la proposició.

La Sra. Sanz avança que el govern votarà favorablement aquesta proposició atès que comparteixen la preocupació que expressa, i confirma que estan treballant en un marc institucional i amb una planificació força semblant a la proposada.

Recorda, en aquest sentit, a principis de 2018 l'alcaldeessa va rebre els treballadors jubilats de Macosa, als quals va expressar el compromís i la sensibilitat del govern de la ciutat en la lluita contra l'amiant i les seves conseqüències en la salut de les persones.

Seguidament, esmenta, entre les accions que duen a terme en aquesta matèria, que ja estan en la fase final d'elaboració d'un cens d'edificis amb amiant, mitjançant la localització de les cobertes de fibrociment que hi ha en tota la ciutat. Comenta que hi ha un projecte liderat per l'IM de Paisatge Urbà per contrastar totes les dades recollides; i l'objectiu és que una vegada disposin de tota la informació completa, que preveuen per a aquesta primavera, es tirarà endavant un pla d'actuació coordinat amb la Generalitat a fi de definir en quins edificis s'ha de prioritzar l'actuació, entre els quals els d'ús públic i els municipals.

Afegeix que TMB està fent un seguit d'actuacions de desamiantat, que es va iniciar a finals dels anys vuitanta; que en detectar nous àmbits d'afectació l'any passat s'ha reforçat el procés de detecció i d'eliminació. En conseqüència, apunta que el 2018 es va accelerar la

renovació de trens mitjançant una licitació de 42 trens nous, amb un cost de més de cinc-cents milions d'euros; igualment, concreta que s'estan monitoritzant les dades de les instal·lacions i els mesuraments ambientals, que han demostrat que actualment no existeix risc ni per als treballadors ni per als usuaris.

Indica que en l'àmbit de l'espai públic també estan prenent mesures, com és el cas del Parc del Guinardó, d'on s'han retirat més de seixanta quilos de fibrociment amb amiant.

Afegeix que des d'aquest ajuntament han estat proactius en la retirada d'elements amb amiant en edificis privats de la ciutat; i comenta, en aquest sentit, que el 2017, per primera vegada, en la convocatòria general d'ajuts a la rehabilitació del Consorci d'Habitatge es preveuen ajudes específiques per a la retirada d'amiant.

Afegeix que disposen d'un departament de qualitat ambiental en el marc de la gerència d'Ecologia Urbana, i que estan treballant també amb l'Agència de Salut Pública a fi d'accelerar i potenciar la lluita contra la presència d'amiant a la ciutat.

El Sr. Casas agraeix el to del debat que ha suscitat la proposició, especialment perquè ha defugit l'alarmisme; i celebra que ningú hagi aprofitat per fer populisme amb la salut de la ciutadania.

Considera que allò que realment seria alarmant és que no s'abordés amb responsabilitat un problema que ultrapassa l'àmbit de ciutat, i entenen que s'hauria de portar al Parlament de Catalunya, ja que és un assumpte de país; remarca que no només en districtes com el de Sant Martí queden encara força cobertes d'antigues fàbriques que són fetes amb materials que contenen amiant, sinó que hi ha un gran nombre de granges i explotacions agrícoles amb aquest problemes repartides per totes les comarques de Catalunya.

El Sr. Blasi reconeix que el to del debat ajuda a no crear alarmisme respecte a aquest assumpte, i avança el suport del seu grup si es trasllada aquest problema també a altres administracions, com ara apuntava el Sr. Casas.

Tanmateix, remarca que cal transparència i informar quan toca als grups municipals, i en aquest sentit, valora que el ritme d'actuacions que es van des d'aquest ajuntament, i que ha explicat la Sra. Sanz, no és l'adequat, i no s'adiu amb la celeritat que ha demostrat TMB per entomar el problema. En aquest sentit, confirma que malgrat que és membre de l'IM del Paisatge Urbà, no tenia notícia del projecte que ha esmentat la Tinenta d'Alcaldia. Observa que els ritmes de les actuacions que posa en marxa aquest govern sempre són baixos.

El Sr. Alonso expressa el vot favorable del seu grup a la proposició, i aprofita aquesta intervenció per expressar el suport a les persones afectades per exposició a l'amiant i a les seves famílies.

El Sr. Mulleras desitja que s'actui amb la màxima responsabilitat, transparència, eficàcia i rapidesa perquè en la lluita contra l'amiant s'hi juguen molt.

S'aprova aquesta Proposició / Declaració de Grup amb els vots favorables de tots els grups municipals, i també del Sr. Puigcorbé.

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

c) Precs

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/11072) Demanem al Govern municipal que actuï sense dilacions i de forma immediata i efectiva per detectar, clausurar i sancionar aquestes iniciatives, a la vegada que doni una resposta a les necessitats bàsiques d'atenció social que puguin tenir, si s'escau, els usuaris d'aquestes unitats d'infrahabitatge.

El Sr. Martí posa de manifest que els problemes per accedir a un habitatge digne i assequible s'han accentuat durant aquest mandat d'una manera gairebé exponencial, i diu que estan sorgint iniciatives a la ciutat que els desagraden profundament, i que no són legals com és el cas dels coneguts com a pisos rusc.

Manifesta que el seu grup s'oposa frontalment a aquesta modalitat d'infrahabitatge, i que els sorprèn que hi hagi voluntat d'ampliar l'oferta per part dels promotors. Així, demanen al govern que sigui clar i contundent a l'hora de detectar, clausurar i sancionar aquesta mena d'iniciatives d'infrahabitatge.

La Sra. Sanz constata que des del minut zero el govern municipal ha estat ferm i rotund pel que fa a aquest assumpte, atès que a Barcelona no hi ha cabuda per activitats com la que esmenta el regidor.

Afirma que per al govern el dret a l'habitatge digne és intocable; en aquest sentit, trasllada el missatge clar als promotors de la iniciativa, clarament d'infrahabitatge i que contravé la normativa i la legalitat vigent a Catalunya, ja que existeix un decret que estableix que les habitacions han de tenir un mínim de cinc metres quadrats per persona.

Afirma que han estat absolutament contundents al respecte, i que ho continuaran sent; i exigeixen als promotors que deixin de jugar amb una proposta que mai no reeixirà a Barcelona i que s'aturin. Constata que la direcció d'Inspecció va precintat unes obres al districte de Sants-Montjuïc així que es van assabentar de la prova pilot que es volia tirar endavant, i es referma en què aniran fins al final tant per la via administrativa com per la judicial, i assegura que aquesta iniciativa acabarà sortint molt cara als seus promotors.

Afegeix que saben que compten amb el suport judicial per precintat aquestes obres, i assenyala que continuaran treballant amb la col·laboració dels Districtes per ser absolutament estrictes perquè projectes d'aquesta mena no tirin endavant; mentre que, paral·lelament, continuen desenvolupant mesures que permetin comptar amb recursos suficients en matèria d'habitatge a fi de poder oferir diferents solucions per a l'accés a l'habitatge.

En aquest sentit, i atès que el regidor ho coneix perfectament, diu que s'estalviarà de reiterar dades sobre el nombre de solars que estan en marxa, les aprovacions de planejament, i sobre el grau d'inversió d'aquesta administració en matèria d'habitatge.

El Sr. Martí agraeix la contundència de la resposta de la Sra. Sanz, però diu que allò que volen són fets, ja que és evident l'existència d'una oferta clandestina vigent avui dia.

Afegeix que hi ha la qüestió que en el moment que es clausuren aquests pisos rusc, independentment dels aspectes legals i judicials, la gent que els ocupa, i que paga per fer-ho, haurà de rebre alguna resposta d'habitatge d'emergència o social per part d'aquest ajuntament. Puntualitza que desconeixen el nombre de persones que ara com ara s'hostatgen en aquesta mena d'infrahabitatges, i que hi ha una xarxa d'informació, webs i altres tipus de publicitat d'aquesta iniciativa.

Per tant, entén que l'Ajuntament hauria d'anar al fons de la qüestió, i considera que el govern triga massa a fer-ho. I repeteix que no poden oblidar de cap manera les necessitats vitals de la gent que ara mateix està entrampada en aquests pisos rusc.

La Sra. Sanz confirma que no ho obliden, i que remarca que l'actuació ha de ser conjunta per part de totes les administracions per revertir la situació de necessitat d'habitatge.

I diu que, ara com ara, no tenen constància que els pisos rusc estiguin en actiu a Barcelona, però sí en altres ciutats metropolitanes.

Del Grup Municipal del PP:

2. (M1519/11054) Instar l'alcaldeessa a garantir la normalitat ciutadana, el màxim respecte institucional i el bon funcionament dels serveis públics i de la mobilitat a la ciutat.

El Sr. Fernández Díaz recorda que les propostes dels grups municipals que han de ser tractades en el ple s'han de registrar amb quatre dies d'antelació; així, indica que el seu grup va presentar amb aquesta antelació un prec que pot semblar obvi, però que lamentablement era previsible.

Confirma, doncs, que en els quatre dies que van passar d'ençà de la presentació del prec fins al dia d'avui, la Sra. Alcaldessa ni ha garantit la seguretat ciutadana, ni s'ha pronunciat amb el màxim respecte institucional, ni tampoc ha garantit el bon funcionament dels serveis públics i de la mobilitat a la ciutat; altrament, ha aprofitat aquest interval de temps per promoure un nou menyspreu a la Casa Reial en ocasió del Mobile World Congress amb una plantada protocol·lària; i remarca que avui mateix l'alcaldeessa ha guardat silenci i ha vetat que aquest Plenari del Consell Municipal es pogués pronunciar sobre el rebuig dels incidents violents que es van produir ahir en la convocatòria de la vaga independentista, amb l'afectació dels serveis públics i la intimidació i coacció que van patir diferents sectors de la ciutat.

Assenyala, per tant, que per aquests motius reitera el prec, que dubta que sigui acceptat.

La Sra. alcaldessa observa que si el prec fos que es garantís la normalitat ciutadana –en la mesura de les seves possibilitats, ja que aquesta normalitat també correspon garantir-la en coresponsabilitat a la ciutadania–, el bon funcionament dels serveis públics i la mobilitat a la ciutat, que és allò que textualment diu aquest prec, diu que la seva resposta seria afirmativa.

Tanmateix, assenyala que el regidor, arran de la presentació del prec, fa un totum revolutum i hi encabeix un munt d'altres coses, com la moció que avui ha intentat presentar el grup del PP mitja hora abans del ple, fora absolutament de temps si no es tracta d'un cas d'absoluta urgència; i li demana que especifiqui clarament quin és el seu prec.

El Sr. Fernández Díaz replica que no hi ha major gosadia que la ignorància ja que acaba de comprovar que l'alcaldesa no coneix el ROM, que diu que les mocions s'han de presentar amb l'antelació suficient, i li recorda que s'han presentat un munt de mocions d'urgència en el transcurs d'una sessió.

Puntualitza que l'esmentada moció perseguia la condemna dels incidents ocorreguts en la jornada d'ahir, i no entén que se n'hagi d'explicar l'excepcionalitat als grups municipals.

Precisa que garantir la normalitat, tal com demana el prec, inclou que avui es puguin condemnar aquests incidents violents ocorreguts en el transcurs de la vaga minoritària convocada per sectors independentistes, i que va provocar la coacció a comerços, va afectar el transport públic, va comportar la intimidació a mitjans de comunicació, talls de carrers, ocupació de la via pública i destrosses de mobiliari urbà, així com enfrontaments amb els cossos i forces policials.

Afirma que l'alcaldesa ha vetat la moció perquè no vol condemnar aquests incidents, ni pronunciar-se sobre l'inici d'accions legals contra els autors.

La Sra. alcaldessa confirma que el regidor s'ha saltat el ROM perquè no s'ha cenyit al prec que va registrar i ha fet una intervenció diferent.

Això no obstant, afirma que rebutja la violència en tots els casos, i que es ferma defensora del pacifisme; tanmateix, diu que li sorprèn que el regidor només al·ludeixi a la violència quan es tracta de determinats tipus de protestes amb les quals discrepa ideològicament, mentre que arran d'incidents violents molt greus ocorreguts, de fet els més greus dels darrers temps, com ha estat les càrregues policials, brutals i arbitràries contra centenars de persones absolutament pacífiques, de l'1 d'octubre, el Sr. Fernández Díaz no expressa la mínima condemna, i li recorda que va ser el seu partit qui les va ordenar, aquestes càrregues; i que no van ser contra mobiliari urbà, sinó contra ciutadania pacífica que legítimament intentava tirar endavant una votació.

Observa, doncs, que tal vegada ella i el Sr. Fernández Díaz tenen concepcions diferents de què és violència, o es tracta que al regidor només li preocupen les discrepàncies, cosa que la seva formació criminalitza i converteix en actes terroristes i de violència. I fa notar que, així, mai no resoldran res.

d) Preguntes

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/11073) Quin és el capteniment del Govern municipal per tal de garantir la neutralitat institucional durant la celebració de tots aquests processos electorals?

El Sr. Trias recorda que els propers tres mesos seran de conteses electorals, i assenyala que la pregunta és sobre el capteniment del govern municipal durant aquest període a fi de garantir una neutralitat clara, i que la Sra. Colau intervingui com a alcaldessa, i no com a candidata en campanya electoral.

La Sra. alcaldessa observa que el Sr. Trias també barreja els plantejaments de la pregunta com acaba de fer el Sr. Fernández Díaz; i respon que, si la pregunta és quin és el capteniment del govern per tal de garantir la neutralitat institucional durant la celebració de tots aquests processos electorals, mantindran tot el compromís amb el compliment de la normativa que estableix la regulació electoral. Apunta, en aquest sentit, que han sol·licitat un informe als serveis jurídics sobre les limitacions que estableix la llei, i estan en contacte permanent amb el Secretari General també, a fi de mantenir el màxim respecte a la llei.

El Sr. Trias pregunta a l'alcaldesa si li sembla normal que s'enganxin a les façanes esteles (en mostra una) anunciant la campanya "Fem de casa teva un habitatge millor"; o que faci un tuit que digui que la connexió del tramvia per la Diagonal serà una realitat, que permetrà treure prop de dotze mil vehicles diàriament del cor de la ciutat. Insisteix a preguntar-li si li sembla normal la publicació en un diari una fotografia de Janet Sanz gairebé a tota plana – que també ensenya–.

Valora que aquests exemples que acaba de posar suposen un abús total en la utilització dels mitjans públics en favor de la seva formació, que concorre a les eleccions. I, novament, pregunta a l'alcaldesa si creu que és normal que els darrers sis mesos el govern de la ciutat hagi establert uns períodes de vigència com el del Pla del Dret a l'Habitatge 2016-2025, el Pla d'Adolescència i Joventut 2017-2022, Pla d'Equipaments i Serveis Juvenils 2018-2028, el nou Pla de Mobilitat Urbana 2019-2024, Pla d'Accessibilitat Universal 2018-2026. Observa que si l'actual govern està a punt de plegar com és possible que faci plans a deu anys vista, alguns. Diu que entén que els puguin elaborar teòricament, però no que en facin publicitat, ja que es tracta de fer públic el seu programa electoral a costa de l'erari públic.

La Sra. alcaldessa diu que posar en les façanes informació sobre polítiques de rehabilitació és d'interès de la ciutadania, és informació de com es gasten els diners públics, i constata que no es fa en campanya electoral sinó al llarg de tot l'exercici. Pel que fa a la connexió del tramvia, troba que és evident que una mesura que s'aprova en el Plenari surti en els perfils oficials.

I assenyala, quant a la utilització dels recursos públics per fer publicitat en mitjans públics a què al·ludeix el Sr. Trias, que si fan una comparativa entre aquest mandat i el seu s'adonaran que s'ha passat de 53 milions d'euros a 40 milions l'actual, i amb una gran distància en el darrer any de mandat que és l'electoral; així, mentre en el darrer any del mandat anterior es va arribar a una despesa de 16 milions d'euros de despesa publicitària, i en l'actual aquesta xifra s'ha limitat a 10 milions, a la qual s'hi suma la transparència, que abans no existia, que permet saber al detall on va cada euro.

Afegeix que també podria parlar de la manera com utilitza el govern de la Generalitat TV3 o els perfils oficials de Twitter per retransmetre en directe actes de partit i actes polítics permanentment; i diu que si aquest govern ho fes igual amb Betevé, o amb els seus perfils institucionals, ja els haurien portat als tribunals.

Del Grup Municipal Cs:

2. (M1519/11063) Té previst el Govern municipal presentar un projecte de pressupostos per l'any 2019?

La Sra. Mejías reprement l'al·lusió que ha fet el Sr. Trias dels plans amb una vigència de deu anys, pregunta si tenen previst aprovar els nous pressupostos abans que acabi la legislatura; si l'alcalde, com a presidenta de l'executiu local, té previst posar a disposició de la resta de grups municipals uns pressupostos, que són la previsió per a un any, que puguin negociar i aprovar.

La Sra. alcaldessa respon a la regidora que sap tan bé com ella que, malauradament, estan en un període electoral llarguíssim, ja que amb la convocatòria de la cita estatal estan pràcticament amb tres mesos de campanya electoral en què s'ajunta amb la municipal i l'europea. Precisa, tanmateix, que aquest ajuntament pot aprovar, i el govern municipal hi està disposat, un pressupost o una modificació pressupostària en qualsevol moment, tal com ja s'ha fet en altres ocasions.

La Sra. Mejías diu que si el govern hi està disposat que els el presenti perquè el puguin analitzar i negociar; constata, però, fins a dia d'avui cap dels grups municipals ha rebut cap proposta més enllà del famós power point que els van presentar el dia que es van anunciar els pressupostos, i diu que fóra convenient disposar d'una proposta més seriosa i ferma.

Observa que l'alcalde parla moltes vegades de sobirania municipal, un concepte inexistent en cap llei ni norma, i entén que es deu referir a l'autonomia local i a la suficiència financera que permet als municipis finançar-se en base a la recaptació de taxes i impostos; i diu que volen saber si el govern és capaç de donar-los exactament el tancament pressupostari de l'any anterior, i quina és la previsió d'ingressos per al següent, i la distribució de partides pressupostàries que farà el govern; i avisa que si realment volen continuar presumint que són el govern que més inverteix en política social hauran de fer alguna cosa; i si certament volen continuar impulsant les infraestructures urbanes que estan aturades, voldrien saber què hi invertiran; o si volen continuar endavant amb plans de mobilitat i l'aplicació de les noves tecnologies, també deuen tenir pensat què hi invertiran. Això no obstant, a tres mesos d'acabar el mandat, només els han presentat un power point.

Diu que hauria volgut tenir com a interlocutor en aquesta pregunta al Sr. Pisarello per mirar de saber alguna cosa més al respecte i valorar si realment estan disposat a complir.

La Sra. alcaldessa respon que, com ja he explicat el Sr. Pisarello a la regidora infinitud de vegades, tenen els pressupostos més socials dels darrers temps i, sens dubte, molt més expansius i socials que els de la Generalitat o els de l'Estat.

Posa de manifest que actualment treballen amb un pressupost prorrogat, que només és un 5% inferior al de 2018, que està en procés de tancament, però les dades ja apunten que serà el pressupost més expansiu del mandat, superior al de 2017. En aquest sentit, avança que en despesa total s'ha incrementat el pressupost durant el mandat d'un 7,2% respecte al mandat de l'alcalde Hereu, i d'un 9,7% respecte al de l'alcalde Trias; en despesa social han augmentat un 105% més que en el mandat Hereu i un 41% més que en el 2011-2015.

Conclou, per tant, que els increments s'han produït en aquest mandat en tots els àmbits pressupostaris, i considera que allò que poden discutir és el model de ciutat que han promogut, i diu que intueix que quan portin la proposta de pressupost el grup de Ciutadans no els el voldrà votar, ja que sistemàticament ha votat contra les polítiques socials i de canvi

que ha presentat el govern; així, confirma que Ciutadans està en contra de la regulació dels lloguers abusius, de la connexió del tramvia, d'obligar als promotors privats a fer un 30% d'habitatge assequible; afegeix que estan en contra dels allotjaments turístics, del dentista municipal, o d'una funerària pública i, a més, pacten amb Vox. Per tant, considera gairebé segur que no votaran els pressupostos que els puguin presentar.

3. (M1519/11064) Quants desnonaments s'han produït a la ciutat de Barcelona i quina solució s'ha ofert a aquestes famílies, durant l'any 2018?

La Sra. Barceló recorda que Barcelona en Comú va arribar al govern de la ciutat amb promeses d'habitatge social, i van anunciar la UCER com la gran unitat per ajudar les famílies que patien un desnonament.

Feta aquesta introducció, pregunta quants desnonaments s'han fet a Barcelona el 2018, i quina solució s'ha ofert a les famílies que els han patit; i justifica la pregunta perquè el gener de 2018 van preguntar el mateix però en referència al 2017, i confirma que la resposta ha trigat un any. Entén que això demostra que el govern és lent en la construcció del parc habitatge públic, i molt lent en transparència.

El Sr. Montaner confirma, d'entrada, que els desnonaments a Barcelona han anat disminuint; indica que el 2015, les ordres de desnonament van ser 3.098, el 2016 van ser 2.691, i el 2017 de 2.519. Precisa que les xifres no són d'aquest ajuntament sinó del Consell General del Poder Judicial, que les proporciona al final del primer trimestre de l'any i, per tant, les corresponents al 2018 no les tindran fins a finals de març.

Recorda que van crear la UCER a finals de 2015, i durant aquests anys ha atès unes sis mil cinc-cents famílies; i confirma, atès que actualment estan elaborant l'informe corresponent al 2018, que durant el 2017 va atendre 2.351 noves famílies, i que la majoria va trobar una solució mitjançant els ajuts municipals com ara el pagament del lloguer d'un pis, solucions temporals en pensions i equipament, la mesa d'emergència o, en el 16% de casos, es van poder quedar a l'habitatge arran de la mediació amb la propietat.

La Sra. Barceló agraeix la resposta, però insisteix a dir que el govern ha passat de ser rebel a conformista; ha passat del "si se puede" a la culpa és dels altres; és a dir, han passat de l'eslògan a la realitat del final del mandat.

Al·ludeix a l'eslògan "L'habitatge, un dret com una casa", i la realitat és que hi ha 476 famílies que esperen un habitatge de la mesa d'emergència habitacional perquè no n'hi ha; pel que fa a la UCER, que se suposa que és el servei per prevenir i actuar en els desnonaments, posa de manifest que la realitat és que s'han resolt poc més de la meitat de casos; continua posant exemples, com el de la campanya d'habitatges per a joves "Busques pis?", i la realitat és que per obtenir un habitatge públic per a joves menors de 35 anys a Sant Andreu, aquests han de cobrar més de 1.500 euros bruts.

En vista de la situació que ha descrit, reitera que en habitatge social el govern ha deixat la rebel·lia pel camí i s'ha tornat molt conformista.

El Sr. Montaner replica que van arribar al govern sent activistes o crítics a haver de gestionar, cosa que ha implicat posar en la mesa d'emergència habitacional el 80% dels habitatges,

quan un 60% corresponia posar-lo a la Generalitat, i només n'ha posat el 20%. Igualment, no han pogut fer la quantitat necessària d'habitatge per a les diverses classes socials, com per exemple, els joves mileuristes que són per als qui s'han creat els habitatges a què s'ha referit la regidora.

Recorda que la seva formació defensa al Congrés dels Diputats la regulació dels lloguers, mentre que Ciutadans, que té un paper important al Parlament de Catalunya i també al Congrés, està fent ben poc per defensar el dret a l'habitatge, i els suggereix que ho facin en aquestes instàncies.

Del Grup Municipal d'ERC:

4. (M1519/11069) Quina valoració fa el Govern municipal dels resultats de la ciutat i de les seves institucions culturals en els informes de l'Observatorio de la Cultura de la Fundación Contemporánea durant el present mandat?

La Sra. Sendra pregunta quina valoració fa el govern dels resultats de les institucions culturals de la ciutat en els informes de l'Observatorio de Cultura de la Fundación Contemporánea durant el present mandat.

El Sr. Asens indica que la valoració no és molt positiva, i assenyala que donen poca credibilitat a l'informe esmentat perquè és molt poc rigorós. Indica que l'informe no està elaborat per un observatori acadèmic o universitari ni de cap institució pública, sinó que l'ha fet una agència de comunicació privada amb seu a Madrid i, per tant, ha de satisfer els seus clients. Precisa que l'informe es va fer en base a una enquesta, però sense entrevistes presencials, a un grup de professionals la majoria dels quals residents a Madrid, i confirma que en desconeixen la metodologia emprada.

Manifesta que aquest govern té clar que les polítiques públiques no es construeixen a partir d'aquesta mena de rànquings, màrquetings o titulars; de la mateixa manera que les polítiques culturals tampoc són només els grans equipaments i festivals, sinó també projectes educatius amb base cultural, cooperatives de llibreteres i llibreteres, o biblioteques públiques. I reconeix que la situació té molt més a veure amb la fotografia que es va poder copsar arran dels premis Ciutat de Barcelona, que palesa amb precisió el talent i la creativitat, i que els interessa molt més que no pas un rànking fet per una agència de comunicació; i afegeix que té a veure molt més, també, amb els recursos que es destinen a cultura en aquest ajuntament, que és el segon, darrere de les ciutats del sistema foral basc, que destina més recursos per habitant en matèria cultural. I entén que tindrien una situació molt millor si l'Estat i la Generalitat estiguessin a l'altura de despesa per habitant que fa aquest ajuntament.

La Sra. Sendra addueix que no és pas defensora dels rànquings, però diu que li preocuparien; així, diu que li ha agradat com ha començat la seva intervenció el Sr. Asens, però no tant com l'ha acabada.

Indica que l'enquesta es fa d'ençà del 2009, i malgrat que si li pot qüestionar la credibilitat, té la característica que és permanent en el temps i amb una mateixa metodologia, amb una consulta a mil persones expertes de tot l'Estat, cosa que li confereix la categoria, si més no,

de baròmetre. I remarca que en aquesta ocasió coincideix amb un moment en què tot el sector cultural no té la millor situació; així, entén que seria una bona ocasió per reconèixer que tenen un problema en el sector de la cultura i asseure's a parlar-ne, ja que Barcelona ha estat sempre capital de creació i d'innovació reconeguda arreu del món; i reconeix que la creativitat hi és però no tant el suport institucional; i que les polítiques culturals són força de control i dirigisme institucional, amb poca autonomia de les institucions i de pressió pel que fa a la gestió.

Considera que hi ha un estat de coses que fan que el sector cultural no tingui la llibertat, l'agilitat i la facilitat per poder-se expandir amb tota la creativitat existent a la ciutat.

El Sr. Asens anima a la Sra. Sendra, que és una experta cultural, que els ajudi a empènyer perquè l'Estat i la Generalitat, on la regidora té responsabilitats, augmentin la inversió en cultura, que ha disminuït molt els darrers anys, a diferència de la dinàmica contrària en aquesta matèria de l'ajuntament de Barcelona.

Quant a l'enquesta, que era l'objecte de la pregunta, puntualitza que els consta que no s'ha fet entre experts de tot l'Estat sinó que la majoria són de Madrid, i en desconeixen la identitat ja que s'amaga la metodologia i les fonts, cosa que confereix molt poc rigor a l'informe resultant.

5. (M1519/11070) Quines accions ha fet el govern i com resoldrà la situació per garantir que els inquilins actuals dels habitatges del carrer Mont-ral 37 i 39-41 i del carrer Doctor Letamendi 103, puguin romandre dignament a les seves llars?

El Sr. Coronas assenyala que ja van formular aquesta pregunta en comissió, i que avui reiteren la qüestió sobre les accions del govern per garantir que els actuals inquilins dels habitatges del carrer Mont-ral i del Dr. Letamendi, una representació dels quals avui els acompanya, perquè puguin romandre a les seves llars.

Precisa que es tracta de noranta famílies que pateixen assetjament immobiliari de diverses maneres, entre les quals i la principal deixant que els immobles es vagin deteriorant sense fer-hi cap obra de manteniment ni rehabilitació, ni cap actuació que permeti mantenir els edificis en condicions de salubritat, habitabilitat i seguretat. Afegeix que una segona forma d'assetjament és la no renovació dels contractes de lloguer, molts dels quals són de renda antiga amb residents que hi porten tota la vida, i no s'ofereix la possibilitat als llogaters ni tan sols de renegociar les condicions; i remarca que la situació s'agreuja ja que molts dels inquilins són persones grans i amb uns ingressos baixos que no els permeten fer front a un trasllat.

Finalment, confirma que hi ha suposats nous veïns en aquestes finques que vigilen i controlen les passes que fan els veïns i les veïnes per defensar-se d'aquest assetjament.

La Sra. alcaldessa, després de saludar els veïns i veïnes que els acompanyen, expressa que comparteix la preocupació del Sr. Coronas per la seva situació.

Indica que, segons la informació de què disposa, el Districte està en contacte amb aquestes famílies des de l'octubre de 2018, i té previst tornar-s'hi a reunir el 6 de març; s'han visitat els edificis, i s'han fet diferents accions, entre les quals demanar informes tècnics sobre

l'estat de conservació de les finques, i s'han derivat famílies afectades a l'oficina d'habitatge per tal d'assessorar-les i acompanyar-les en l'exercici dels seus drets. Puntualitza que hi ha famílies que són llogateres dels habitatges, algunes de les quals tenen contractes indefinits, mentre que la gran majoria tenen contractes LAU, que són molt poc garantistes amb els llogaters. Remarca en aquest sentit, que un dels objectius que tenen en aquest moment al Congrés és justament canviar la LAU, i estan pendents d'un decret al respecte; per tant, aprofita per demanar al Sr. Collboni que ajudi en aquest sentit, ja que els propers dies s'ha de resoldre si, finalment, el PSOE complirà el seu compromís públic de canviar aquesta regulació dels lloguers i els preus abusius, a més d'incloure garanties que manquen en els contractes LAU. Posa de manifest que mentre no es resol la reforma de la LAU, aquest ajuntament ha començat a obrir expedients per assetjament immobiliari; i, mitjançant l'Oficina d'habitatge, es mira cas per cas i se'n fa el seguiment.

Afegeix que en aquest cas també han establert contacte amb la propietat, també per fer de mediadors en la tutela dels drets dels llogaters; així, hi van mantenir una reunió l'11 de febrer per conèixer amb més detall l'actuació que té prevista, i l'Ajuntament els ha dit que espera que es rehabilitin les finques, i que es mantinguin els llogaters i les seves condicions contractuals.

Confirma, doncs, que segueixen molt de prop aquest cas concret, com també fan en moltes altres finques que pateixen situacions semblants, ja que l'especulació és un dels principals problemes de les grans ciutats, i aquest ajuntament utilitza totes les estratègies que té a l'abast.

El Sr. Coronas agraeix la resposta de l'alcaldeessa i confirma que són conscients que l'Ajuntament està fent coses perquè així els ho confirmen els veïns.

Tanmateix, més enllà de la reforma de la LAU i de tot allò que puguin fer les administracions, entén que s'han de preguntar què pot fer aquest ajuntament a fi de resoldre aquest problema. I, en aquest sentit, considera que si els propietaris posen a la venda l'edifici seria un bon moment per començar a aplicar el tanteig i retracte en edificis sencers i solars que es va aprovar a instàncies del seu grup; i creu que tot i que no hi hagués pressupost per fer-ho, la majoria de grups serien capaços d'arribar a un acord de modificació pressupostària per fer-ho realitat.

La Sra. alcaldeessa confirma que han exercit aquesta pràctica més que no cap altra administració, atès que aquesta és la que està adquirint més finques, 661 habitatges durant el que porten de mandat en què han invertit més de seixanta-quatre milions d'euros, però el cert és que la Generalitat els deu molts diners ja que només assumeix un 20% de les polítiques d'habitatge del 60% que li correspon.

Del Grup Municipal del PSC:

6. (M1519/11066) Com s'explica que en un barri que es considera d'actuació preferent i amb un programa d'intervenció extraordinari com és el cas de Ciutat Meridiana hi hagi escales mecàniques sense funcionar des de fa mesos, afectant a l'accessibilitat dels veïns i veïnes?

La Sra. Andrés formula la pregunta referida a les escales mecàniques de Ciutat Meridiana, que fa mesos que no funcionen i que afecten la mobilitat de veïns i veïnes del barri.

La Sra. Sanz constata que la regidora és coneixedora de la seva preocupació per aquesta qüestió, i que ha expressat en audiències públiques, consells de barri i en plens del Districte de Nou Barris.

Dit això, explica que moltes d'aquestes escales mecàniques van ser instal·lades amb el finançament de la llei de barris, i han detectat que alguns dels materials emprats eren més aptes per a interiors que no pas per a l'exterior. Assenyala que aquest és un dels aspectes que intenten revertir amb el canvi de peces.

Afegeix que, a banda d'aquesta qüestió, que és una problemàtica tècnica comuna en aquestes zones de muntanya, es van trobar amb què en els contractes de manteniment i correcció d'aquestes escales no hi constaven terminis, i mai no havien posat sancions a les empreses que se n'havien d'ocupar, i així es donava el cas que no se solucionaven les avaries en molts mesos. Per tant, explica que van obrir expedients a les empreses responsables, que posteriorment esdevenen sancions, així com requerir unes inversions específiques per millorar els dèficits estructurals de les escales. Indica que, a més, han tirat endavant un nou contracte que permet a aquest ajuntament un major control i gestió dels equips, així com també millors paràmetres d'avaluació a fi de minimitzar el nombre d'incidències en les instal·lacions. Comenta que les noves empreses els han demanat un temps per posar les instal·lacions al dia atesa la necessitat de resoldre problemes estructurals.

Confirma, per tant, que aquest ajuntament és el primer interessat en què aquestes escales funcionin bé d'una vegada, malgrat la problemàtica de competències en matèria contractual.

La Sra. Andrés diu que no l'ha convençuda gens la resposta de la Tinenta d'Alcaldia, atès que s'ha referit a coses que no han de passar en una zona on s'aplica el Pla de barris; i fa notar que dels dotze projectes que són de la seva àrea només n'hi ha un en marxa.

Observa que la Sra. Sanz s'ha referit a la necessitat d'unes inversions específiques, i pregunta si, com és el cas, no les tenen previstes per a un barri que diuen que és prioritari; igualment, ha dit que les empreses els han demanat temps per resoldre aspectes estructurals, però la realitat és que els veïns de Ciutat Meridiana fa més de tres mesos que no tenen escales mecàniques, i s'han vist obligats a denunciar-ho als mitjans, i els grups municipals han d'insistir en el tema.

Considera que aquesta actitud del govern municipal al respecte trenca amb l'ideari que proclama; remarca que les escales mecàniques són el fruit de la lluita veïnal, i un servei essencial en un barri de muntanya per a les persones més vulnerables, entre les quals la gent gran, les persones que porten cotxets de criatura, els nens i les nenes; i es tracta d'unes instal·lacions que són exemple d'urbanisme social que entén que la Sra. Sanz hauria d'abanderar; altrament, la seva resposta és que les empreses els han demanat temps, i entén que això no és una excusa plausible per a un barri amb les característiques de Ciutat Meridiana.

La Sra. Sanz diu que si el discurs de la Sra. Andrés el fes algú que mai no hagués estat regidora de Nou Barris es podria entendre; i confirma que podria treure les dades del nombre d'avaries que van tenir aquestes escales durant el seu mandat al Districte, però no ho farà perquè considera que la regidora coneix perfectament la problemàtica, i que el govern és el primer interessat que els veïns i les veïnes tinguin tots els drets garantits.

7. (M1519/11067) Quants renders, power points i imatges diverses anunciant projectes urbans ha presentat el govern durant aquest mandat?

Es retira

Del Grup Municipal del PP:

8. (M1519/11058) Per quines raons l'Ajuntament de Barcelona exclou la utilització de la llengua castellana en els cartells del Districte de Ciutat Vella que donen informació sobre la commemoració del Dia Internacional de la Llengua Materna, i en canvi utilitzen com a prioritàries llengües com l'àrab, l'urdú, i el tagalo?

El Sr. Fernández Díaz comença la seva intervenció en àrab, ja que atesa la insistència a utilitzar aquesta llengua en les comunicacions municipals, d'on s'hi exclou el castellà, creu que la regidora Pin el deu haver entès perfectament.

La Sra. Pin replica que aquest no només fa servir l'àrab en les seves comunicacions, sinó que també fan servir altres llengües. Dit això, convida al regidor a formular la pregunta.

El Sr. Fernández Díaz diu que la pregunta la tenen per escrit, i que fa referència a un assumpte que ja va plantejar en una altra ocasió, en el sentit que és absolutament inadmissible que en determinades informacions municipals al districte de Ciutat Vella es dirigeixin als veïns en diferents llengües estrangeres, entre les quals l'àrab, l'urdú o el tagal, i evidentment en català, però excloent-ne el castellà. En aquest sentit, posa com a exemple l'anunci de la celebració, ahir mateix, del Dia Internacional de Llengua materna, sense que hi constés el castellà, que recorda que és la llengua materna de com a mínim la meitat de la població de Barcelona, a part de la seva oficialitat.

Reclama, doncs, que es respecti el castellà, que també és llengua pròpia de Catalunya i que no és aliena als barcelonins; i pregunta a la Sra. Pin si considera lògic adreçar-se als veïns de Ciutat Vella en les audiències públiques, consells de barri o en informacions diverses en àrab, urdú, tagal i català, i no fer-ho en castellà.

La Sra. Pin sospita que el Sr. Fernández Díaz no ha acudit a cap audiència pública a Ciutat Vella, d'on és regidor adscrit, ja que sabia que respon als veïns i a les veïnes en funció de la llengua amb la interpel·len, per tant, indistintament en català i en castellà.

Fa notar que el regidor ha oblidat esmentar la llengua bengalí, que és en la que estan part dels cartells que promocionaven l'acte d'ahir a què s'ha referit. I explica que el Dia Internacional de les llengües maternes sorgeix com a homenatge a les víctimes de la comunitat de Bangla Desh, que el 1952 tenia prohibit parlar la seva llengua, i que en una manifestació per reivindicar el seu dret a fer-ho van morir en un tiroteig contra els assistents.

Lamenta que el Sr. Fernández Díaz no assistís a l'acte d'ahir, ja que hauria pogut comprovar que gran part de l'acte es va desenvolupar en castellà, i també s'hi va llegir, en castellà i en vuit llengües més, el text que Rigoberta Menchú va escriure amb motiu de la commemoració del Dia Internacional de les llengües maternes.

Conclou de tot plegat que al regidor li causa certa molèstia que es comuniquin amb els veïns de Ciutat Vella, el 50% d'origen divers, amb les seves llengües pròpies i que els considerin ciutadans de primera.

Del Grup Municipal de la CUP:

9. (M1519/11050) Quin és el procediment del govern municipal respecte la vaga general convocada pel dia 8 de març i quines actuacions durà a terme l'ajuntament per tal de comunicar i garantir el dret a vaga del conjunt de les seves treballadores, tant aquelles que estan externalitzades com aquelles que formen part de la plantilla del propi ajuntament?

La Sra. Reguant comenta que queden dues setmanes justes per a la vaga general convocada per al 8 de març, i justifica la presentació d'aquesta pregunta per saber quines actuacions ha previst aquest govern per respectar o fer respectar el dret de vaga de les treballadores i els treballadors de l'Ajuntament i, per tant, comunicar-los que tenen dret de vaga, i també a totes les treballadores i treballadors externalitzats que també treballen per a l'Ajuntament.

La Sra. Pérez manifesta que, com a govern, consideren que hi ha moltes raons i contundents per a aquesta vaga internacional de dones, atès que la precarietat té rostre de dona, perquè les dones continuen cobrant un 25% menys que els homes per la mateixa feina, i sumen el doble en nombre en l'ocupació a temps parcial. Afegeix que les cures continuen sent cosa de dones, i és urgent que les administracions públiques, empreses privades i els homes comencin a assumir la part que els toca; perquè les treballadores de la llar no tenen la mateixa protecció social que la resta de treballadors, i Espanya encara no s'ha sumat al conveni 189 de l'OIT. I continua dient que el planeta també està en risc i cal una revolució ecofeminista i impulsar una transició ecològica amb justícia de gènere; perquè moltes dones dels països del sud moren davant dels murs de l'Europa-fortalesa i, per tant, calen polítiques migratòries humanes; perquè els masclistes les continuen matant, i recorda que el 2018 van ser assassinades 98 dones a Espanya; perquè les dones trans continuen patint violència i discriminació, i tenen un índex d'atur que supera el 80%; i perquè el sistema legal no protegeix les dones, i cal exigir formació en igualtat als jutges; i perquè la protecció legal de totes les víctimes de violència masclista i sexual encara no està garantida. I afegeix que encara hi ha dificultats per estimar-se en llibertat, i es mantenen les agressions contra lesbianes, gais, bisexuals i trans.

I constata que després de la bretxa salarial del 25%, en arribar la jubilació, les dones cobren un 37% menys que els homes, després de tota la vida treballant dins i fora de la llar.

Confirma que enguany seran contundents com ho van ser l'any passat, i esperen que encara ho siguin més els sindicats i els donin un suport més gran. Recorda que l'any passat es va garantir el dret de vaga de totes les treballadores, també amb les externalitzades, i avança que estan treballant amb els sindicats un comunicat per informar, tal com es va fer l'any passat.

I remarca que els diners recaptats arran dels descomptes de la vaga van anar destinats a entitats que van escollir conjuntament ajuntament i sindicats. Indica que tot plegat s'ha de definir amb diàleg entre sindicats i Ajuntament, i també en la línia de la declaració que va aprovar el plenari del Consell de Dones.

Expressa que faran tot el possible perquè aquesta vaga tingui un èxit total a Barcelona.

La Sra. Reguant posa en relleu que en una realitat en què les vides cada vegada estan més precaritzades, en què moltes treballadores d'aquest ajuntament estan externalitzades amb contractes precaris, i també molts treballadors i treballadores de l'Ajuntament que són interins. I també denuncia que s'han reiterat pràctiques en aquest ajuntament amb motiu de vagues generals, com és demanar, els dies previs, quins treballadors i treballadores faran vaga i quins no, cosa que es pot entendre com una amenaça; entenen que aquestes són pràctiques a eradicar, si parteixen que el dret de vaga existeix. I confirma que això ha passat els darrers dies en alguns instituts i empreses municipals amb motiu de la vaga general d'ahir.

Consideren, doncs, que cal reforçar clarament el missatge d'aquesta vaga feminista i els motius pels quals es fa, i empoderar les treballadores perquè facin vaga i, alhora, garantir que preguntes que són una manera de coaccionar les treballadores desapareguin i, altrament, es posi en coneixement de tothom què significa una vaga general, quins drets i deures es tenen, i facilitar que tothom, lliurement, triï el mateix dia 8 de març si s'hi adhereix o no.

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal del PP:

Únic. (M1519/11059) Es sol·licita al Govern municipal que informi sobre les gestions realitzades i l'estat d'execució de la proposició següent, aprovada en la sessió del dia 26 de gener de 2018 del Plenari del Consell Municipal: (M1519/8039) El Plenari del Consell Municipal acorda: Instar al Govern municipal a elaborar un informe que detalli els litigis iniciats o reclamacions prèvies que afecten a l'Ajuntament de Barcelona derivats d'expedients de llicències d'activitat econòmica i d'obres, concessions per a prestacions de serveis i moratòries en l'actual mandat i altres, indicant l'estat, el procediment, la resolució judicial i les conseqüències econòmiques des de l'any 2015; així com donar compte d'aquests informe al Plenari del Consell Municipal en el termini de dos mesos.

El Sr. Mulleras diu que aquest mandat serà recordat com el de l'alcaldesa moratòria, ja que fins a dia d'avui l'actual govern ha aprovat catorze moratòries o suspensions de llicències, una cada tres mesos. Precisa que no havia transcorregut ni un mes del mandat quan es va decretar la més polèmica, la d'allotjaments turístics; així, es van paraitzar projectes d'inversió, van provocar pèrdues econòmiques i de llocs de treball, litigis judicials i reclamació d'indemnitzacions milionàries.

Afegeix que durant els tres primers anys de mandat van acumular fins a 254 litigis judicials, i ara volen saber quants més s'han produït en aquest darrer any 2018.

La Sra. Sanz observa que algunes de les bromes del Sr. Mulleras són ben forçades, com les que utilitza per fer creure que les moratòries o les suspensions de llicències són propostes

que no estan dins de la normalitat de la funció d'aquest ajuntament; i precisa que per regular, fer plans i pensar i ordenar el territori calen eines, que estan fixades per la llei, que estableix els temps que cal complir.

Puntualitza que el govern no ha fet suspensions de llicències i moratòries, sinó plans i projectes que han determinat una regulació d'usos diferents als precedents. Comenta, en aquest sentit, que quan van començar el mandat a l'Àrea d'Urbanisme van trobar-hi vuit moratòries que no anaven acompanyades de cap proposta, ni cap projecte aprovat inicialment ni definitivament, només en suspensió; i confirma que quan acabi el mandat aquest govern en deixarà dues, de moratòries, amb l'aprovació inicial feta. Afirmar que això és governar la ciutat.

Pel que fa a les dades que demana el Sr. Mulleras, que concreta en expedients de llicències d'activitat econòmica i d'obres, concessions per prestacions de serveis, i moratòries, indica que durant el 2018 i el que porten de 2019 han rebut aproximadament tres-cents vuitanta expedients de llicències, el 80% dels quals vinculats a les ordres de cessament d'activitats d'habitatges d'ús turístic il·legal. Quant a les prestacions de serveis i moratòries, ni el 2018 ni enguany han rebut cap mena de litigi.

El Sr. Mulleras concreta que han estat 14 suspensions de llicències i 254 litigis oberts durant els tres primers anys, segons resposta del mateix ajuntament, i insisteix a demanar que els actualitzin aquestes xifres amb les corresponents al 2018.

Compara Barcelona amb un gran transatlàntic, i diu que quan va arribar al govern Barcelona en Comú va aturar els motors, i la nau continua avançant per inèrcia; així, van aturar els motors del turisme, del comerç i de la construcció, i s'han dedicat a fer moratòries, suspensions de llicències, ordenances, i ha resultat que tota aquesta aturada de màquines ha fet que a dia d'avui Barcelona estigui creixent un 14% menys que el 2015. I posa com a exemple que aquest enfonsament del creixement de la ciutat ha fet davallar moltes posicions de Barcelona en el rànquing internacional de ciutats on invertir.

La Sra. Sanz observa que deu ser molt frustrant passar-se un mandat sencer intentant colar una tesi que no se sustenta en cap dada; i confirma que l'actual govern continuarà treballant el que resta de mandat perquè Barcelona sigui una de les millors ciutats per viure-hi, tal com confirmen les enquestes i els baròmetres.

MOCIÓ

Única. (20190001) Primer.- Rectificar, d'acord amb els articles 41 de la Llei 9/2017 de Contractes del Sector Públic i 109 de la Llei 39/2015 del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, el Plec de Clàusules Administratives Particulars, el Plec de Condicions Tècniques, i els annexos d'ambdós documents, reguladors de la contractació dels serveis de recollida de residus municipals i la neteja de l'espai públic de la ciutat de Barcelona (2019-2027), amb mesures de contractació pública sostenible, aprovats mitjançant acord del Plenari del Consell Municipal de 26 d'octubre de 2018 per tal d'esmenar-ne els errors materials, de fet i aritmètics existents, inclosos els supòsits de necessitat d'ampliar i actualitzar la informació continguda i d'introduir-hi aclariments interpretatius, en els apartats i en els termes detallats en el document annex. Segon.- Aprovar, per tal de garantir l'equitat i

els drets dels operadors econòmics interessats en el procediment de licitació, l'ampliació del termini per a presentar ofertes en 35 dies, a comptar des de la data de remissió de l'anunci del present acord de rectificació del Plec de Clàusules Administratives Particulars, el Plec de Condicions Tècniques, i els annexos d'ambdós documents que regeixen el contracte dels serveis de recollida de residus municipals i la neteja de l'espai públic de la ciutat de Barcelona (2019-2027), amb mesures de contractació pública sostenible (expedient núm. 20190001), a l'Oficina de Publicacions de la Unió Europea (DOUE).

La Sra. Sanz recorda que l'octubre passat es va aprovar el contracte de neteja de residus amb un pressupost de licitació de 307 milions d'euros, amb una durada de vuit anys més dos.

Precisa que es tracta d'un dels expedients més complexos, i que després de la publicació als diaris oficials, s'inicia un període de quatre mesos per a la presentació de les ofertes; durant el qual, les empreses potencialment interessades han portat a terme un conjunt de gairebé tres-centes consultes tècniques als serveis municipals, de les quals se n'han derivat trenta-dues esmenes i actualitzacions del contracte, que els serveis jurídics consideren que, a fi de donar major seguretat jurídica, s'hauria de procedir a la seva aprovació formal pel mateix òrgan d'aprovació de la contracta original.

Per tant, avui porten a aprovació 21 fe d'errades, quatre ampliacions d'informació, tres actualitzacions d'informació, i quatre aclariments interpretatius de caràcter tècnic. I precisa que l'aprovació d'aquestes esmenes i actualitzacions no implica canvis en els terminis d'aprovació de la contracta, i es passa del 18 de març com a data de tancament de les ofertes al 2 o 3 d'abril.

S'aprova la moció, la urgència de la qual va ser apreciada per unanimitat per la Junta de Portaveus, amb l'abstenció dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, i també de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

DECLARACIONS INSTITUCIONALS

1. El món ha celebrat aquest passat desembre el 70è aniversari de la Declaració Universal dels Drets humans. Fa set dècades que representants de les regions del món, amb diferents rerefons polítics, culturals i religiosos, es van donar cita amb un objectiu comú: aprovar un text universal, que va marcar una fita en la història de la Humanitat.

La importància de la Declaració Universal com a fita civilitzadora és innegable. En el decurs del segle XX ha donat pas a un abundant sistema de convencions i acords que, amb dificultats i grans resistències, ha permès establir un marc normatiu comú per avançar cap a un món més just, sostenible i pròsper.

També és cert, però, que des de mitjan del segle XX fins als nostres dies, han aparegut noves amenaces als drets i a la supervivència del planeta. L'augment de les desigualtats i de la precarietat generat per la desregulació financera global, les migracions forçoses, l'enorme concentració de poder mediàtic i tecnològic (fake news), la cursa armamentista, els trastorns climàtics, són només algunes d'elles.

En aquest context, un dels grans reptes que tenim al davant és continuar exigint l'acompliment del Dret internacional dels drets humans, a la que vegada que propiciem la seva actualització. Si ara fa set dècades persones de sensibilitats molt diverses van ser les que van convergir en la necessitat d'assolir un acord de voluntat universal, també avui es planteja aquesta necessària posada al dia des de tradicions polítiques, culturals i religioses molt diverses.

Una de les veus més desatacades en aquest sentit és la del Papa Francesc. En la seva encíclica "Laudato Si", adverteix de manera clara sobre "l'espiral d'autodestrucció en la que ens estem endinsant". "La mateixa intel·ligència que es va fer servir per a un enorme desenvolupament tecnològic –afirma Francesc en el seu missatge– no aconsegueix trobar maneres eficients de gestió internacional en ordre a resoldre les greus dificultats ambientals i socials". Davant d'això, Francesc reivindica: "Avui, pensant en el bé comú, necessitem imperiosament que la política i l'economia, en diàleg, es col·loquin decididament al servei de la vida, especialment de la vida humana."

Altres veus internacionals, des de Premis Nobel de la Pau com Adolfo Pérez Esquivel fins a líders socials i religiosos de diferent origen i de confessions ben diverses, s'han manifestat en aquest mateix sentit, exigint un nou acord global a l'alçada dels nous reptes. Es poden destacar, en aquest sentit:

- La Declaració de la UNESCO sobre el Rol de la Religió en la Promoció d'una Cultura de la Pau (1994, Barcelona), declaració en l'elaboració de la qual van participar líders religiosos i conviccionals i líders interreligiosos, com el Dalai Lama, Mahmoud Zakzouk (degà de la Facultat de Teologia Islàmica de la Universitat Al Azhar, d'El Caire) o el Rabí Ehud Bandel (Rabbis form Human Rights).

- La Declaració del II Parlament de les Religions del Món (Chicago, 1993): " Cap a una ètica mundial: una declaració inicial".

Les ciutats no podem mantenir-nos al marge d'aquesta exigència. Entre altres raons, perquè som les primeres a rebre l'impacte de les vulneracions de drets que es produeixen davant dels nostres ulls. Fa dècades que Barcelona va assumir que les grans metròpolis també han de ser actors amb veu internacional. Especialment en un món cada vegada més urbà.

Des d'aquesta trajectòria, Barcelona considera necessari unir-se i donar recolzament a aquelles veus que, en el 70è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans, exigeixen l'actualització i posada al dia d'aquest immens llegat.

Per això, i d'acord amb que estableixen els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.1 del Reglament Orgànic Municipal de l'Ajuntament de Barcelona, presentem al Plenari del Consell Municipal la següent Declaració Institucional:

1. El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1.- Reivindicar la vigència dels valors que van inspirar la Declaració Universal dels Drets Humans el seu desenvolupament posterior, quan s'han complert els 70 anys de la seva aprovació. Avui és més necessari que mai que aquests principis adquireixin vigència efectiva. 2.- Renova, de manera inequívoca, el compromís de Barcelona com a ciutat històricament compromesa amb

la pau, l'acollida de persones migrades i refugiades, el feminisme, la solidaritat internacional, la defensa de la sostenibilitat ambiental i la justícia social. 3.- Sumar-se a les veus que, des d'àmbits i sensibilitats diverses, proposen una renovació i actualització dels grans acords internacionals. Entre les quals, la del Papa Francesc i les d'altres líders de confessions religioses ben diverses. 4.- Donar suport i difondre la campanya de redacció en l'àmbit de les Nacions Unides, de tres noves convencions sobre una regulació de l'actual ordre financer global, la democratització del poder tecnològic i mediàtic, i la garantia d'una justícia climàtica i de protecció de la biodiversitat en el planeta. 5. Així mateix, instar els Estats a aprovar el Tractat sobre Empreses i Drets Humans elaborat en el marc del Consell de Drets Humans de l'ONU. 6.- Instar el govern espanyol i el conjunt d'Estats presents a les NNUU a impulsar els compromisos per accelerar el compliment de l'Acord de París sobre el Canvi Climàtic, especialment en la Cimera convocada pel secretari general de l'ONU per al 23 de setembre del 2019. Aquesta Cimera podria suposar un gran salt en l'ambició internacional i representar avenços significatius en l'economia real, tot reforçant les polítiques internacionals destinades a aconseguir els Objectius de Desenvolupament Sostenible i de l'Acord de París. 7.- Treballar, des del municipalisme, per tal d'implementar totes aquelles mesures concretes en l'àmbit local (des de la fiscalitat fins a mesures de conscienciació de la ciutadania, passant per la contractació pública) que permetin, des d'aquest nivell, avançar cap als objectius explicitats en el punt 2. 8.- Traslladar aquesta iniciativa al secretari general de les NNUU, al Parlament Europeu, al Govern i al Parlament espanyols, al govern de la Generalitat i el Parlament de Catalunya, a les quatre Diputacions i a les associacions municipalistes catalanes.

S'aprova per unanimitat aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida pel Sr. Pisarello.

2. El 13 de gener del 1898 l'escriptor francès Émile Zola publicava una carta al diari "L'Aurore" que es titulava "J'accuse...!" en la que es denunciava com l'Estat Francès havia prevaricat contra l'oficial de l'exèrcit Alfred Dreyfuss en un cas d'espionatge internacional per ser aquest d'origen jueu, estat francès que s'havia deixat endur per una campanya pública i política antisemita en contra d'Albert Dreyfuss. Aquest text representa una fita històrica en la defensa dels drets civils i ha representat un model a seguir per denunciar l'arbitrarietat de l'estat quan aquest comença a utilitzar les institucions, sistema judicial i cossos policials per tal de perseguir persones per les seves idees polítiques, raça o adscripció religiosa o nacional.

Tenint en compte aquest precedent l'entitat social i civil Òmnium Cultural ha posat en marxa la campanya "Judici contra la democràcia #JoAcuso" per tal de denunciar el judici farsa que s'està duent a terme contra els líders polítics i socials del sobiranisme. L'arbitrarietat i politització de les institucions espanyoles i del seu estat de dret durant els últims dos anys ha sigut imparable i constant, des del rei als cossos de seguretat tot s'ha utilitzat per destruir una idea política democràtica i legal i els seus líders polítics i socials, tot per tal d'impedir que els catalans i catalanes exercim el nostre dret a l'autodeterminació en pau i llibertat.

L'Ajuntament de Barcelona històricament sempre s'ha posicionat en defensa dels drets cívics i socials, ja fos en la nostra terra o fora d'ella, per tant, no pot ser estrany a aquesta campanya que l'ateny tant com a capital de les llibertats com de capital de Catalunya.

Per això, i d'acord amb el que estableixen els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.1 del reglament Orgànic de l'Ajuntament de Barcelona, presentem la següent Declaració Institucional:

Primer. El Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona decideix adherir-se a la campanya Judici a la Democràcia que ha creat Òmnium Cultural i a la qual s'hi han adherit diverses entitats i institucions en defensa dels drets civils amenaçats per l'arbitrarietat de l'Estat Espanyol.

Segon. Defensem que el dret a l'autodeterminació no és delictiu, que aquest és un dret que una àmplia majoria dels catalans ha expressat de forma reiterada que vol exercir en llibertat.

La Sra. Mejías vol assenyalar les incoherències que s'han produït en aquest ajuntament, ja que acaben d'impulsar una Declaració Institucional fa un moment que parla de la protecció dels drets humans; i una del grup Demòcrata que parla de drets civils; mentre que quan el seu grup ha proposat una Declaració Institucional per parlar d'uns drets humans violats reiteradament a Veneçuela, i que algunes de les persones que han patit aquesta violació de drets humans són ara residents a Barcelona –més de tres mil han demanat asil–, mai no han trobat suport per part del govern municipal.

Remarca que el govern reivindica sistemàticament la defensa dels drets humans i dels drets civils, però quan es tracta d'al·ludir determinats col·lectius que, a més, resideixen a Barcelona, als quals s'han menystingut reiteradament els seus drets, que han hagut de fugir dels seu país abandonant família i propietats com a conseqüència de la persecució política i de la tortura, mai no els han donat suport; i, per això, els ho vol recordar ara.

El Sr. Fernández Díaz subratlla que per cinquena vegada el seu grup ha intentat que el Plenari del Consell Municipal aprovés una Declaració Institucional en defensa de la llibertat i la democràcia a Veneçuela; que es defensin els drets humans, que es condemni la dictadura de Nicolás Maduro, i que es doni suport a la decisió del govern d'Espanya i de la majoria de països de la UE de reconèixer Juan Guaidó com a president de Veneçuela.

Constata, però, que una vegada més l'alcaldeessa ha posat de manifest el seu compromís amb Maduro, i demostra la seva cara més totalitària rebutjant defensar la llibertat a Veneçuela i la condemna del règim dictatorial de Maduro. I li retreu que després vingui a aquesta cambra a donar-los lliçons de defensa de drets humans i de llibertats; però afirma que és el govern qui, sistemàticament, es nega a donar suport als qui pateixen el drama humanitari i la retallada de llibertats en l'estat totalitari de Veneçuela.

La Sra. alcaldeessa fa notar al regidor que ha fet un ús fraudulent del torn de paraula d'un minut que li corresponia, i que era per justificar per què no signava la Declaració Institucional que els ocupa; i observa que la Sra. Mejías, almenys, ha intentat relacionar una cosa amb l'altra, tot i que certament amb calçador.

Altrament, retreu al Sr. Fernández Díaz que ni tan sols hagi mencionat el text que aproven. I torna a insistir que el torn de paraula d'un minut s'obre perquè els grups que no signen una Declaració Institucional n'expliquin els motius.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida pel Sr. Ciurana, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i del Sr. Puigcorbé, excepte els dels grups municipals de Ciutadans, del Partit dels Socialistes de Catalunya, i del Partit Popular.

3. De nou, el 8 de març de 2019, commemorarem el Dia Internacional de les Dones, una data d'homenatge als moviments a favor dels drets de les dones i de reivindicació per continuar fent evidents les desigualtats de gènere. Una reivindicació que va més enllà d'aquesta data i impregna tots els dies de l'any, l'acció de les administracions públiques i de totes i cadascuna de les persones que conformen la nostra societat.

Tot i els avenços realitzats, les desigualtats i les discriminacions cap a les dones encara estan presents. Les situacions de vulnerabilitat són més crues per a les dones, i això es tradueix en una major precarietat laboral d'aquestes i una feminització de la pobresa, entre d'altres. De fet, un informe recent elaborat per la PAH, l'Observatori DESC, l'Aliança contra la Pobresa Energètica (APE), Enginyeria Sense Fronteres (ESF) i l'Agència de Salut Pública de Barcelona fa evident que un 78% de les víctimes de pobresa energètica són dones. Però la discriminació no queda aquí. Més d'un 70% dels contractes a temps parcials ho són de dones. I en aquesta mateixa línia l'Observatori Dona i Empresa assenyala que més del 70% de les empreses no tenen cap dona als seus Consells d'Administració. Això contrasta amb l'àmbit educatiu, a on les dones representen el 60% de les llicenciades i en canvi els càrrecs de més rellevància, en tots els sectors, continuen sent ocupats majoritàriament per homes. El sostre de vidre doncs, encara no s'ha trencat i segueix limitant les possibilitats d'ascens de les dones.

Segons l'últim informe de la Generalitat, la bretxa salarial entre homes i dones se situa al conjunt de Catalunya del 26% i a l'entorn del 25% a Barcelona el 2017 però que s'accentua fins el 43% entre els sectors amb ingressos més baixos. Les dades recents indiquen que tendeix a agreujar-se. Qüestió que hem d'abordar per eradicar-la.

Cal seguir reivindicant el dret de les dones a decidir sobre el propi cos i el dret a una maternitat lliure i segura, vetllant també perquè les dones joves de 16 i 17 anys puguin exercir aquest dret lliurement.

Cal continuar apostant de forma decidida per polítiques de conciliació de la vida personal, familiar i laboral, així com de mesures de coresponsabilitat per tal de garantir que les dones tinguin dret a gaudir de temps de lleure i participació de la mateixa manera que ho fan els homes. Això implica que, també, és important replantejar els permisos de maternitat i paternitat apostant per permisos iguals i intransferibles. A més, cal continuar treballant amb tots els agents de la ciutat per tal d'assolir uns horaris més racionals.

Estem immersos en una cultura heteropatriarcal que acaba en una idea de masculinitat molt concreta i acceptada majoritàriament, que es tradueix en hegemonia de la dominació. Darrerament, s'ha fet evident amb més intensitat l'existència de violències en l'àmbit de la parella, familiar, laboral i social. I això ha estat gràcies a les moltes manifestacions contra les violències sexuals que s'han realitzat.

Apel·lem a la mobilització a favor dels drets de les dones, avui i cada dia de l'any, per seguir contribuint a una societat més justa i igualitària que ens faci avançar cap a un país de dones i homes lliures.

El Plenari del Consell Municipal de Barcelona acorda:

Primer. L'Ajuntament de Barcelona manifesta el seu compromís per continuar treballant pels drets de les dones, en col·laboració amb les entitats de dones de la ciutat i rebutjant qualsevol tipus de discriminació i violència.

Segon. Continuar treballant amb les empreses del municipi per l'elaboració de plans d'igualtat que facin possible la reducció de la bretxa salarial, la promoció de dones als càrrecs de decisió, la formació del personal en matèria d'igualtat i l'adopció de mesures que permetin la conciliació de la vida personal, familiar i laboral.

Tercer. Continuar treballant per la prevenció de qualsevol tipus de discriminació cap a les dones, les violències masclistes i l'assetjament sexual o per raó de sexe en qualsevol espai, fent especial incidència en l'àmbit laboral i els espais d'oci.

Quart. Donar suport a la iniciativa de la Vaga Internacional de Dones realitzada per les feministes de diferents països del món i convocada a Catalunya i a la ciutat de Barcelona pel conjunt dels Moviments Feministes i els sindicats majoritaris.

Cinquè. Tenir la perspectiva de gènere com a eix central i transversal en totes les actuacions de l'Ajuntament i de les polítiques fetes des del govern municipal. En aquest sentit, cal continuar implementant polítiques que redueixin els casos de pobresa energètica que, en gran mesura, afecten a dones grans que viuen soles.

Sisè. Manifestar el compromís de l'Ajuntament, d'aconseguir la paritat entre homes i dones pel que fa als càrrecs de lliure designació, tal i com es va aprovar en el Reglament per l'Equitat de Gènere de l'Ajuntament de Barcelona.

Setè. Comunicar aquest acord al Consell Municipal de les Dones de Barcelona i als dels districtes, als grups polítics al Parlament de Catalunya, a l'Institut Català de les Dones i a les entitats municipalistes.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Benedí, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i del Sr. Puigcorbé, excepte els dels grups municipals de Ciutadans, i del Partit Popular.

No havent-hi altres assumptes per a tractar, la Presidència aixeca la sessió a les disset hores i vint-i-cinc minuts.